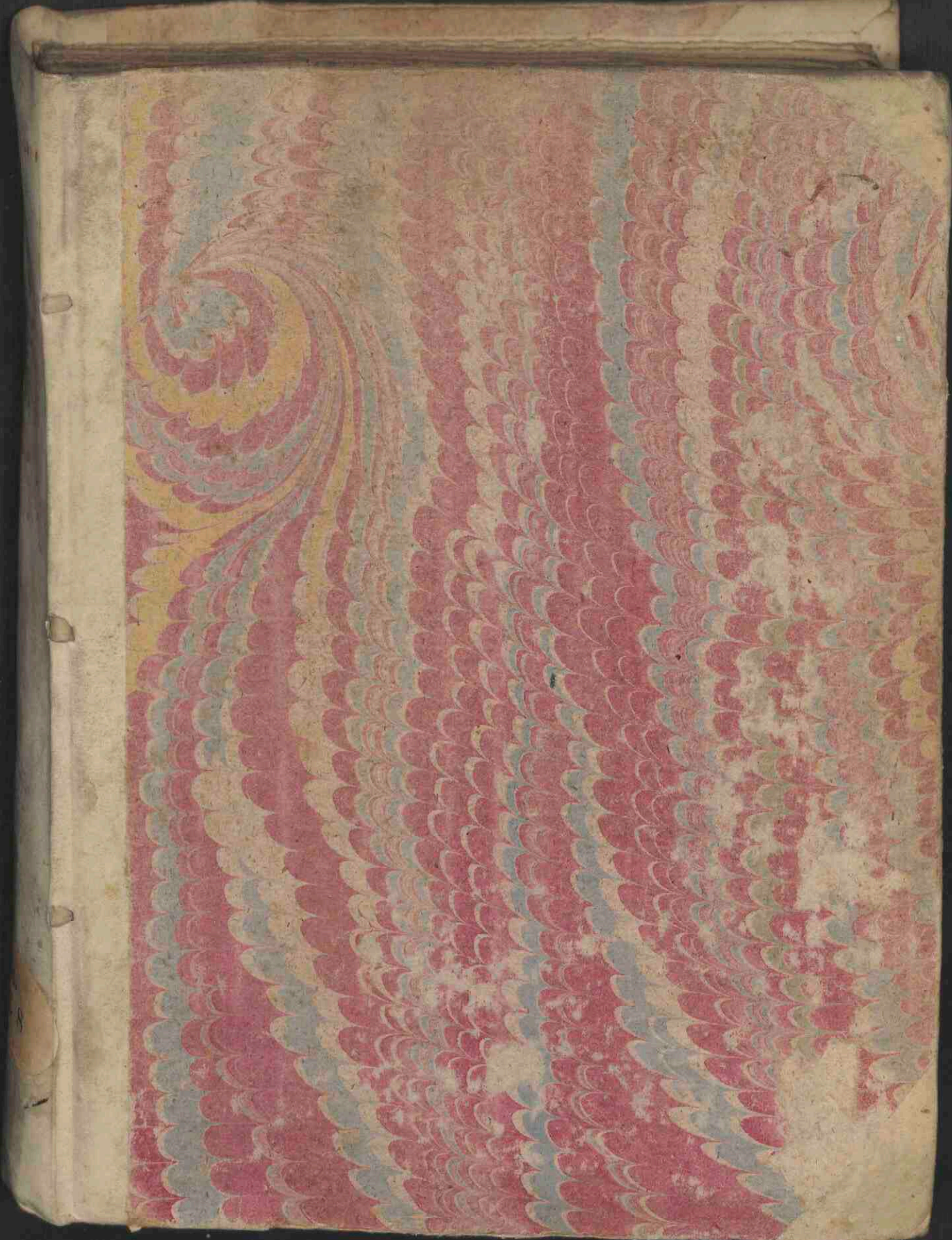

Isebr. Eil. Harkenrothii Lectiones literariae ad glossas Latino- Graecas Philoxeni,

<https://hdl.handle.net/1874/377624>

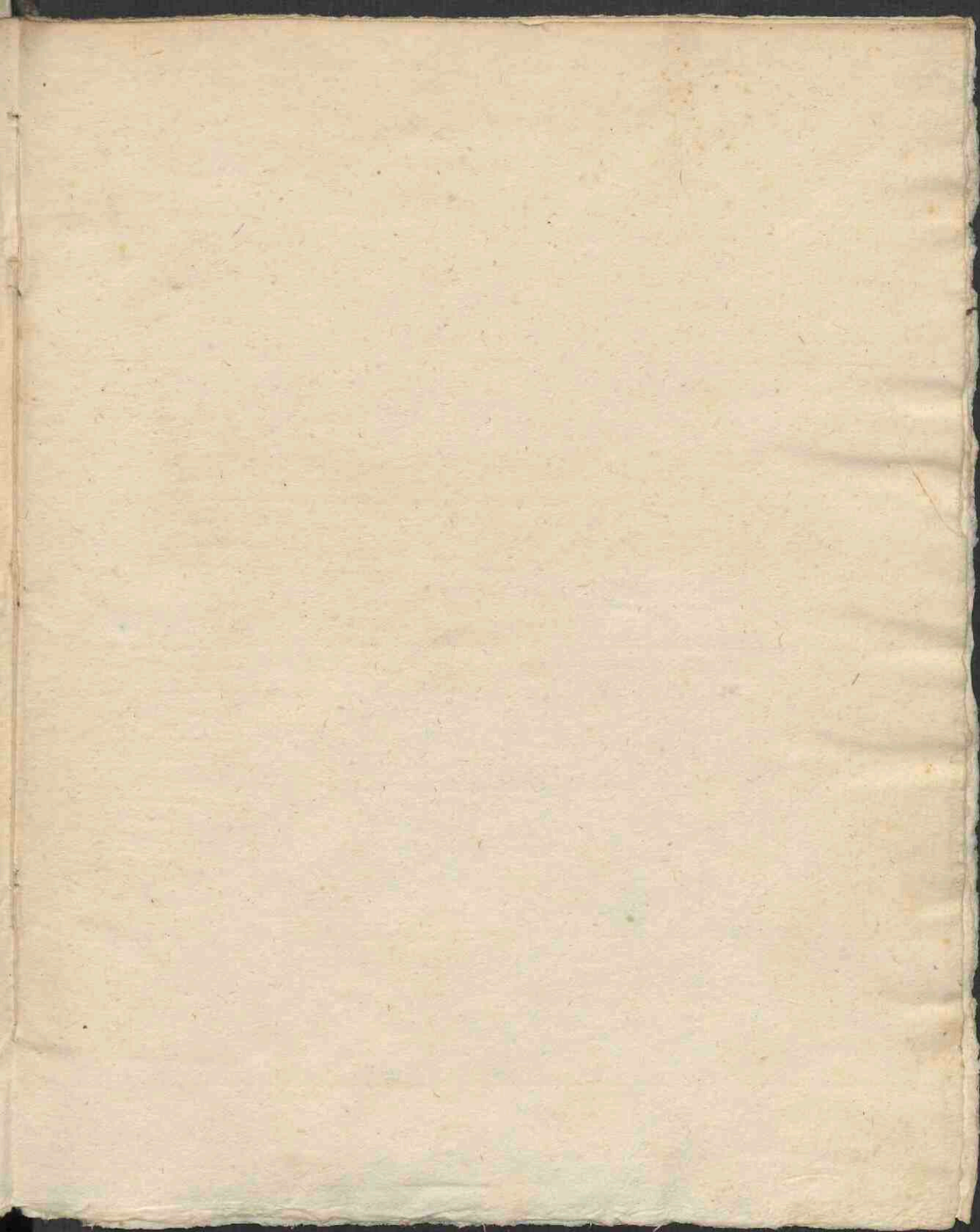
Aevum vetus.
Scriptores graeci.

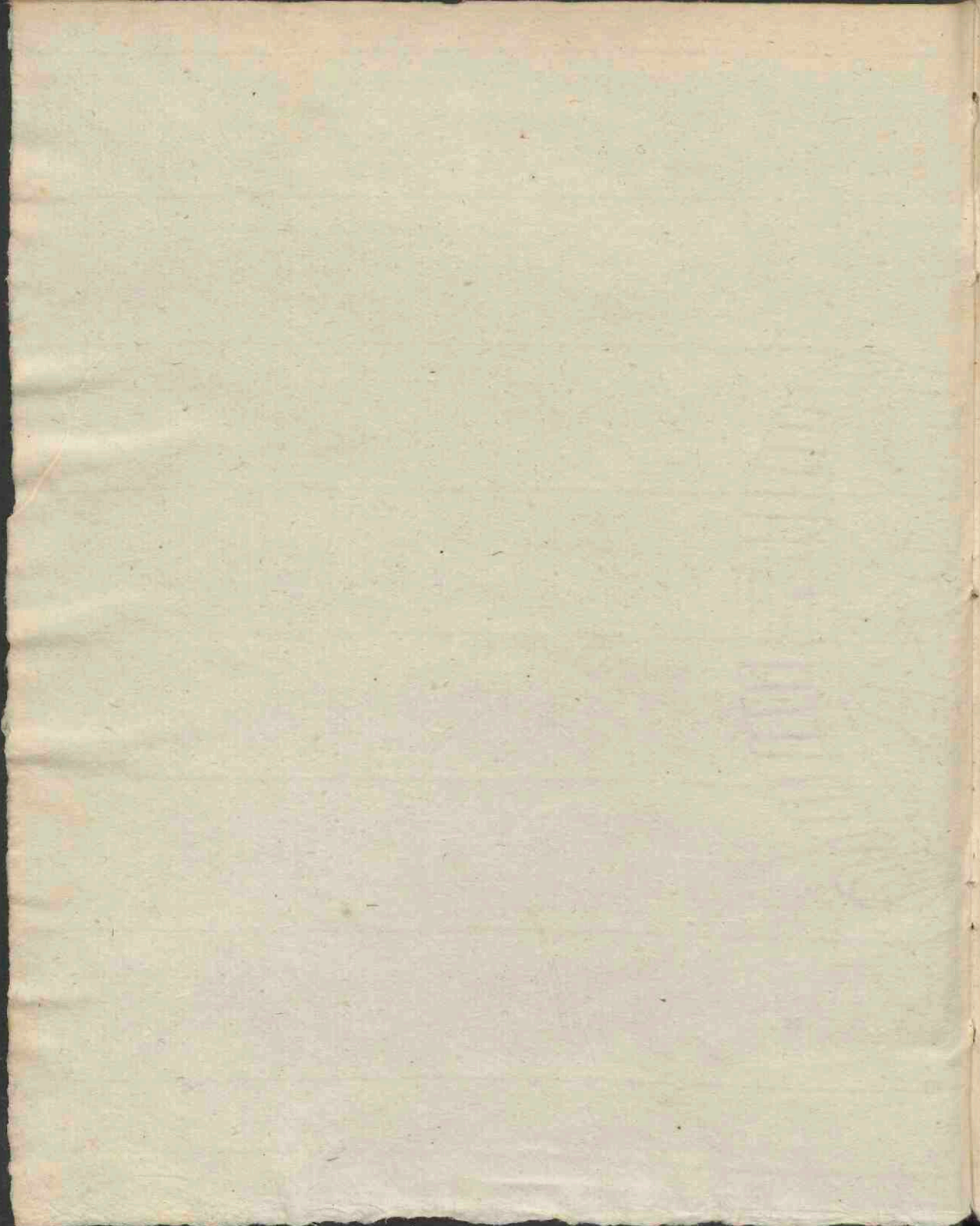
Nº. 20

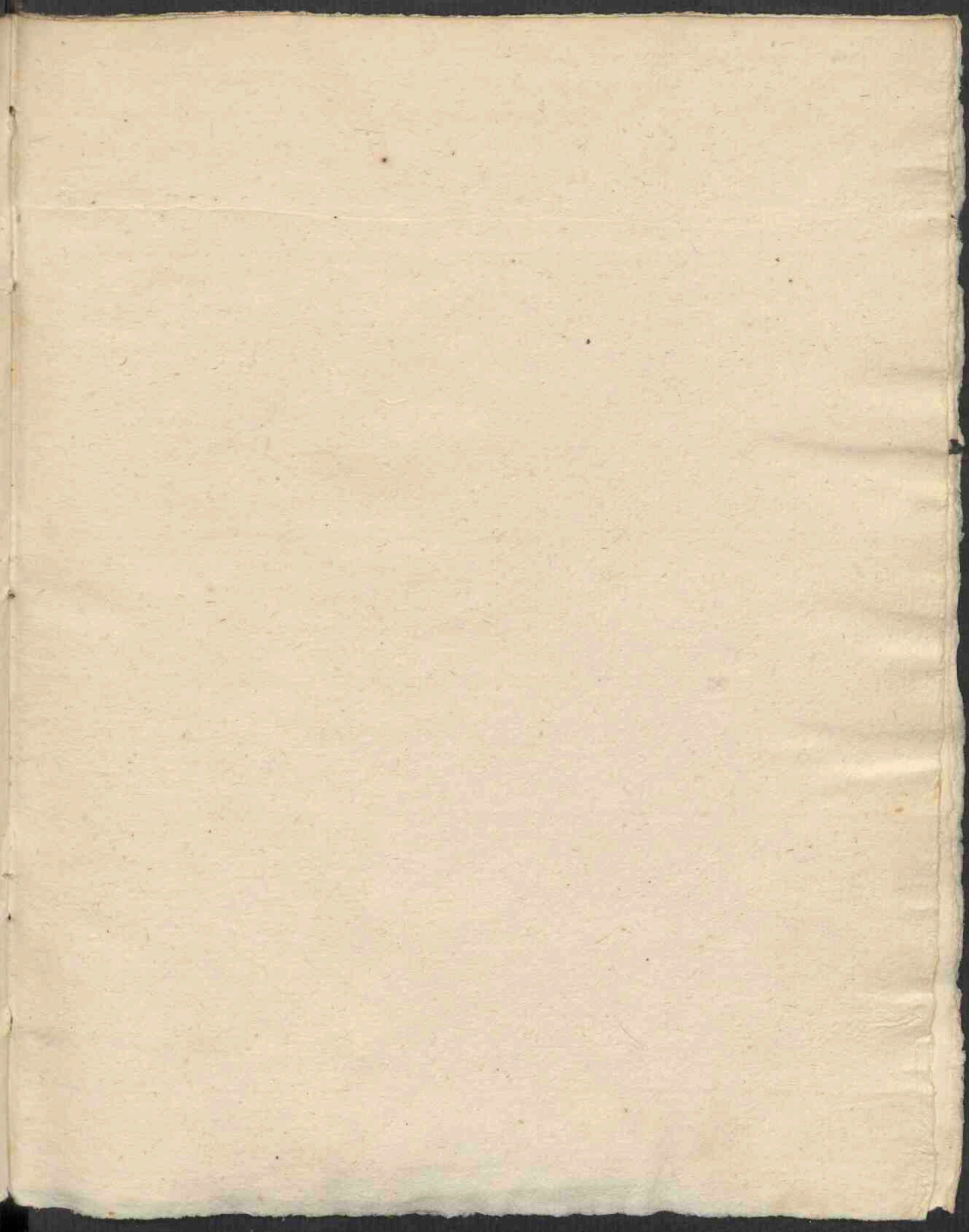
Hs. I
Pl. C. N. 8

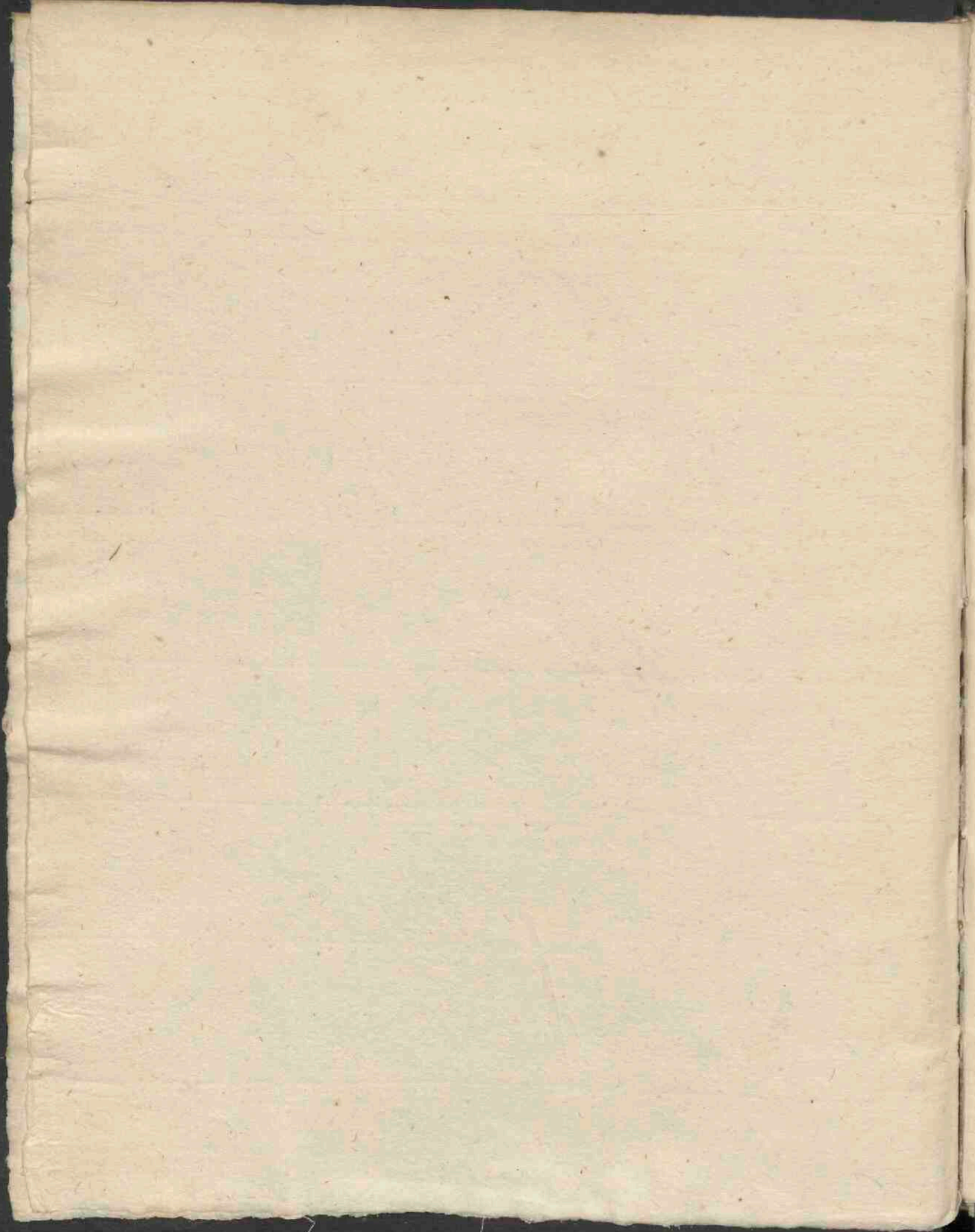
922 (Gr. 20.) Charta. 2 vol. 4°. 274 et 256 pp. Saec. XVIII.
Isebr. Eilh. Harkenroth, Lectiones literariae ad Glossas Latino-
Graecas Philoxeni. Lit. A—C.

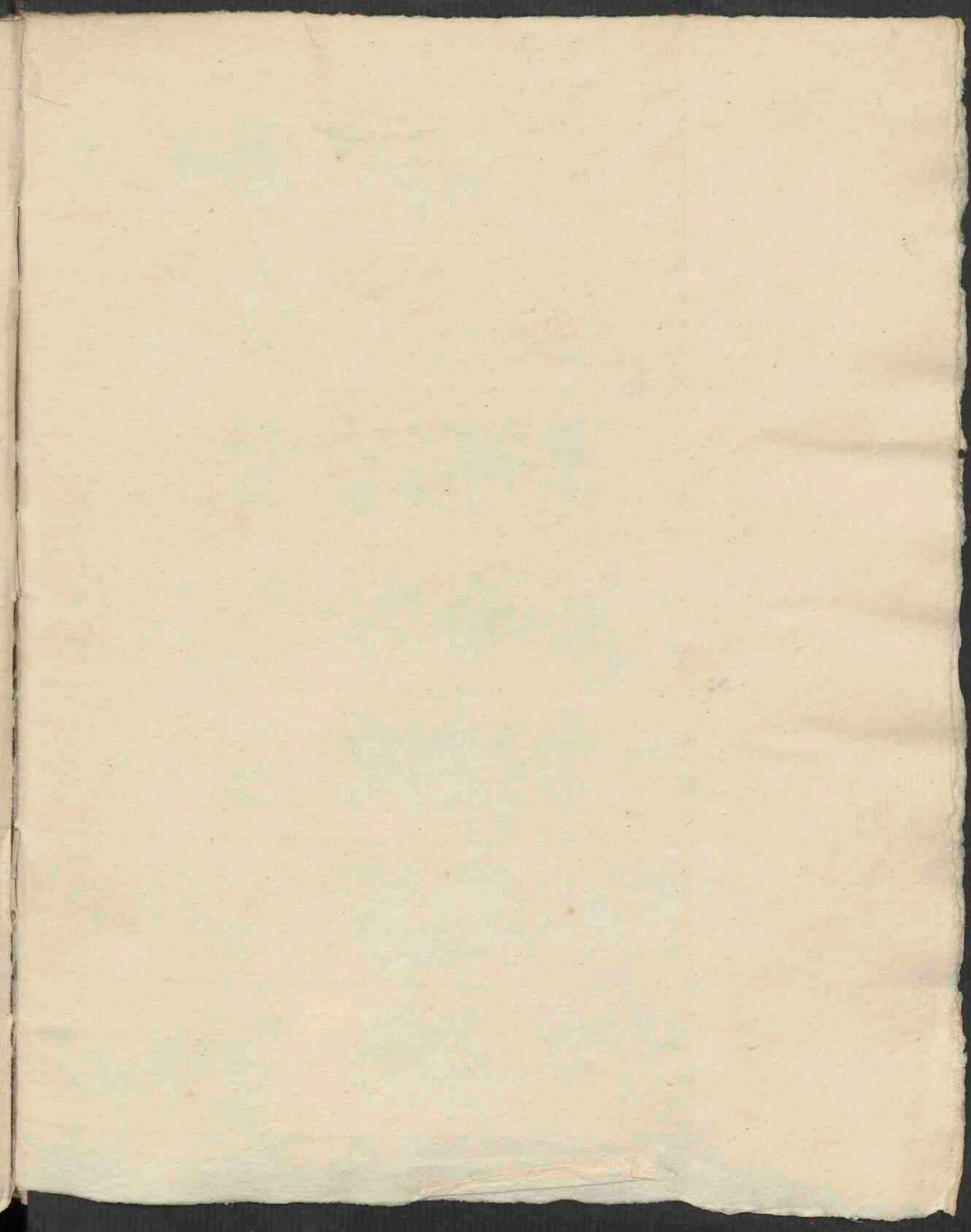
Hs.
1 C 8

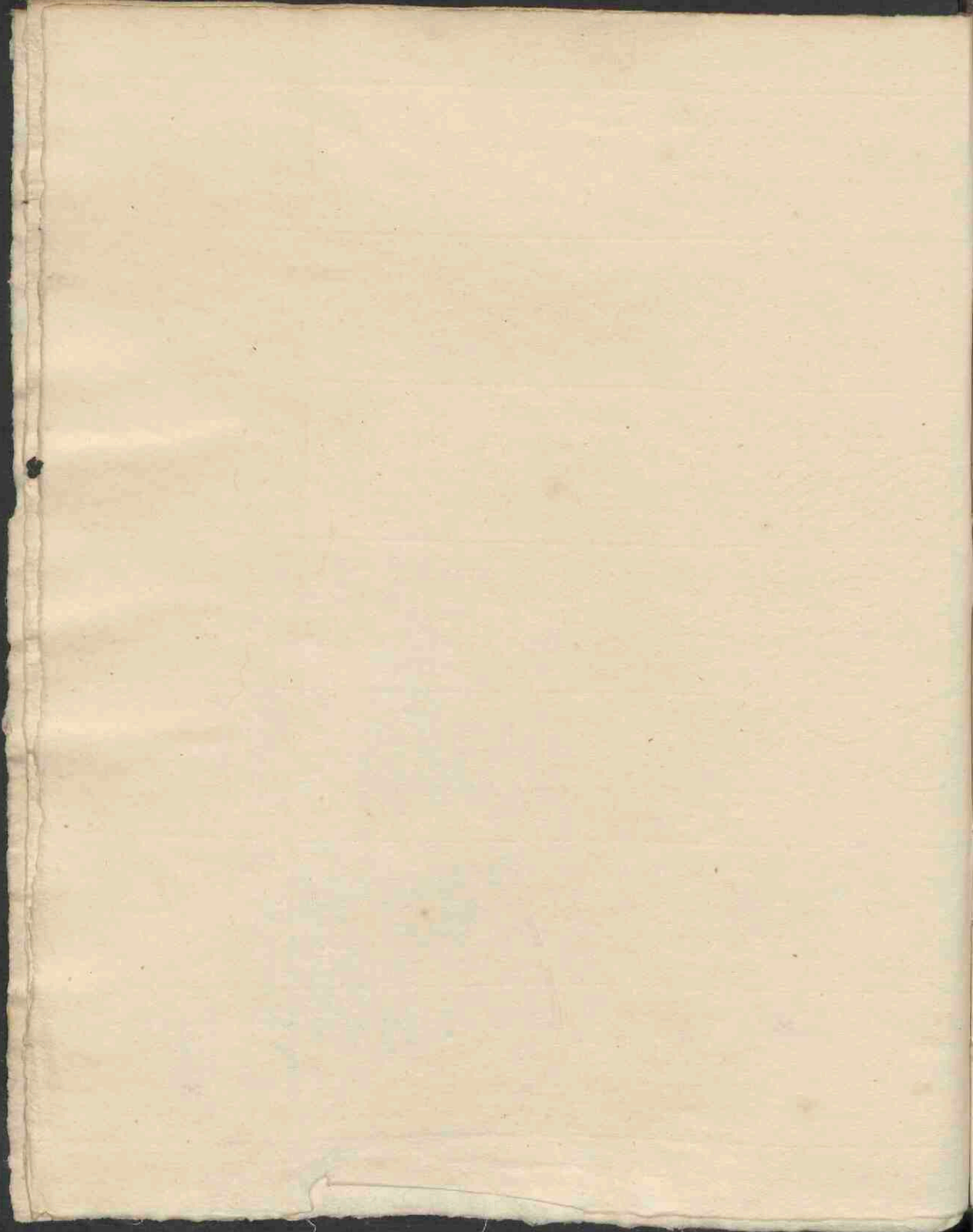

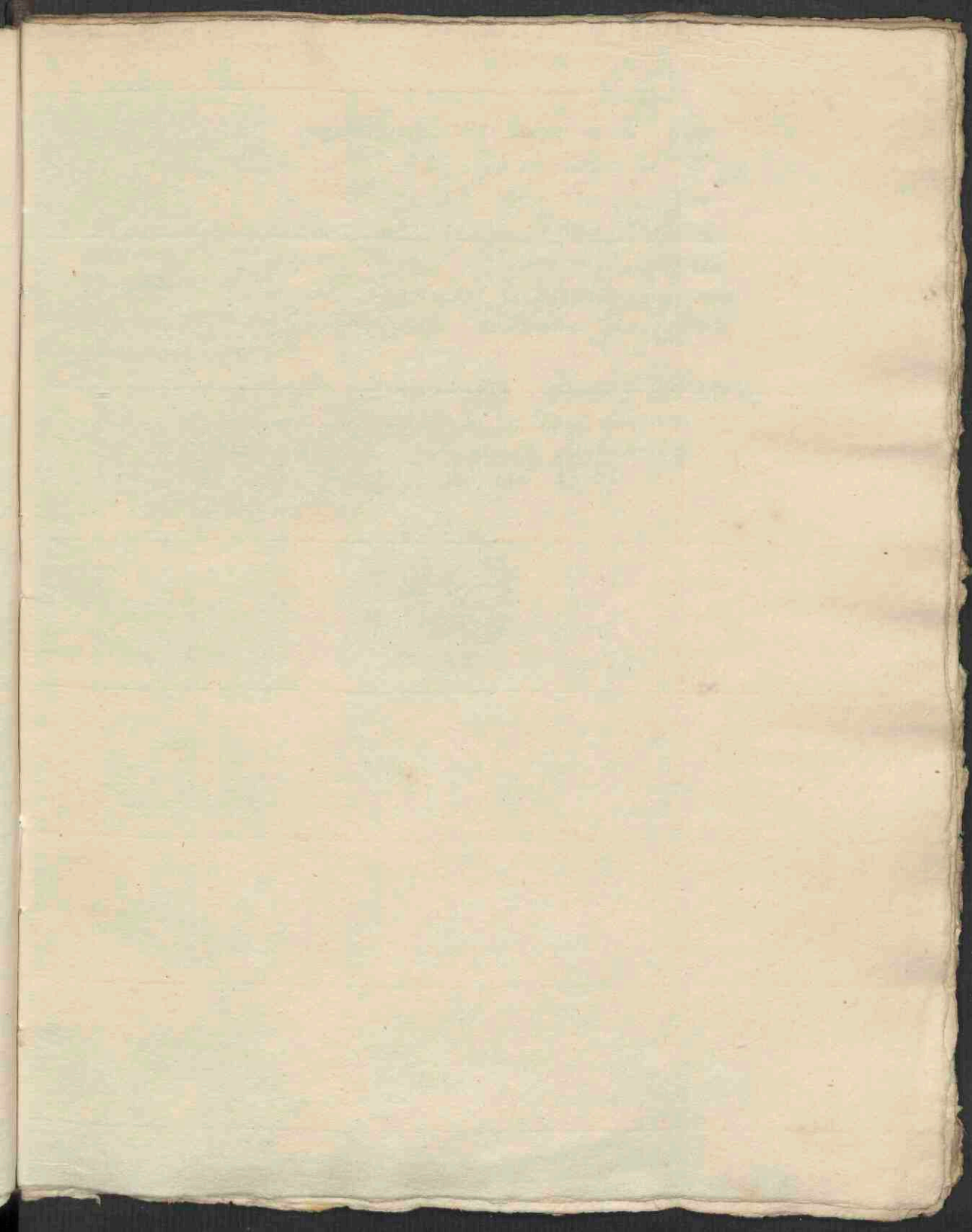

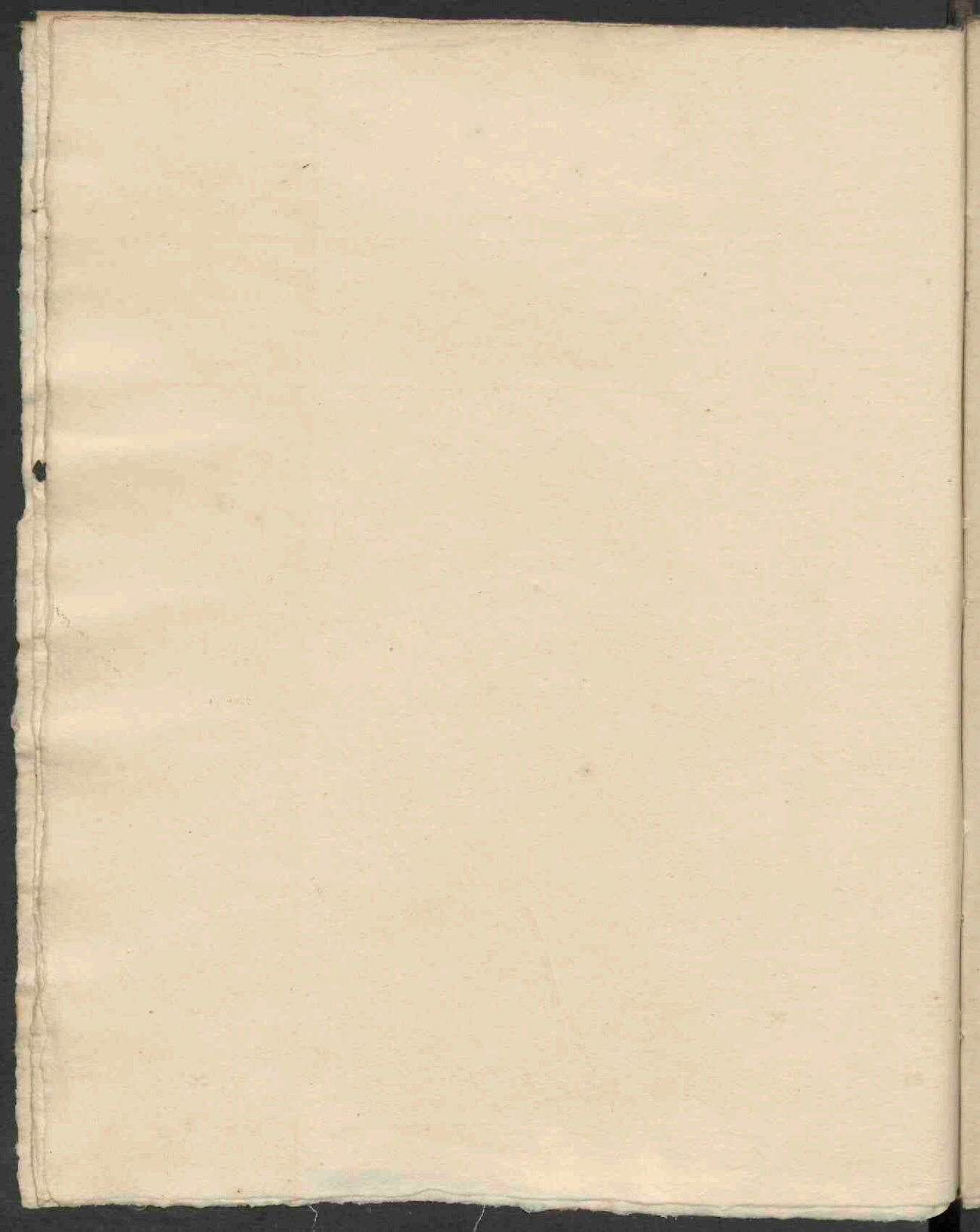

Lexicon Latino-Græcum Vetus, Glossarii
nomine inscriptum, quod Philoxeni, servata
fideliter Veterum Codicum scriptura, quamvis
depravata, repræsentavit editione sua. Henr:
Stephanus

ad cuius exemplum expressit Bonav. Vulcanius,
Notis ad calcem adiectis, quæ corrigendum
ipfi videbatur, docuit Lugduni Batavorum,
excudente Io. Satio. An. 1573. 15. C.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly obscured by the paper's texture and color variations.

de Lexicis et Lexicographis

Philosophos verba auctoritateque cordium
cordi habuisse negabit sciens nemo. A. Gellio
N. Att: xviii: 9. indicio Demetrius respondit Gram,
maticus. Vos philosophi mera estis, ut M. Cato
ait, mortuaria. Glossaria namque colligitis Lexidia,
res tetras, et inanes, et frivolas, tamquam mulierum
voces praeficarum. secundum Gronovii interpun-
tionem.

Differentiam inter Lexica et Glossas obseruarunt,
et inter Onomastica, non exiguam

Boeclerus Dissertatione de Lexicis, quae legitur
in Aspensice eius Dissertat. Academic. p. 401-
Henz: Valesius Emendat. 11. 42.

denique Tiber: Hemsterhusius in erudita
ad Pollucis Onomasticon praefatione p. m. 33-

Λεξικά dicebantur, quae κατὰ Στοιχείων
singula nomina ordine alphabetico explicabant.

Non immerito dubitabant solertes et praecipui
in re publica literaria viri, de discrimine inter
Glossas et Lexica constituendo. Jh. Jac.

Mauffaces, in hoc argumento copiosus, instituit
Dissertat. Criticam ad Harpocrationis Lexicon. p. m. 387-
et p. m. 392. b -

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Valerii Harpocrationis Ἀξίνιον decem
Aethorum, opus est aut illius Harpocrationis,
quem Veri imperatoris praeceptorem fuisse,
Capitolinus scribit. aut Sophiscas
Aelii Harpocrationis, cuius meminit Sudas
aut Valerii, Aethoris Alexandrini, qui scripsit
Ἀξίνιος τῶν ἐν Πύλοισιν de quo auctore incerti,
Vossius de Philologia c. 5. §. 17. Jh. Jac. Mauffacius
in Dissert Critica subiuncta Lexico Harpocra,
tionis. edit. Blancardi p. m. 374. — quod primum
decem Aethorum Lexicon, Venetiis 1585.
Aldi opera. prodit excusum.

Ms. Lexicon decem Aethorum, quod Harpocrationis,
Romae. exstat in Vaticano, cum quo Mauffacius p. m. 379. a.
excusos Codices contulit.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines across the top half of the page.

A single line of faint handwriting, likely a signature or a date, located in the middle of the page.

Helijchii, Veterum suae aetatis Grammaticorum
facile principis, Alexandri Praeceptorum, auctoris
tamen incerti, cuius aetas necdum est in
propatulo; de qua coniecturis tantum adsequi
mur, post conditam a Constantino Magno
urbem Constantinopolin, mesio fere Salt. IV.
incidisse, et circa Saeculum hoc adustum
seripisse Helijchium eipsem auguramus.
Vide Buzartios.

Jo. Jac. Bardelloni, Mantuani, Graece et Latine
doctissimi viri auspicio, et ex ipsius instructissima
Bibliotheca MS Helijchii Lexicon, Aldei &
Manutii typis descriptum in folio, Venetiis MDLXIV.
quantum per occupationes licuit, diligenter illos
exemplum recognovit Marcus Mufureus Cretenfis.
deinde per heredes Philippi Juntae Florentiae
MDLXXX, editum curavit Anton. Francinus
Varchienfis. anno proximo Hagensae Vir doctus,
Anonymus autem, in aedibus Thomae Anselmi
Dadensis, excusum, elegantioribus denique
typis Hackianis MDCLXXIII. in quarto,
cuigilare voluit Cornelii Schrevelii industria,
omnibus palmam praeripuit Ioannes Alberti
apud Sam: Luchtmans et Filiem MDCCXLVI.
Cuguni Datarorum Academiae Typographos,
maiori forma.

1844
The first of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

The second of the year
was a very wet one
and the crops were
very good. The
winter was also
very mild and
the snow was
very light.

The third of the year
was a very dry one
and the crops were
very poor. The
winter was also
very cold and
the snow was
very deep.

Suidas, quisquis ille; aut Suidas, (in tribus
Cod. MSS. Bibliothecae Regiae Parisiensis, nec non
in Cod. Colbertino dicitur) vixerit sub Constantino
Leonis F. qui A. Aer. Vulg: 912. imperare coepit.
vel sub Basilio et Constantino, Byzantinis fratribus.
An. Chr: 975. vel sub Alexio Comneno, A. Chr. 1081.
aut eiusdem nominis secundo Imperatore. A. Chr. 1181.
indice Per. Jo. Noffio de Philologia c. 5. (p. 17).

nam loca quaedam a Michaeli Stello s; Lexico
suo Suidas inferuit recentior eo fuit. Omnium
primus autem Eusebiius in Commentario ad
Homerum. Lexici huius meminuit.

Lexicon suum Suidas collegit ex aliorum,
Eudemii Aetoris, Helladi, Eugenii, Iosimii
Paraci, Caecilii Siciliensis, Longini Cassi, Superii
Berigii, Iustini Iulii Sophistae, Salati,
Pamphili, Pollionis Alexandrini collectaneis
κατὰ σοφείων de quibus ordine et loco suo monui.

Suidae Collectanea typis primo descripta sunt
A. Chr. 1499 Mediolani.

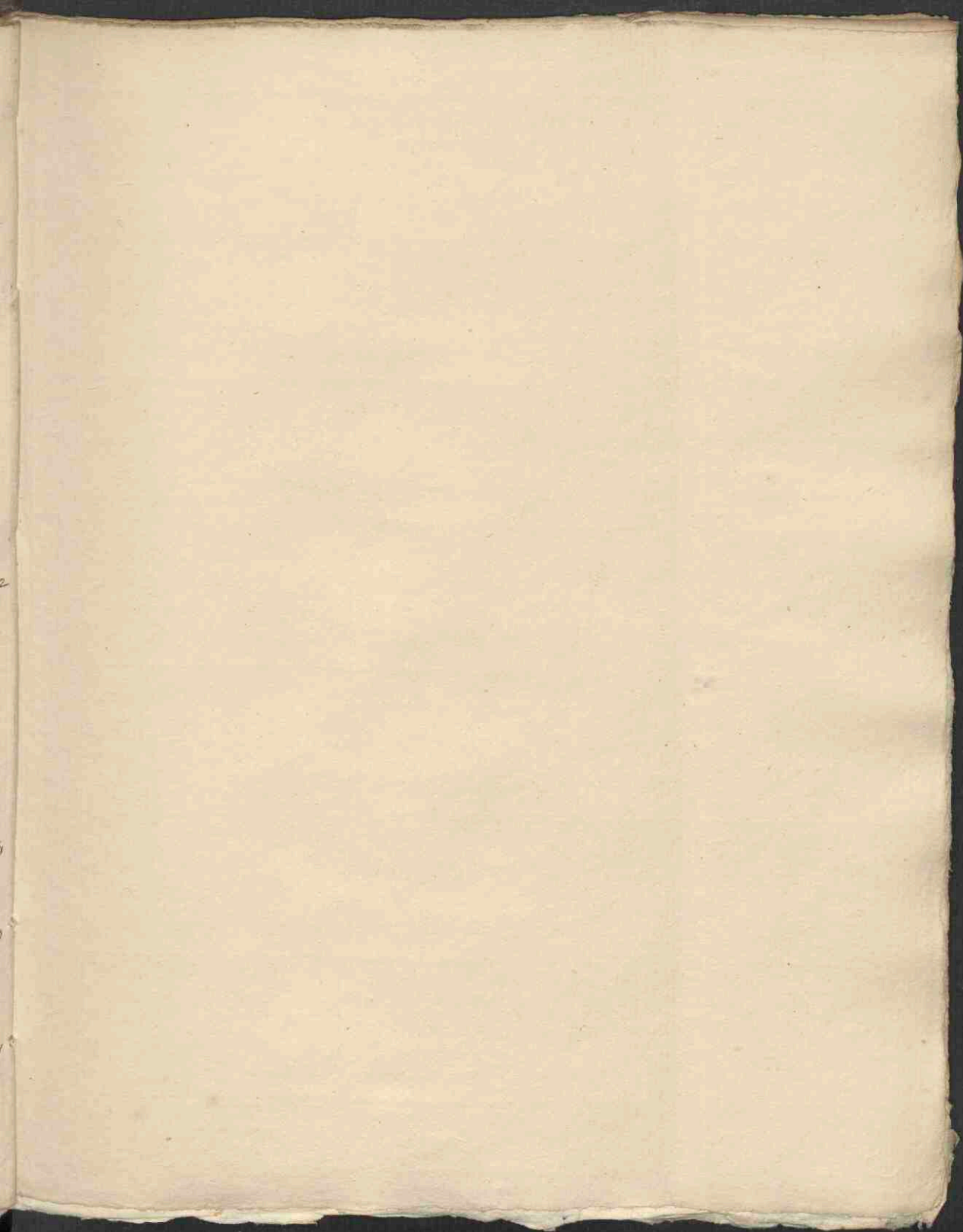
Venetis 1544. ex typographia Aldina.

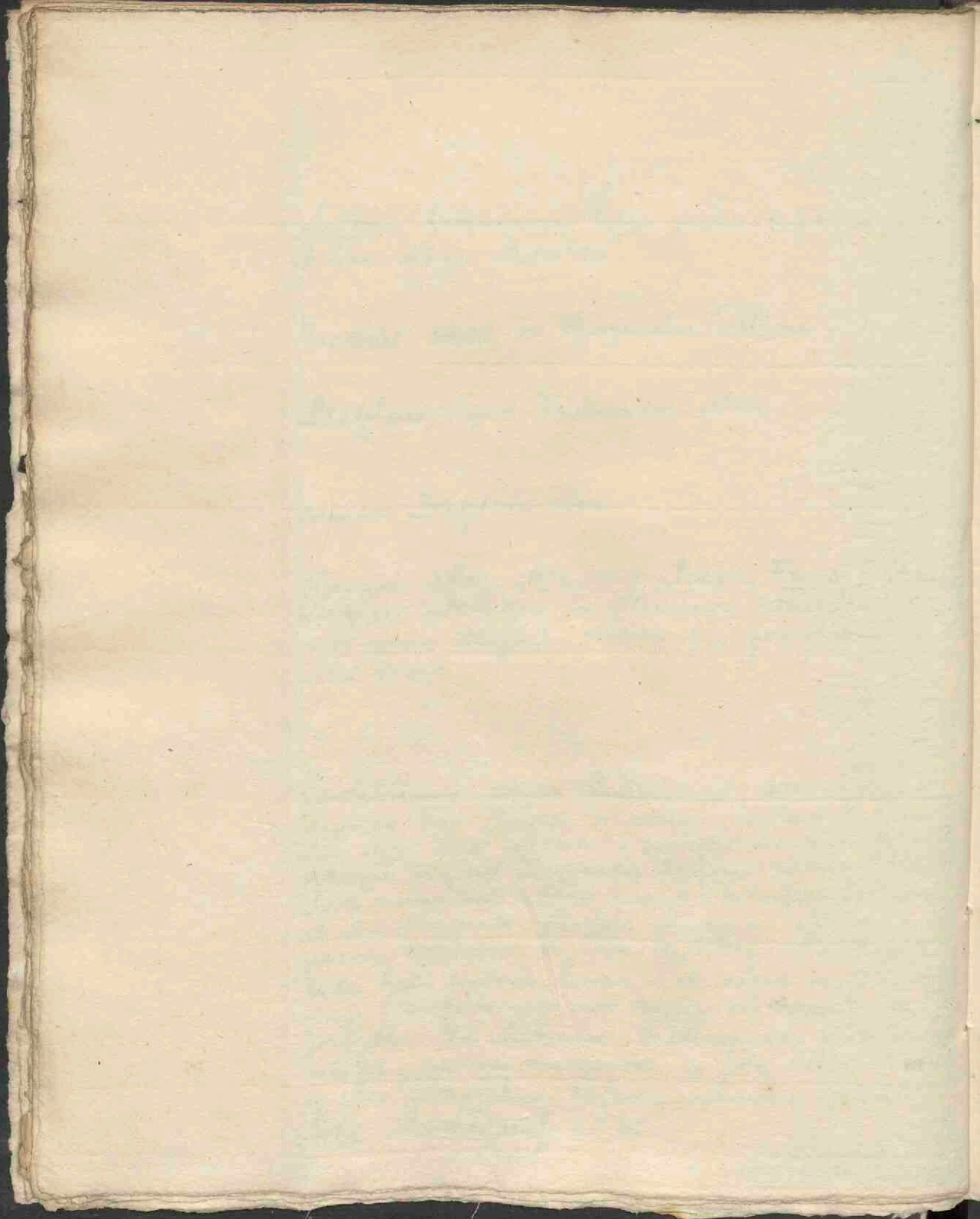
Basilicae apud Frobenium. 1544.

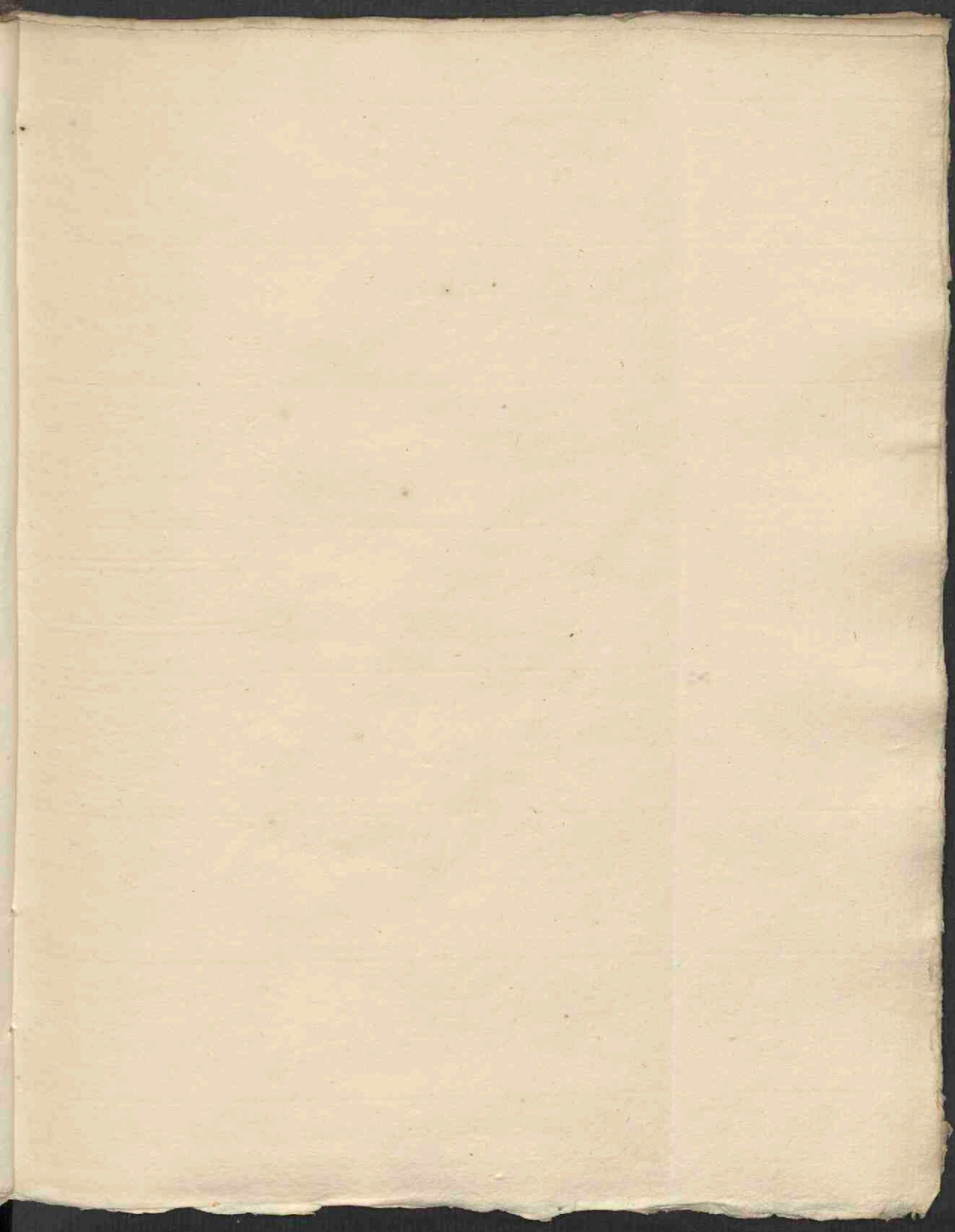
deinde Basilicae 1581.

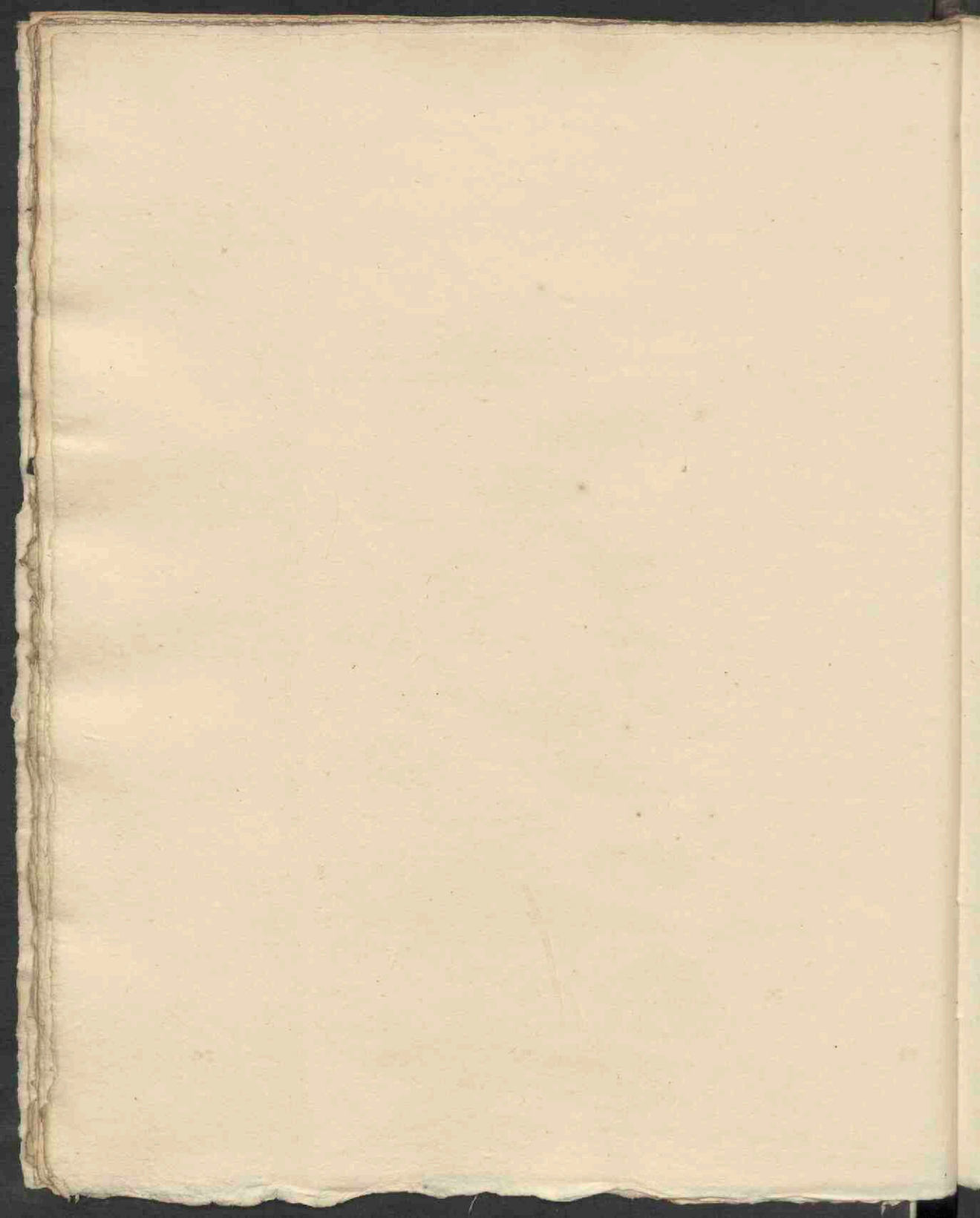
Genevae 1629. Aemilius Portus, Franc. F. Graecae
Linguae Professor in Academia Heidelbergenfi
cum noua versione Latina seu paraphrasi, et
notis edidit

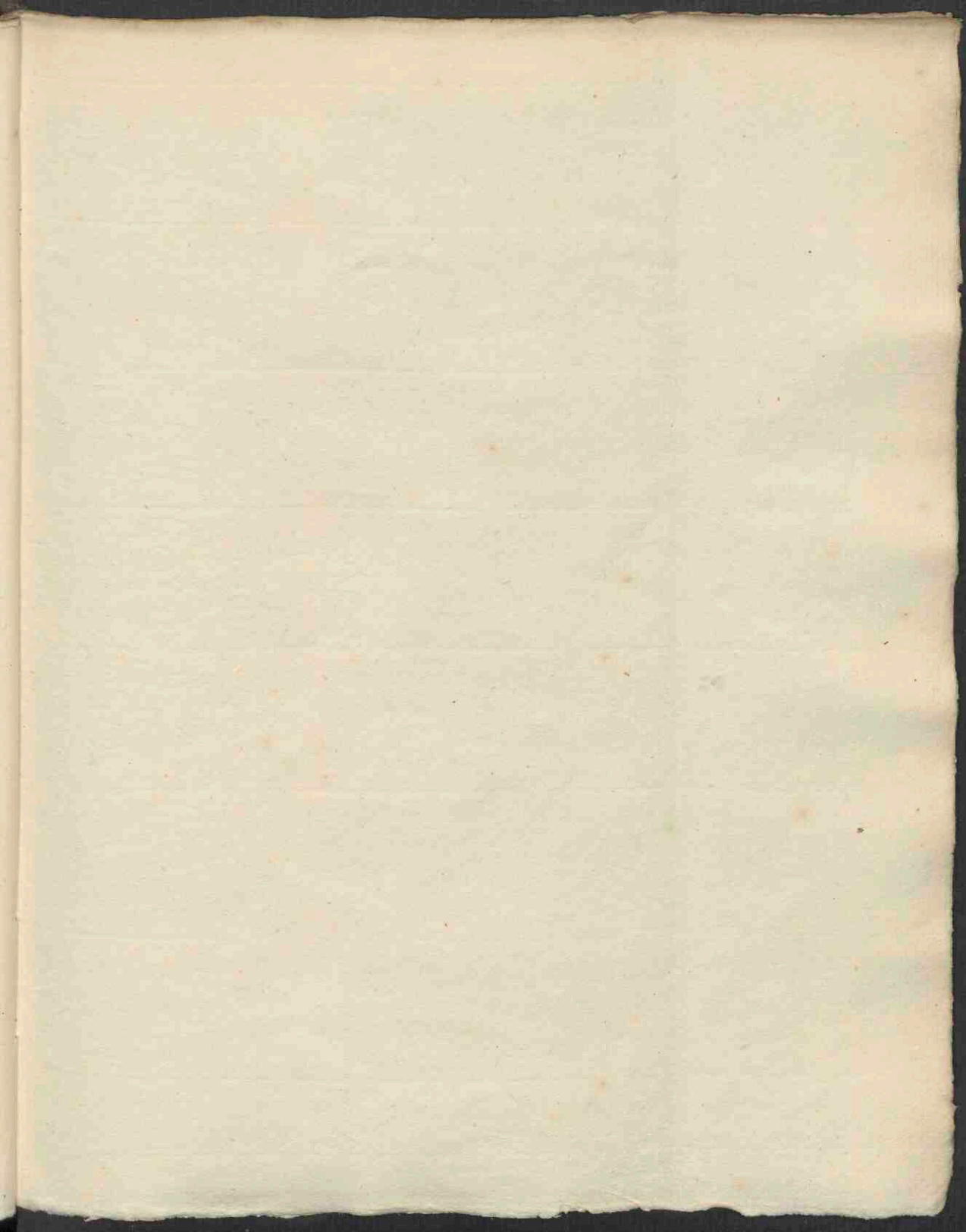
Cantabrigiae, typis Academicis, 1705. Suidae
Lexicon hoc Graece et Latine, textum Praeum
cum MSS Cod: collatum, a quamplurimis mendis purgatum,
notisque perpetuis illustratum; Versionem Latinam Aemili
Porti innumeris in locis correxit; indiceque auctorum
et rerum adiecit Lucolphi Kupperus, Professor huma-
norum litterarum in Gymnasio Regio Berolinensi.
Editio haec maioris formae, ut aiunt in folio, om-
nium nitidissima est, non tamen ab omni parte
perfecta. Vir Sublimus quaedam non praeteriunda,
omisit, quorum numerum in sola littera M, haec
in aliis editionibus ex stare, indicauit. Lamb:
Dos Animaduers: c. 42.

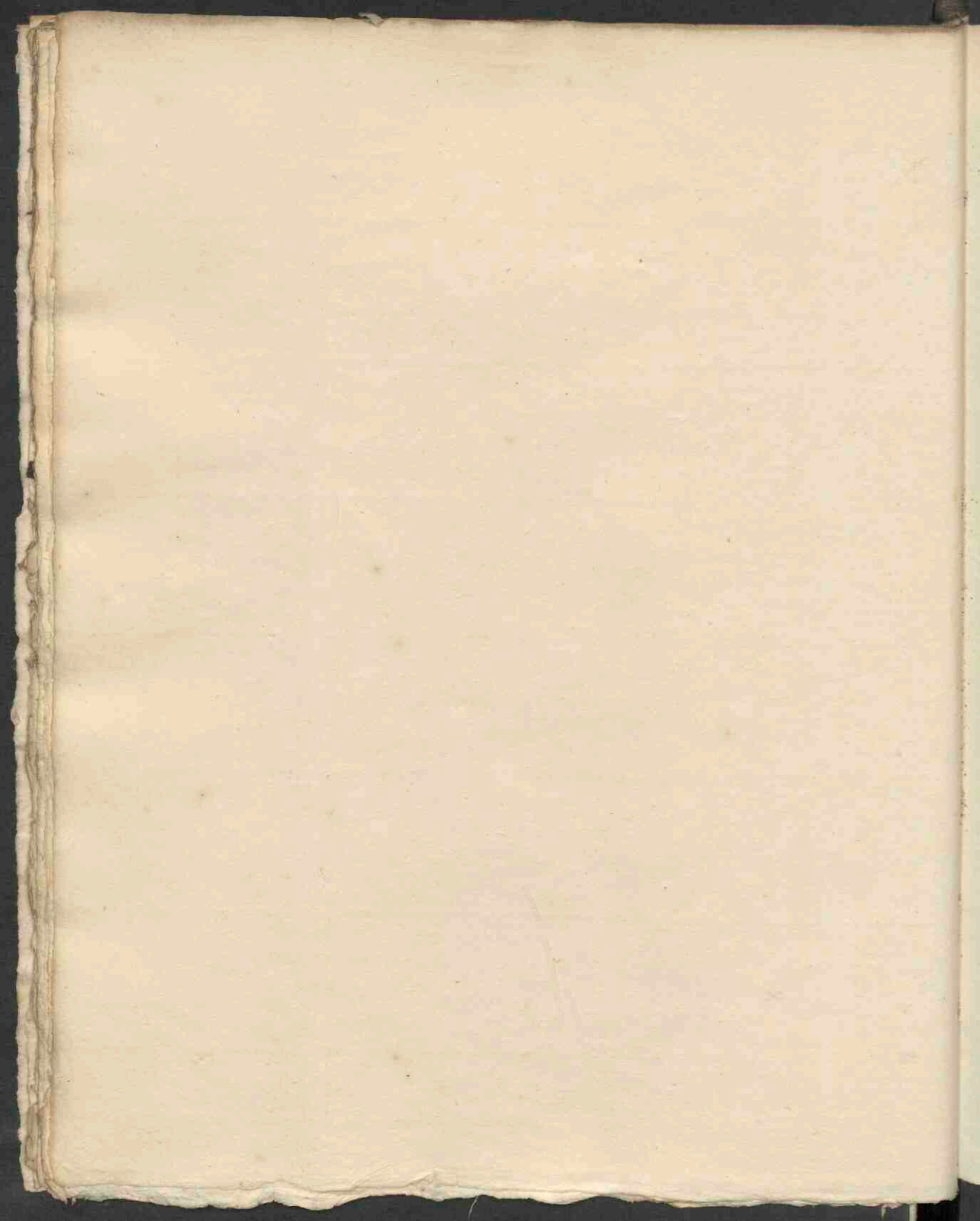

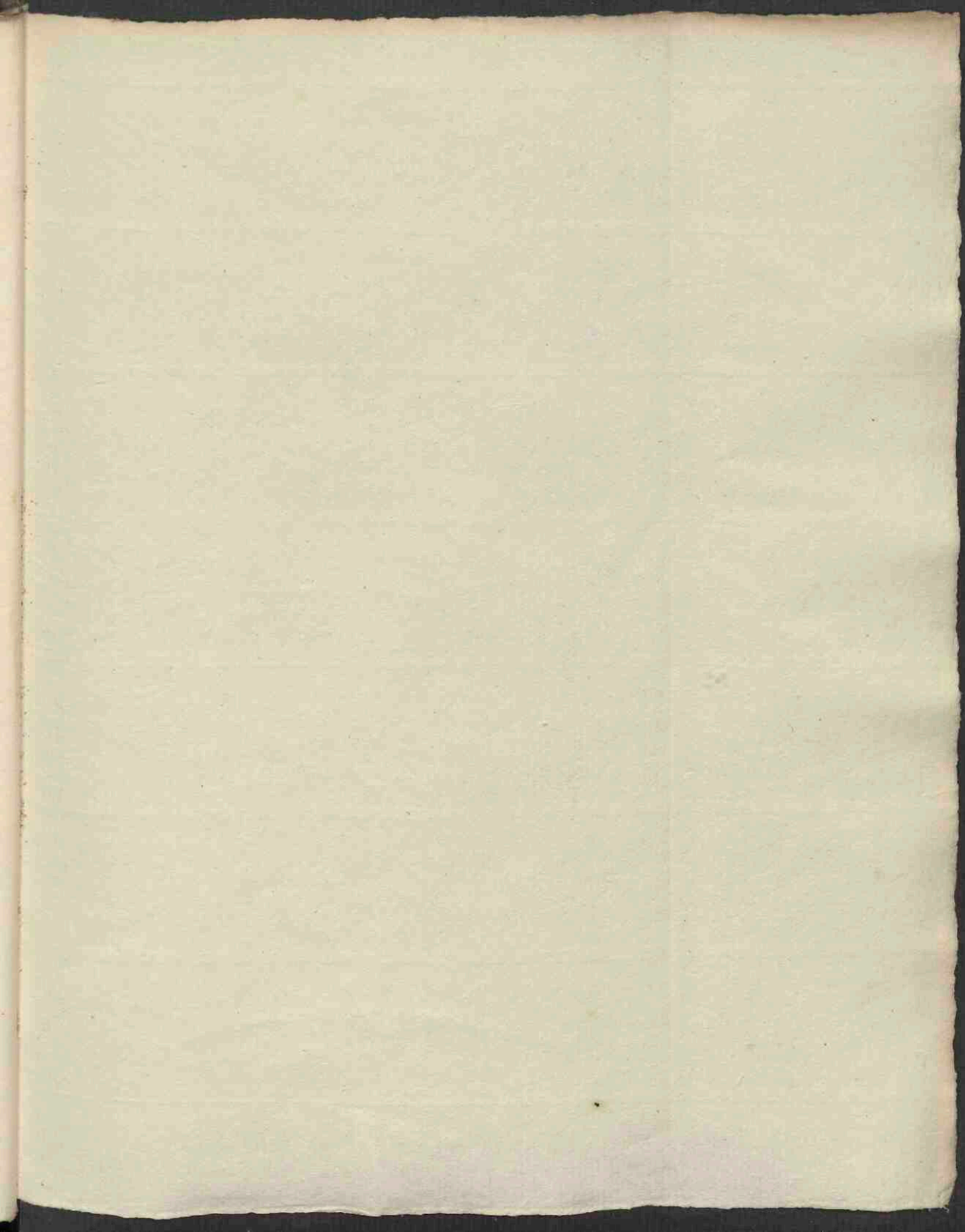

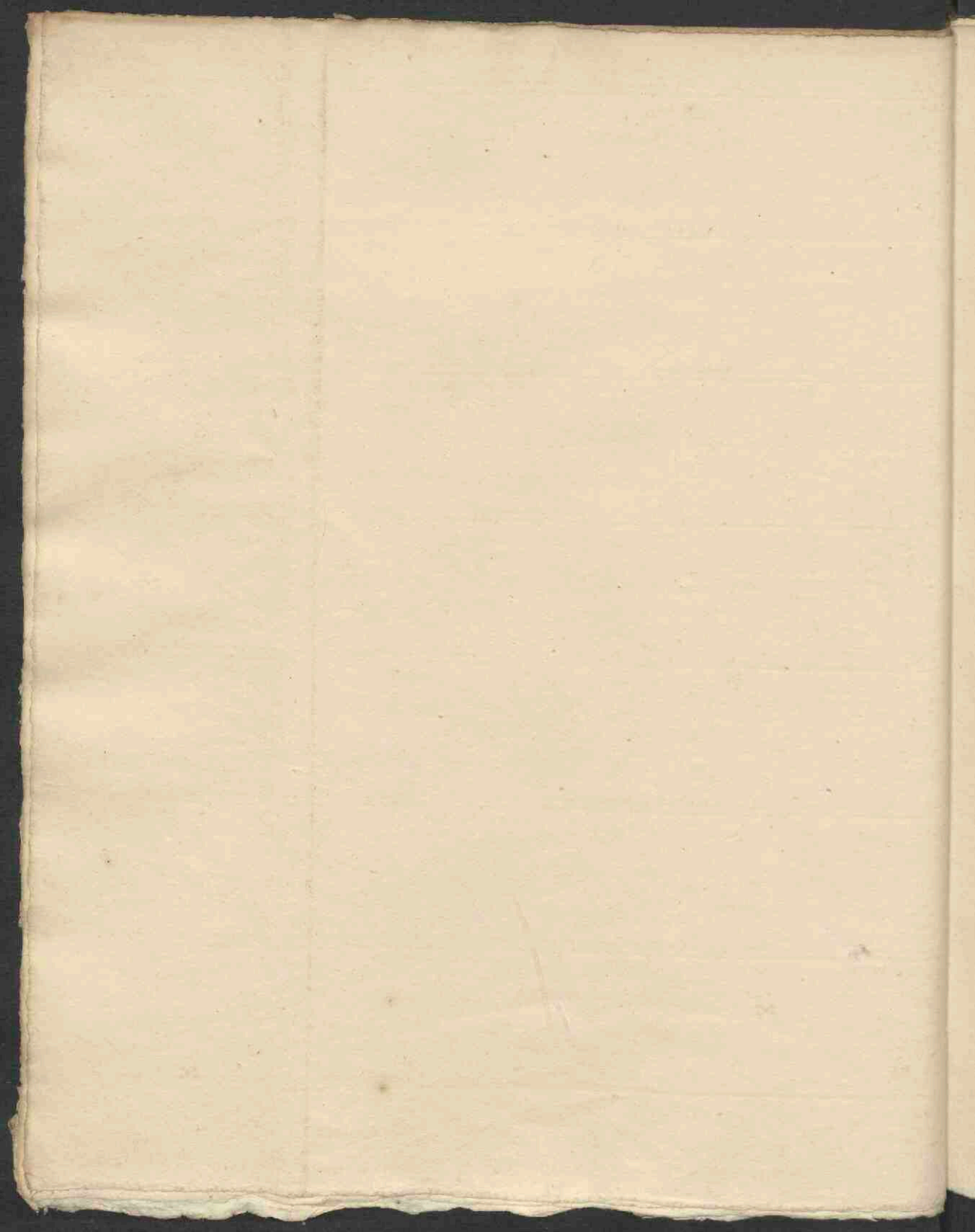

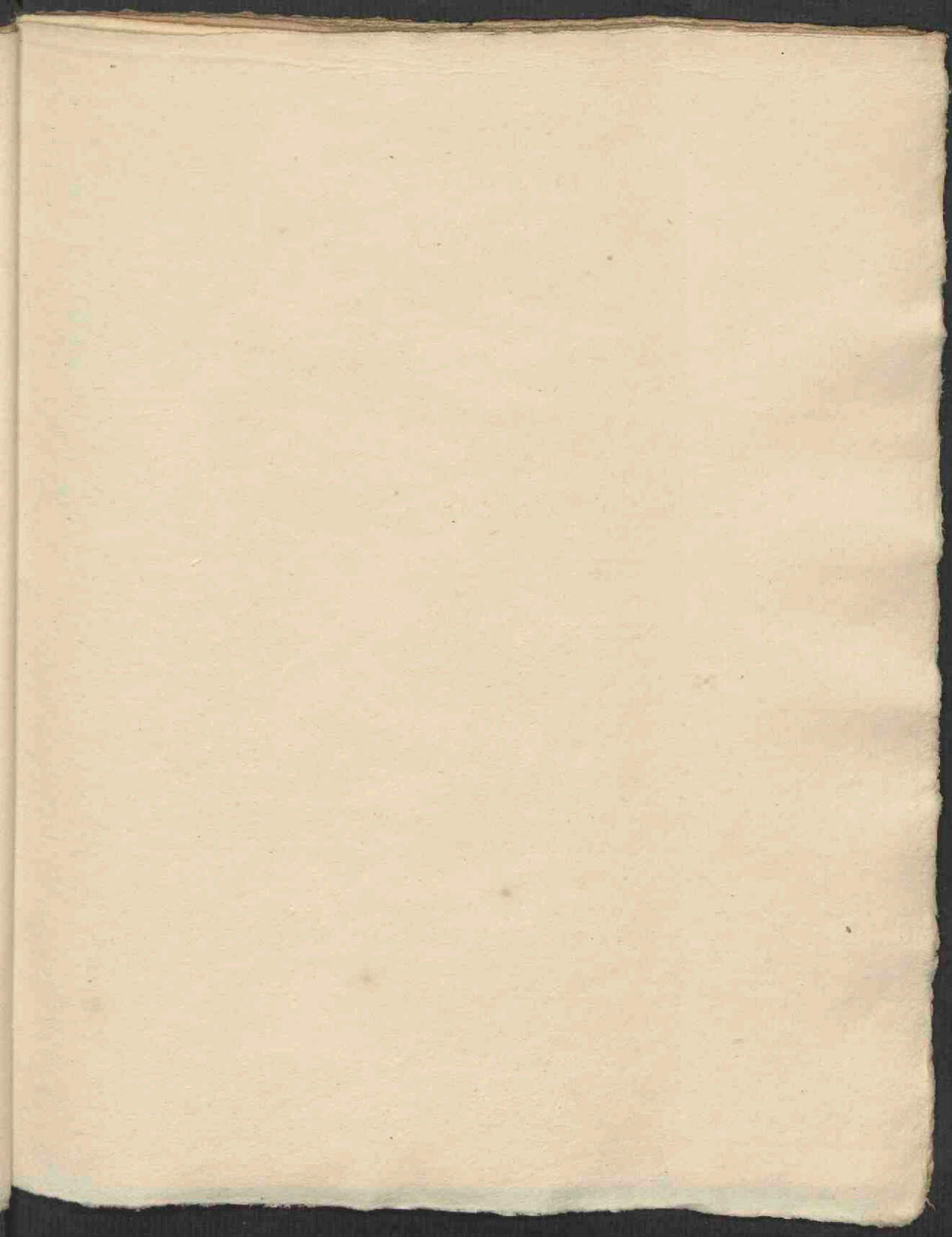

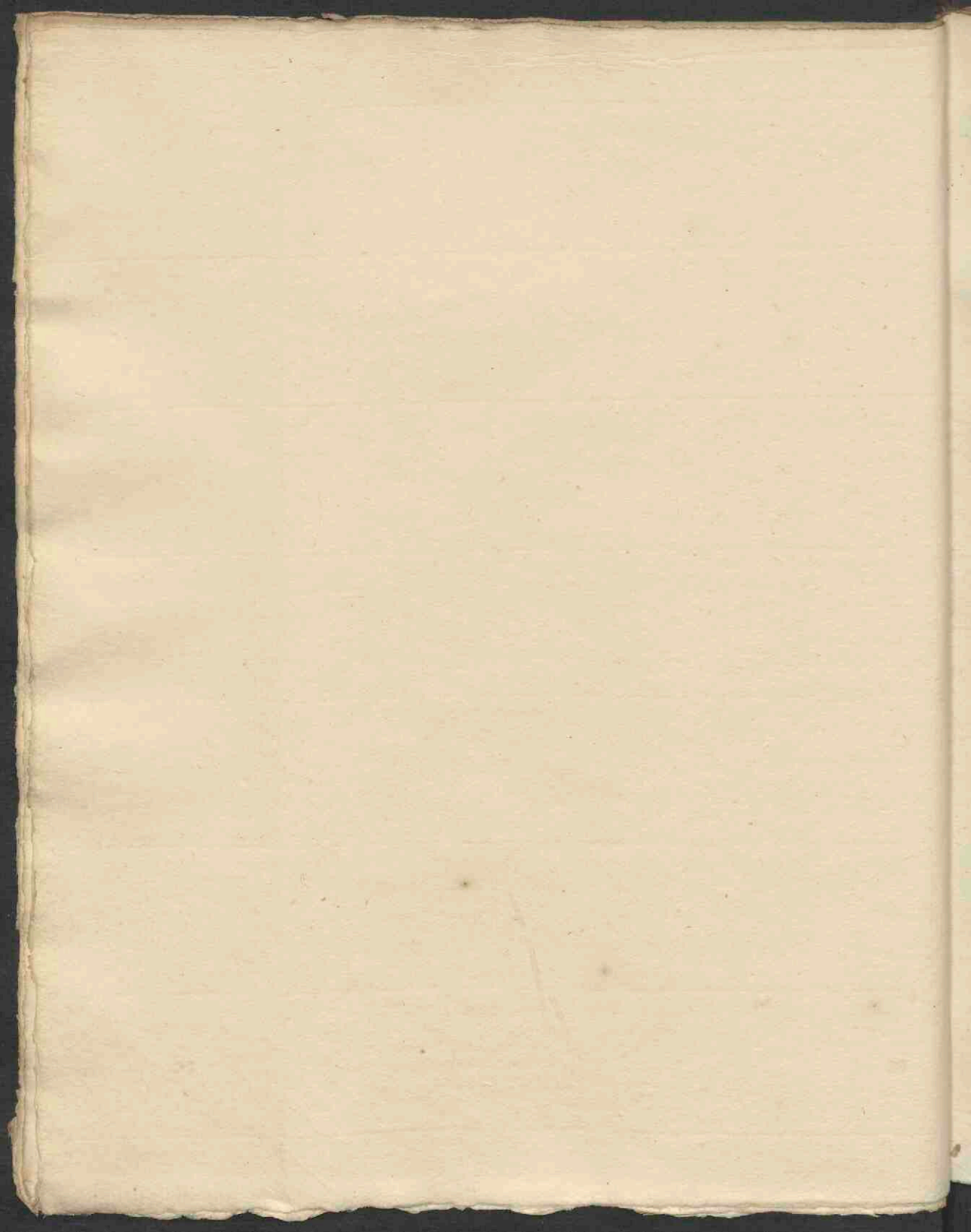

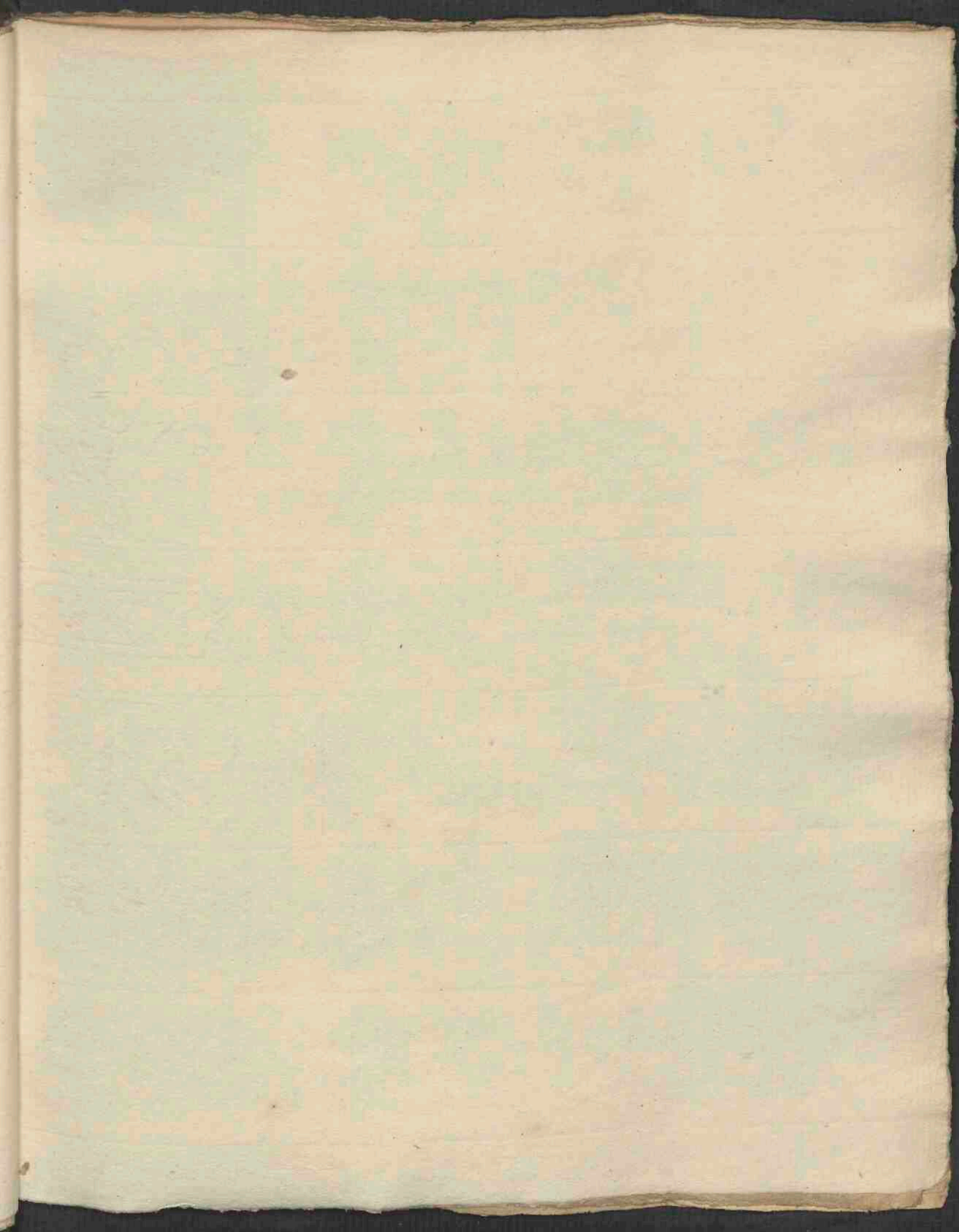

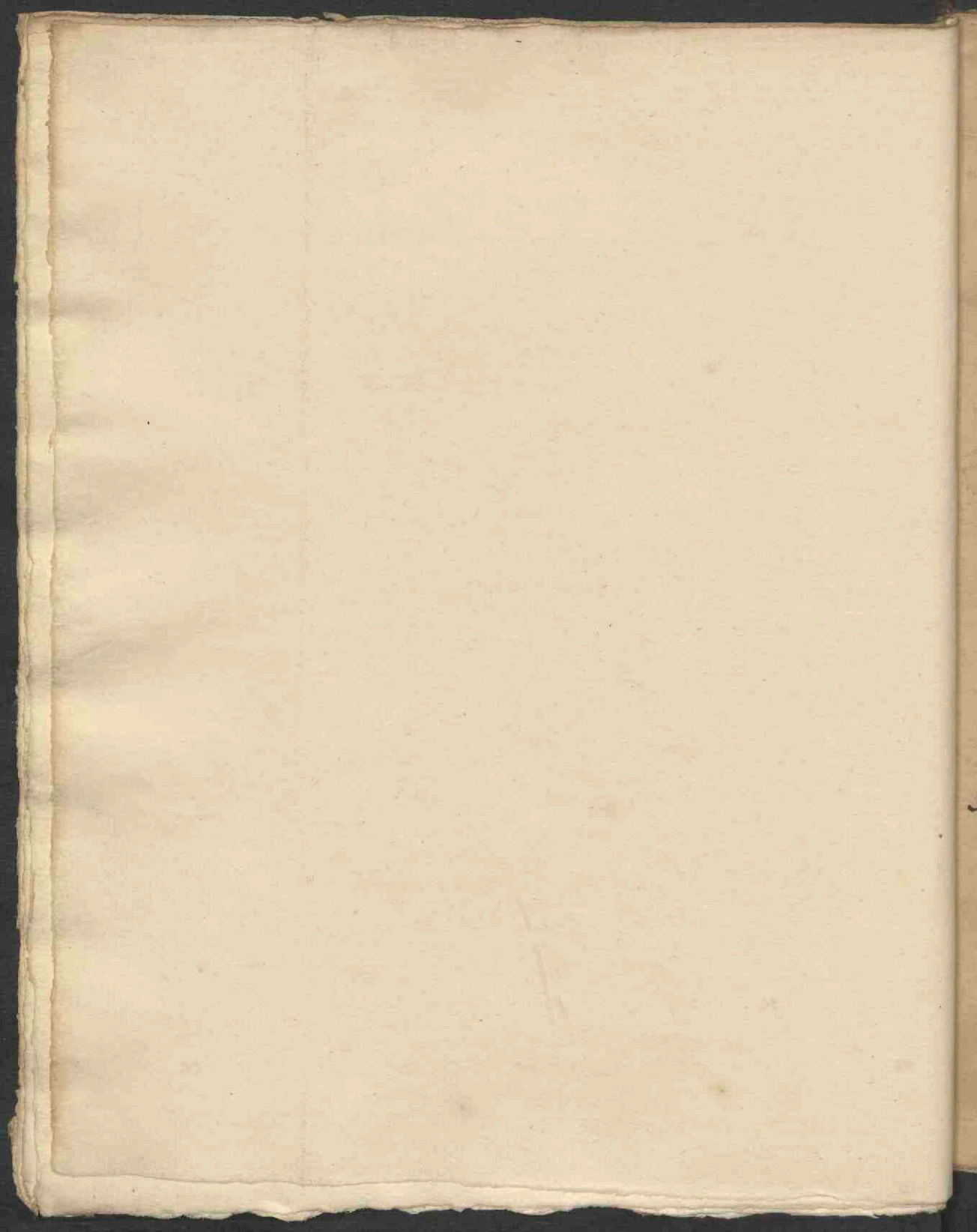

Lectiones Literariae

ad

Glossas Latino-Gracas
Philoxeni.

A, Ἀπό, Ἀπό εἰς, Ἰνέῃ εἰς, Ἰνέῃ τῆς.

Prepositio adhiberi solet innoti casui auferendi, ele-
ganter induit aliquando vim periphrasticam, patrii five
genitivi casus, etiam usurpatur de patria, gente, familia
aut possessione, dominio, vel de loco, modo aut tempore
aut materia rei, vel initio ac fine eius, vel de causa
per quam, aut propter quam, res fit, vel & obiectum
circa quod quis in officio versatur. exempla passim
obvia non adscribam. dabunt Phil. Pareus in Inst. Critic.
Hor: Turfellinus de Partis: Latinae Orationis.

Suid. Otto Asizius
denique in Specimine

Medieburgi. 1799.

Ab, Ἀπό, Ἄρα, ἔϋ Ἰπῶ.

Prepositio pro A. adhibetur Ab, ubi sequitur vocalis,
sed & quandoque ubi consonans succedit, coniungit
huius significatio cum A. etiam negat, privat.

Miscell. Observ. Critic

Pol. x. Tom. 1.

p. m. 125.

Ab alieno, Ἀπὸ ἀλλοτρίου.

Quavis ratione avertio, sciungo, remoueo,
Ab alieno, Ἀπὸ ἀλλοτρίου. Ordm: Vet:

Ἀπὸ ἀλλοτρίου, Ab alieno. Gl: Cyp: infra. Aberro.
Ab alienat, Ἀπὸ ἀλλοτρίου, Ἀποπλανᾶ.

Ἀπὸ ἀλλοτρίου, Ab alieno.
~~Ἀποπλανᾶ~~, Avero. Gl: Cyp: infra. Aberro.
Ab aliis, ἸϚ' ἐλέγυρ.

Ab ambulo, κατ' ἰδίαν περπατῶ.
abscedo.

Ab à fractura, Ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς.

Vulcanio idem ac Strator. quo nomine significatur non is tantum qui equum sella & stratis ornaturum etiam is, qui alterum honoris causa in equum tollit. Vide Notas Donar. Vulcanii.

^{col. m. d.}
Spartiano in Caracalla. c. 7. denique cum ille frator suus in equum leuaret. minister.

infra. Sterne equum, Ἐπιβάδων τὸν ἵππον
Sternit, Στερονόει ἵππον. Strata, Ἐφίππιον.

Abavia, Πρωγόνη, Μάχη.

In Edit: hactenus Πρωγόνη. Abavia dicitur Cajo
I Cro. quarta mater. notatur Vulcanio. nam

Πρωγόνη, Πριვიγα. Μάχη. Avia. Gr. Cyr: an Μάχη.

Abavia quinta, Πρωγάμη.

Πρωγάμη, Proavia. Gr. Cyr:

Abavus, Πρωπάππς Πατήρ.

Quartus pater. Abavus Septo dicitur, quia
abest ab avo, et est avus avi. Media correpta,
nam prior in Avus hanc pronunciandi moram
habet. per ratio prosodica obtinet in Atavus, Πρωπαππός,
Proavus, Tritavus.

Abdicasset, Αποκηρύξει.

Fortē Abdicasset? Futurum exactum Subiunctivi
in prima conjugatione. Abdico media brevi, ut prima in dico, avi, arc.

Abdicare non solum de patris factis potest dici, quod
est familia abicere, sed rem quamlibet negare.
interprete Nonio Marcello c. 6. n. 14.

Αποκηρύσσω, Abdico, Abrogo. Gr. Cyr: Abdico, Αποκηρύττω. Onom. Vet:

Abdicavit, Απενήρκει.

Abdicat, Αποκηρύσσει.

pater filium degenerem et indignum, quem e
conspetu suo abire iubet. Vide exemplum
penes Valer. Maxim. V: 8. n. 3: 4.

Abdico, Αποκηρύττω. Onom. Vet:

Abdidit,

Abdidit, Ἀπέκρυψεν, Ἀπέκρυψε.

Abdo, Ἀποκρύπτω.

Abdo, Ἀποκρύπτω. Onom: Vet: Ἀποκρύπτω, Occulto.

Abdo, Abfcondo, Recondo. Gl: Gr:

Abdomen, Ἀνάγκα, Ἰσχυράσπον, Ἰσχυρίδιον.

quasi Abdumen

ab abdo, sicut a lego, legumen. Plinio N. H.

xii: 37. de quis occisae uno die post partum fimine.

Antiqui abdomen vocabant, Ἰσχυρόν. Onom: Vet.

Abdixit, Ἀπέκρυπεν, Ἀπέκρυψε.

Ἀνακρύπτω, Abnuo, Denezo, Reculo, Abnego. Gl:

Gr: Abdico media longa, nam prima in dico, xi, cere

productus.

Avaritia, Πυλαγγογία.

Abacus, Delphica, Μυροέπων, ἰσ Ἰσβαράδιος.

Eminentante Vulcario recte legitur, pro quo in Editi

Abau delphica, Μυροέπων, infra Delusa resti,

tues Delphica. Nimirum apud antiquos in com-

viris bina fuerunt mensae, quarum uni impo-

nebant cibum, alteri vasa, tum ad usum, tum

ad ornamentum, ex quavis aere aut metallo pret-

tiosiora, haud aliter ac nos hodie solemus. Inter

abaci, delphica ex aere vel marmore, & iis impo-

nebantur pocula passim paria, videntur effictas

ad figuram tripodis Apollinis Delphici.

Abacus, Ἀβᾶξ, nos.

Abaculus, Ἀβᾶκος.

Onom: Vet:

Juvenal: Sat: I: x.

Glossas Lat: Gr. Philoxeni.

Avia, Avódevla.

Abalienata, Aðdo rquodévla.

Abalieno, Aðaðdo rquodévlw. Abalienatus, Aðaðdo rquodévlw rquodévlw Onom: Vet.

Avulsus, Avóspasdeis.

Avóspasdeis, Abstractum, Avúllsum. Gr: Cyr:

Abduci, Aváyei.

Abduco, Aváyeo. Onom: Vet: Aváyeo, Abduco, Verbo,
Deduco, P. Deduco, g. Deduco. Gr: Cyr:
Avarus & Avara, Avá rquodévlw rquodévlw, Avá rquodévlw rquodévlw.

Avidus, Avá rquodévlw rquodévlw.

Avá rquodévlw rquodévlw, Avarus, Avidus. Gr: Cyr:

Abba, Ἀββᾶ.

Vitiosum videbatur Don. Vulcanio emendandum
 Τῆτα. mihi Ἀββᾶ. Vide Hesychium & Fe-
stum in Atta. ex Hebr: אבבא, perinde ac
Abba ex Syr. אבא. Rom: VIII: 15.

Abgreco, Ἀναγρεῖν, Διαξεῖν.

Abgreco Festo est a grege ducere: agregare
 ad gregem ducere: segregare, ex pluribus gregi-
 bus partes seducere: unde et egregius dicitur
 a grege lectus. Abgreco, ἈΠογρεῖν. Onom. Vet:
 Abest, Ἀβῆσθαι.

Abemit, ab eo accepit, Ἐλάβην.

Nimirum emere antiquis accipere, auctore Festo
Abemito significat demito, vel aufesto. emere
 enim antiqui dicebant pro accipere.
 et reliqua. monuit Vulcanius. in Nois ed: 2.
Emere, quod nunc significat Mercari, antiquis su-
mere. Festo: Surremit, Surremisset.

Aberro, Ἀπορροῦν.

Aberro, Ἀπορροῦν. Onom. Vet:
 v. Abalienat.

Abhorret, Ἀποφροῦν, Ἀποφροῦν ἔσθαι.

Abhorreo, Ἀποφροῦν. Abhorresco, Ἐκπλήτ-
 τωμαι. Onom. Vet:

Abetuarium, Ἐπιμελεῖον.

Auctuarium Vulcanio, in Notis col: 2.
quod et Addamentum

Abigo, Ἀπελάττω.

Abigo, Ἀπελάττω. Onom. Vet:
Abigens, Ἀπελάτης.

Abactor est fur iumentorum et pecorum, quem vulgo
Abigeum vocant ab abigendo. Isidor. Orig: x.

Abigit, Ἀπελάττει, Ἐπιμελεῖται.

Abies, Ἐλάτη.

Abies Ἰπάγει.

Ab is, Ἀπὸ ἑσῶν.

Ab. iis

Abix, Ἀπὸ ἑσῶν.

Abigator, Abactor, Ἀπελάτης.

Abactores, Ἐλατῆγες. Onom. Vet:

Abiciunt, Ἀποκίπτουσιν.

Abicio, Ἀποκίπτω. Onom. Vet:
Abigito, Ἀποκίπτω, Ἀποκίπτω.

Abingasfere, Ἀποκίπτω.

Abingare legeret Vulcanius. Nihil mutarem, nam
exacta ~~Libri~~ antiqua futura efferebantur per asfere vel esfere in
infinitivo primae coniugationis, Abingasfere pro abingaz
tarum esfere. sic expugnasfere. Yos. Aristarch: III: 6: 17.

Abi, Ἀπὸ.

Abige, Ἀπὸ.

Abingat, Ἀποκίπτω.

Abingo, Ἀποκίπτω. Onom. Vet:

Abingos, Ὀσίου Ἀπὸ.

In Editis haecenus vitiosè legebatur. Abingos, Ὀσίου.
Ἄπὸ. ita emendare sustinuit Vulcanius.

Abingos hostiae quandoque iniuges dicebantur.

Glossas Lat - Gr: Philoxeni.

9. 3.

Ab initio, Από καταβολῆς.
etiam. Vet: Gloss: Ab initio, Ἀπ' ἀρχῆς.

Ablaqueata, Διοχεύδεια.

Ab iugulis, Από κατακείδων.
Etiam infra Iugulus & Iugulum, Κατακείδεις

Abiurat, & Perjurat, Ἐπιορκῆι, Ἀποουρίας.
Onom: Vet: Abiuro, Ἀποουρίω.

Abiectio, Ἀποβολή.

Ἀποβολή, Iactura, Repulla, Amissio, Proiectio. Pl: Cyp:
Ablata, Ἀφαγεύδεια.

Ablegat, Ἀποπέμπει, Ἀποποιῶν.

Ablegare est proprie alio mittere, dictum à legatis qui
cum legationibus mittuntur. Nonio Marcello cap: 1. num: 330.
Onom: Vet: Ablegare, Ἀποπέμπω.

Abnuat, Ἀνορεύει, Ἀναφύεται.

Onom: Vet: Abnuo, Ἀναφύω.

Abluat, Ἀποκλύεται, Ἀποκλύεται ἢ Ἀπέκλυθεν.

Abluo, Ἀποκλύω. Onom: Vet:

Ἀποκλύω, Deleo, Abluo. Pl: Cyp:

Abluo, Ἀπολύω.

Abluo, Ἀπολύω. Onom. Vet.
Abnatara, Ἐκκορυμβῆσαι.

Abnuctivum, Ἀνωκλιόν.
negativum etiam Capro Grammatico, Martiano
Capellae et Paulo Docto habetur, contrarium
infra Adnuctivum.

Abnego, Ἀπαρῆμαι.

Abnego, Ἀπαρῆμαι. Onom. Vet. an Ἀπαρῆμαι
Abnuat, Ἀπέειπν.

Abnurus, Ἐκπόρσ υῖός.
Emendante Vulcanio vel Ἐκπόρσ γυνή. pro quo in
Edit. Exporsos.

Ab occidente, Ἀπὸ τῆς Δύσεως.

Glossas

Lat. Gr.

Philoxeni

11. 3.

Aboluit, Ἐξελάδω, Ἀήδη παρῆδωκεν, Ἐξέπειθεν,
Ἀπέψυθεν.

Aboluit, Ἀφανίζω, Aboleo, Ἀφανίζομαι. Onom. Vet.

Abolla, Τόξα, Ἰμάτιον.

pallii genus. Turnebo Duesy: xxvii: 15.

Abundanter, Πλεονάζωντος.

Abominandum, Ἀποτρόπαιον, Ἀπεικλήσιον, Ἀπεσον.

Notè Vulcanio pro Ἀπεσον, magis Ἀπεικλήσιον vide,
batur.

Aboluit, Ἀπαρμάζει.

Abolitio, Ἀμνησία, Ἀλήθεια, Ἀπαλοιφή, Ἐκδείξις.

Aborigines, Ἀυροῖ Δοῦες.

Aborigines Festo appellati sunt, quod errantes con-
venerint in agrum, qui nunc est populi Romani. Festus
enim gens antiquissima Italiae.

Ab origine, Ἀπό ἀρχαιογενίας.

Abortum, Ἐκτρωμα καὶ Ἐκτρωβίς.

Abortum Festo gravidæ mulieris dicitur, quod non
sit tempestive ortum.

Abortivum, Ἐκτρωματικόν, Ἐκτρωματικόν.

Onom: Vet: Abortivus, Ἐκτρωματικόν.

Abortum fecit, Ἐκτρωβίς.

partem abegit vel medicamentis, vel modo quo
vis alio, cuius detestandi facinoris passim sit
mentio. Vide Cicero: pro Cluentio c. 32.

Quid. Amor: II: 14. x:

Aboliti, Ἀποσκοπόμενοι.

Abolum, Ἀποσκοπώ.

Absumit, Δασσανῆ, Ἀφαιρῆσι.

Abominatio, Βδελύγμα.

Tertulliano, Lactantio, christiano Ciceroni, non displicuit,
alio detestatio magis placuit.

Abrogans, Ἀδαιφῶν, Υπερόπῆς.

An non Abrogans? qui adrogat aliquid sibi, etiam si
non meruit.

Abrogat, Ἀπονεύσῃ, Ἐλατῶν.

qui alii aufert, vel qui legem tollit.

in fra Abrogo.

Abripit, Ἀναγρῆσι.

Abreptus, Ἀναγρῆσις.

Abena, Ηῖα.

Abena recentioribus scribitur, h antiquis adspiratio
magis quam litera.

Abrupta,

Section: Literar: d
 Abrupta, Απόκρημα, Απρόξωπολα.

Abruptum, Απόκρημα.

Abrogo, Απόκρημῶ, Ἰλατῶ.
 alius aufero, vel legem tollo. Abrogare infirmare.
 red dicitur Festo.

Abumpit, Αποξήροει.

Ad dicere, Συμπιπράσκειν, Προσκίρειν.
 est proprie idem dicere, et approbare dicendo: alius
ad dicere damnare, est. Festo.

Addit, Προσκίρειν.

Additio, Προσκίρωσις.

Abs, Από, Χωρίς.

ponitur tantum sequente Q. et T, ut abs quouis,
abs te, item sequente C in iunctis, ut abscondo.

Præpositio a Græco ἄν deducitur. Significat autem res
 tractionem in partem posteriorem. Festo. Ab sidete

Πλοσας Lat - Gr. Philoxeni.

Abfedito, Διάσρηδι.

Abfedit, Αποχρησῆ.
defistit,

Abfcondit, Αποκρύπτει, Απέκρυψεν.
etiam pro Abfcondidit.

Abfedit, Απέκρυψεν.
media breui. nam fidi refertur inter sex praeterita
dijyllaba, quae primam habent breuem.

Abfcondit, Αποκρύπτει, Αποκρύπτει.

Abfedit, Αποκαδέσεται, Μανθάνει.

Abfifum, Αποσκευαμένον.

Abfiftens, Αφιστάμενος.

Abftraxit,

Abstraxit, Ἀφείκωθεν.

Abscindit, Ἀποκόπτει.

Abolutio, Ἀπόλυσις, Ἀπόδοσις.

Absternum, Ἔδος χρυσοῦ.
aurum recens neque usu tritum. Vide Apfis.

Nossius in Abfinthium.
Abfconse, Ἀδρα.

Abfilit, Ἀπομυδά.

Abfens, Ἀπύει.

Abfentia, Ἀπύσια.

Glossas Lat. Gr. Philoxeni.

37.

Absentes, Απουσες.

Absentium, Απουσιων.

Abstere, Αποστραφαι, Αφιστασθαι.

^{Εἰς αὐαι, Bonorum cedo, Ablisto, Dalisto. Gl. Gp.}
Abstergo, Αποστραφω.

Absolutè, Αποδωλως.

Absolutum, Αποτελες, Αποδεδυμενον.

Absolutis, Αποδεδυμενων.

Absono, Απηχω.

Absoni,

Lectio: Literar:

Absonui, Απύχνησα.

Abstit, Μη γένωλο, Μη δαμῶς.

Absonum, Απάσσοσ ον.

Abscedit, Αποχωρεῖ.

Absteret, Φοβεῖ, Πλοεῖ.

Abstinet, Απέχεσθαι, Εμπυαρένεσθαι.

Absterfit, Κατέμαθεν.

Abstitit, Απέσθη.

Glossas Lat. Gr. Philoxeni.

Abſtinentia, Ἐπιγαμία, Ἀνοχή, Ἐπίεσις.

Abſtinebunt, Ἀπέχομαι.

Abſurdè, Ἀνοητῶς, Δειδιῶς, Μωροῦς.

Abſtinenter, Ἐπιγαλιῶς.

Abſtemius, ὁ μὴ μετέχων οἴνου.
ab abſtinentia temeti dictus Quinctiliano
l: 7. A: Gellio N: Attic. X: 20.

Abſtruſit, Ἐξωδύσεν.

Abſumptum, Ἀπεδάμνητον, Καταναλωσικόν.
Valcanius Καταναλωδέντα emendavit. Jenſius Lect:
Lucian. II: 10. receptam lectionem tenuit, nam Sasſuca
pro Actiuis uſurpata legimus.

Abſurdum, Ἀνάκουσον, Ἀνοητῆς, Ἀνοητοῦ.
proprie quod furdis auribus audiendum, nam
plus est quam ineptum, certe Terentio Adolph. III: 3. X. 21.
V: 8. X. 21. et Vet: Interpreti

Abundè,

Abundē, Περιβάς, Ἀυτάγκυς, Ἰκέρυς.

Abundat, Περιβάζει.

Abundanter, Πληθύνει.

Abundare, Περιβέβειν.

Nonio Marc. 1: 196. Abundare supra modum, aliquid esse. abundare, tractum ex amnis, qui quoties augentur imbibus maioribus, & crebris undis eriguntur. Compositum Latinis ex ab praepositione & undare, quod proprie idem valet ac fluctuare, à qua similitudine undarum seu fluctuum, moveat se undarum instar, undare diceretur fluctus cuius verbi vestigia supersunt, in exundare, inundare, reundare, sic abundo proprie significat affluo, & supra modum aliquid habeo, tractum ab amnis. ut supra. Vide Nic. Perotti Cornucop. p. m. 89.

Ab humili, Ἀπὸ ἑυτελέως.

Abusive, Καταχρηστικῶς.

Quintiliano, alii cum abusione magis Latinum præ,
ferunt.

Abutentes, Ἀποχρηστικοί, Παραχρηστικοί.

Abutor, Παραχρηστικός.

Vtimur fructibus rei, quæ ab amantibus salvo usu nobis
subministrantur. Abutimur, quando deperdimus rem et
fructum. Vhi est ager, domus. Abusii vinum, oleum, et
cetera huiusmodi.

Vtimur cum honore, Abutimur cum iniuria.

Abutitur, Παραχρηστικός.

Abusio, Παραχρησις.
Ciceroni,

Vlpiano.

Abutere, Παραχρησῶ.

Bonar. Vulcanio Παραχρησῶ.

Abfentatio, Ἀπηχῆσις, Ἀπαρσῶν.

Bonar. Vulcanio videbatur legendum, Ἀπὸς ἡδῆσις
ἀπὸ σῶματος. Sed legas Absonum.

Abstinet, Ἀπέχει, Ἀπέχειται.

Absurdum, Ἀποσῆδισις ἀπὸ σῶματος.

Vulcanio videbatur suo loco motum pertinere
ad quod praecedit Absentatio, & vicissim nunc
legendum, Absurdum, Ἀπηχέω, Ἀπαύγομαι.

Absentio, Ἀποκατάξις.

Absulit,

Abstulit, Ἀφείδατο.

Abumus, ἀπὸ τῆς φαυαίας.

Pro Abumus, notante G. Vulcano, in Edit: legitur
Abumus, Ἀπολυφαυαί, ἄνεργος. pro quo ἀπὸ τῆς φαυαίας
ἀνεργός vel ἀνεργός substituendum opinabatur.

Abterminatus, Ἀπογεωδῆς, ἢ ἢτοι Ἐξογεωδῆς.

Aboluit, Ἀποδύει.

Abortum, Ἐκβολή, Ἐκβόλιον.

Abolit, Επιδουσι.

Gonav: Vulcanio coniectura debetur, an forte sui,
vendum, Asolet, Επιδουσι. an Abolet, Αβαδουσι.

Abusus, Αποχρησάμενος.

Abusus, παραχρησάμενος. Abutitur, παραχρησάται. Exc: Vett: Lexic:

Annulus, Αποσπασθεις.

Abstrudit, Απωδει.

Aggregatio, Ευαδουσιμα, Ευαγυση.

Ad, Προς, Επι.

Abde, Αφουδον.

Aduersarius, Ἐναντίος, Ἐπίθεός.
homo. Corn: Frontone auctore Contrarium nego-
tium, Aduersarius homo.

Aduores, Ἐναντίος.

Aduolem, aduersarium, hostem. Testes redditi. Ob-
soluta sunt, in quibus et et promissive extere-
bantur. Don. Vulcanio videbatur scribendum duplici-
ter, ut arsum, asum, dorsum, dosum, prosum, prosum.
Veteres autem litteras non geminabant.

Ad aequē, πρὸς τὸ ἴσον.

Adamat, Ἐλά, Ἰδέει.

Amare minus est, quam Adamare.

Adaeque, Ἐπιβδελίος.

Adaequans Donar: Vulcanio. an Adaequans
ex coniectura.

Adaquum, πρὸς ἴσον.

malim, πρὸς ἴσον, ac recte monuit Vulcanio.

Adagiones, πρὸς ἴσον.

in textum pro πρὸς ἴσον recipere Justinii: in
Adagio, πρὸς ἴσον.

Ad alimon

Ad alimonia, πρὸς τὰ ἐφόδια.
Nam, alimonium in singulari dicitur.

Ad arripiendum, πρὸς τὸ ἐπισχεῖλαι.

Adiutor, Βοηθός.
Adiutor dicitur in re bona, Impulzor in mala.

Ad auxilium, πρὸς βοήθειαν.

Aditus, Εἰσόδος.
ingressus.

Adexit, Πρὸς ὑπόθεσιν.

Agglomerati, Συναγορεύοντες.

Adipiscitur,

Lectio: Litterar: ad

Adipiscitur, Προσάγει, Επιθυμῶντι.
 in verbis communibus, quae actionem et passio-
 nem significabant, ponitur, ut adgredior, amplector,
consolor, detestor, experior, interpretor, meditor,
uifeor, lector, testor et reliqua.

Ad exportandum, Πρὸς τὸ ἐξορίσαι.

Ad exultandum, Πρὸς τὸ γαυγῆν.

Ad decollandum, Εἰς ἀποκοπήματόν.

Ad deportandum, Πρὸς ἐξορίαν.

Ad didicere, Πρὸς ἐδύκεν.

Ad iumentum, Βοΐδεῖα.

Adulterium, Μορφέια.

Jurisconsultis Veteribus lex stuprum et adul-
terium promiscue appellat. Sed proprie adulterium
in raptam committitur, stuprum in viduam et vir-
ginem. Vide Duherum de Latinit. Vet. Jurisc: p. m. 122-130.

Aducor, Προς ἀγοραί.

Ad dicationem, Προς καθολίωσιν.

Ad ducti, Προς ἀφέντες.

Additum, Προς ἐδίει.

Ad discernendum, Μέλλοις ἀποφάινεσθαι.

Ad aefit, Κοδδάλας.

Gon. Vulcanio pro Adhaefit scribendum videtur,
batur, in Edit: Aefit.

Ad denfator,

Section: Litterar: ad
 Adenfator, Ὀὐνοδύτης.

Additamentum, Πρὸς Δεῖς.

Adductus, Πρὸς ἄλλοις.

Ad destinata, Πρὸς τὰ ἀφορισθέντα.

Ademptus, Πρὸς ἀφαιρέσει.

Adi, Πρὸς ἰδέσθαι.

Adesse, Παρεῖναι, Ἰνὰ ἔστω.

Adepti, Ἐκπύκτοι.

Adsum, Πάσχειν.

Adeptus, Αποδάσκαλος, Επιλύσιος.

Ad haec, Επι τοσούτων, Προς τόσους.

an non. Ad hoc, Επι τοσούτων.

pro quo Latini dicunt praeterea, insuper.

Ad haec, Προς τόσους.

Adeo, Επι τοσούτων, Επι τόσους. η Προς έφ' ουκ.

Adeo, penes Festum, duas habet significationes.

nam cum prima acuta effertur: idem significat,

quod accedo, ut cum dicimus Adeo Praectorem:

cum autem secunda, id est, quod usque eo, non

quidem secundum rationem, quia ac praepositio

accusativis accommodata est: sed vetusta quaedam

loquendi consuetudine.

Aditus, Εἰς ἑνὸς.
interpellatio

Adesse, Παρῆσθαι.

Adeuntium, Εἰσπορευόντων.

Adiens, Προςερχόμενος.

Ad deprecandum,

Ad deprecandum, Προς τὸ κἀδέσαι
Donar: Vulcanio παρκαδέσαι.

Ad aerat, Ἐξαεροῦσαι, Αποκαδύσαι.

Ad exitum perducunt, ἐπὶ πέρασ ἀγρῶν.

Adeptus est, Περγυέειν.

Ades, Πάγει.

Adeps, Σιέας.

Adesse, Συνηροῦν.

Ad fatu, Αποφάθει, Προς φδέμαλι.

Prosas Latin: Graecas Philoxeni.

Adlatibus, Ἐὐδαδῶν, Ἐραυάτων.
An Apicibus?

Adfabilis, Ἐὐόειδος, Προςσηνῆς, Εὐπρόσθεντος,
Ἀγρόειος, Ἐνατάειντος, Ἐὐδαδος.

Ados, Σῆλος.

Vel Ados farris genus, odor quondam appel-
latum ab edendo; vel quod aduratur, ut
fiat tostum. unde in sacrificio mola salsa
efficitur. Festo auctore.

Adfatim, Πάτυ, Μενοραπειεύς, Καλακίος.

Adfatim Festo dictum a copia sandi siue abun-
danter. Lucretius Adfatim edi, bibi,
Lucretius Terentius Adfatim dixit

pro eo, quod est, ad lasitudinem. Media corrupta
adfatim pronuntiandum esse docuit Quintilianus,

Sellius Sed produxit

Arator, ceterum adfatim et affatim utrumque scribitur.
Adfatio, Ἐπίδοπος, Ἠγοφάβης.

Affectus

Lectio: Litterar: ad
 Adfectus, Διάδεις.

Ad fatigandum, πρὸς τὸ καλαπνεῖν.

Adfectare, Ἐκλίνας, Ἐκιδάβεις δα, Πειγάσαι, Πρὸς
 πρὸς δα, Ἄβασ δα.
 Adfectare Festo est, pronum animum ad faciendum habere.

Adfectat, Ὁξέεται, Ἐπιηδέει.

Adfectamus, Ἐπιηδέομεν.

Adfectis, Κάμενται.

Ad, Πραξί, Ἔς, Πρὸς, Ἐπί.

Glossas Latin: Graecas Philoxeni.

Afflictantur, Κάινρον.

Affectatio, Επίληδοντις, Διάδοντις.

Affectiose, Περιβεβηκέναι.

Affectum, Διάδοντις, Ανδοντις, Τρονοντις.
Don: Vulcanio προνοπή.

Affectantes, Οξρόμενοι.

Alectus, Πεγυνηφδοντις.

Afer, Πγόςφεγε.

Afine,

Ad sine, Προς ηκου.

In Edit: Adfici, Vulcanio Adfinis, Προς οηκου

Adfinis, Αρεθιος.

Adfigimus, Προς οημεδα.

Adficiit, Καλαπορει, Τηκει, Αδζει.

Don. Vulcanio Adficiitur, Καλαπορειται, Τηκει.
Afficiimus honore, Adficiimus iniuria. interprete
Agraetio.

Adfinis, Ουβρος, Προς γενος.

Don. Vulcanio legendum omnino videbatur, γαεν
βρος, Προς γενος. Vel Ουβρος, Προς γενος. que
eligerem. Nam, Adfines in agris vicini, siue
sanguinitate coniuncti. Festo dicuntur, ut sunt
riti et uxoris cognati.

Adfinis, Αψιλογωων κη ο καλ' επιγαμιας ουπενης
dicitur ab eo, quod duae cognationes, quae diuis
sae sunt, per nuptias copulentur, et altera ad al
terius cognationis fines accedat. Αψιλογη, Αψιλογη
Ad ea, Προς ταυλα.

Adfinitas, Ευπενεια.

proximus gradus est cognatio; deinde adfi
nitas; tum propinquitas.

Adfligi, Καταπονέσθαι.

Interdum adfligere est demoliri, humi prosterere.

Adfluctantur, Κάπνισσθαι.

Adfirmat, Διαβεβαίωσαι, Διορίζει.

Adfirmatur mihi, Διαβεβαίωσαι μοι.

Adfirmatio, Διαβεβαίωσις, Επίδειξις, Κατάδειξις.

Adagitat, Συνάγει, Συνεδάσκει.

Adfici damno, Ζημιόσθαι.

Adfligere, Ζημιόν.

Adficiat, Περιβάλλει.

supra Adficiat, Περιβεβλήκειναι.

Adaugit,

Ad auctaigit, Ἡὐζήδῃ.

Don: Vulcanio legendum videbatur Ad auctaigit
 Futurum perfectum siue exactum subiunctivi modi.
Ad auctaigit malim, Nonio Marcello cap. 2. n. 52
 interprete auxit. " Accius Terentius: Quibus res
 " summam, et patriam nostram quondam ad auctaigit
 " pater.

Adamatorius, Ἐγὼλινός.

Adacquare, Ἐξίβῃ.

Latini etiam absolute ponunt pro parem esse

Adacratio, Ἐξάγγορσιός.

Adipes, Ἐλίκατα, Ἄιτῃ.

Ad annum, εἰς ἔτος.

Adgreditur, Ἐπὸς ἔξοχῶν, Ἐπὸς ἄλλοι.

in communibus verbis, quae actionem et passivum
 sionem significabant, ponitur, ut adipiscor,
amplector, consolor, detestor, meditor et quae
 ceterum adgreditur de longinquo, adicitur ex
 insidiis et a proximo.

Adagio.

Gloss: Latin. Gracias Philoxeni.

Adagio, Παγομία.

Ad incitamentum, Προς ἐξέδισμόν
Turneb: Aduers: XXVII. 10.

Ἐξεδίσει, Instigatio, Instinctio. Gl. Cyr:
Adaquat, Πολίσει.

Πολίσει κληῖνος, Adaquo. Gl. Cyr:

Sueton: in Galba Caesar de D. G.
Adcommodo, Ἐφαγεῖσθαι.

Ad copiosus, Ἐύποπος.

Adlesiant, Κεφίσει.

Adclamantem, Ἐπιβοῶντος.
Don. Vulcanius legeret Adclamante.

Adglomerat, Συναδγοίσει.

supra Adglomerati, Συναδγοισθέντες.

Ad confundendum,

Ad confundendum, εἰς συγχύσει.

Ad duo, προστιθῆναι.

Ad duos, addideris. Festo.

Ad cognoscit, επιγινώσκει.

Ad clive, επιζητιῶς ἐπαγδέν, ὕψιλον.

Ad cretendum, ἐν τῷ προσαύξειν.

Ad clivis, προσκεκλιμένους.

Ad monuit, ὑπέμνησεν.
vt memoriam confirmet.

Ademptio, ἀφορισμός, ἀφαίρεσις.

Ad imiti, ἀφορισθέντες.

Sic Adempti, ab Adimo

in Calt: Adimitio,

Adis,

Adis, Προςέχην.

Adol, Αιδεσσοίς.

Don. Vulcanio videbatur scribendum, Adulator,
 Δεσσοίης. hoc est, Inescator, qui blanditiis et
 illecebris verborum fallit. Est enim Δεσσοίης
 illecebra, siue illecebra. et δεσσοίησθαι, illecebrare,
 vel Adulus, ἀνιδόνητος.

Adrogat, Επέσηφανεῖ, Αιδόσει.

Admisit, Δημασθεν, Επόμθεν, Επέχέσηθεν.

Adulatores, Κόδανος.

Adoriosus, Ερδοῖος. ὡς Πομπήιος.
 ita locum emendarem, Si Pompeius indicatur Festus

Adorea, ῥιση, ὡς Πομπήιος

Festo auctore, "Adoream laudem, siue gloriam
 " dicebant: quia gloriosum. (an Adoriosum?)
 " eum putabant esse, qui farris copia abundaret.
 " Partae victoriae praemium militibus fumentum erat,
Plautus Amphitr: 1: a. p. 38.

Adnititur, Επεγείδεται.

Adagnoscis, Επυγνώσκεις.

Adnutium, Καλυποτικόν.

huic contrarium Abnutium, Απυπολικόν.
 Adnixus, Επεγείσκεινος, προδεδείς, προσπιδανείς

Adnectit, Επιδυνάπτει.

Adoptionem, Υιοθεσίαν.

Adnuit, Επινεύει.

Adoria, Εδος βίβλ.

an Adorea? omnis ex agro proventus Adoria
 quondam Adorea dicebatur.

Πλοσας Λατινο Γρακας Φιλοξενι.
Adorior. Μεταδιόκω.
ex infidiis et e proximo.

Adoptio, Τεκνοποιία, Υιοθεσία.

Ad orientem, Προς ανατολήν.

Adoctus, Επιχειρήσας, Επιφύτις.

*Adorior aliquam rem incipio, facit Praeteritum adorifus
 sum: fin vero significat loqui incipio, adorifus sum:
 ponuntur tamen pro se inuicem. Euzraphius ad Terent:
 Andr: III: 4. v. 21. Aggredimur de longinquo, Adorimur
 ex improviso et e proximo. nam adoriti, est quasi aliquem
 oriri, id est, exurgere. Donato ad Terent. Adelp: III: 3. v. 50.*

Adoptatus, Υιοθετος.

Don. Vulcanius emendauit.

Ador, Ζεα.

*Don. Vulcanius recte emendauit. Ador facis
 genus, odor quondam appellatum, ab edendo, vel quod
 adoratur, ut fiat tostum. vnde in sacrificio mola salsa
 efficitur. Festo auctore.*

Adparat, Προς ερτην, Παρασκευάζει, Ευγενίζει.

Lectio: Litterar: ad

Adole, Κάριοςον.

nam Adolere proprie est augere. interprete
Senio ad Virgil.

Aprobat, Δοκιμάζει.

Adorat, Προσκυβεῖ.

Adolat, Κολακείει.

pro quo etiam Adulat, sed, actiuum, formatum
quondam, obsoleuit

Ad praefecturam, Προς τὴν ἑπαρχίαν.

Adpropinquare, Πληδιάζει.

Adpectora, Παράβασθε, Θώρηξον.

Adpetentes, Επιθυμῶντες, ὀρεγόμενοι.

Adplicitos, Τιμωγηθέντας,

Bon. Vulcanius legit. in edit: Adplicitate.

Adportavit, Ἐξεφορτίσατο.

Adplicatus, Κεκολλημένος.

Appetit, ὀρέγεται, Ἐφίεται, Επιθυδένει.

Adpetuntur, Ἐφίονται, ὀρέγονται.

Adpetitio, ὀρέξις.

Adpetuerunt, Μετήλθοσαν, Ἀντεποιήθησαν.

Apulit, Προσώρηθεν.

Lect: Litterar: ad
 Adplicatum, Προςκειδέν.

Adprobavit, Επέδειξεν.

Adpropinquat, Προςεγγίζει.

At qui, καίτοι.

an Adqui? quondam D et T nomi sine finis
 bebantur.

Adquisitio, Προσποίησις.

Adquiruntur, Προσπορίζονται.

Adquisitionis, Προσπομήσεως.

Adripet, Συρρήψεται.

Ad secla, Παράβιλος.

In edit. Asecla. officiosus, qui potentio-
rem sequitur

Ad seclit, Προς αρχήλας.

Ad seclit, Quocavit, Εκάδεξεν.

Ad seclit, Νέγελαι.

Ad seclit, Νέγοντος.

Ad seclit, Συγκατατίθεναι.

Ad seclit, Καρτισίης.

Ad seclit, Καρτισία.

Ad seclit,

Section: Litterar: ad
 Adiuverit, Προσέδωκεν.

Adsequi, Επιδοχῆν.

Asidue, Εὐεχῆς.

inter asidue et quotidie hoc interest, quod asidue
 sedulitatis est, quotidie autem perseverantiae. Excerpt
 cert: Longarhii.

Adsimilatio, Ἀπομίμησης.

Aspirat, Προσπνῆι.

Βονδῆβεν.

Don: Vulcanius putavit legendum Βονδῆι,
 et esse interpretationem vocis consignificatiuae
Aspirat. ita enim Latinis etiam Aspirat
 accipitur pro iuuare. Virgilio

Aspirate meis

caeptis

Glossas Latino Græcas Philoxeni.

Adquisitionis, Προσπονήσεως.

Atque uti, Καθάπερ.

legitur atque uti non ita frequens Plauto
Amphitr. l. 1. s. v. 1118.

Atque etiam, Et δέ.

Adstringitur, Κατέχεται.

Ad subrigenda, Eis υπόρρωδις τιμωρίας.
Lib. de Off. Proconsulis.

Ad stipulator.

Lectiones Litterariae ad
 Ad stipulator, Προς επερωτηης.

Adfectatus, Επιδικωτας.

Adsequeris, Τωχάρεις.

Aduefactus, Ειδωμενος.

Ciceroni tantum cum ablativo constructus.

Adidue, Επιδεσφως, Πλεισάκω.

Adsit, Παρτω.

Donav. Vulcanius legit Adfunt, Παρτωβω.
 malim Adest.

Adsumit, Αναδ'εχεται, Διαπαρτω.

Latinis sibi arrogat vel tribuit, qui sibi ad
sumit. Adfectatores

Grossas Latino Graccas Iphoxeni.
Adfectatores, Εἰσδισαὶ μαδηλῶν.

54.

Adstante, Εἰπιπαγῶνλος.

Adfuerit, Εἰδῶεν.
Latinorum principi Ciceroni tantum cum ablativo
constructus.

Adsignat, Προς ἀξέδδει.
Latinis imputat, causam alicui ascribit.

Ad singula, Πας ἑκάστα.

Adsentit, Συγκατατίδει.

Adsesor, Συκἀδεδος.

Ad summam, Προς τὸ πέρας.

Anarus, Ἰσθαγγυγος, Ἄνδρ'ος.
 appellatur, qui avidus aeris est, Locuples qui
 multas possessiones tenet. Ab. Gellio N: Attici

Vide supra.
 Abduc, Ἀνάγει.

Abduco, Ἀνάγω.

Abducit, Ἀνάγει.

Abduxi, Ἀνήγαγον.

Abduxisti, Ἀνήγαγες.

Abducent, Ἰσθαγγυγον.

supra Abdomen.

Abstringit, Σφίγγει.

Glossas Latino Graecas Philoxeni.

Assentio, Ἐγγόμωνος, Συγκαταΐδευαι.

Assentatores, Ἐγγόμωνοι.

Assubuta, Προςνευευμένα.

Assubutam esse, Διανευευῆσαι.

Assubtuus, Ἐκτεπλωδῆς.

Assingi, Ἐπιχειρηδῆσαι.

Assitus, Παρατριβή.

Lectiones litterariae ad
 Adtributorum, τῶν προσνευμένων.

Adversatur, Ἐναντιῶται.

Adultus, Ἀνηκίος, Πέπετος.

Adunum, Ἐπιμακπές.

Adversitas, Ἀντίθεσις.
Plinio N. H. xi: est legitur, tantum.

Adversam valetudinem, Νόσον.

Adventitium, Ἐξόν, Ἐπιήδωλον.
Adventitia bona, quae aliunde, quam ex re patris
 obveniunt: Profecticia contra ex re patris sunt.

Adolescentulo, Νεανίσκῳ.

Adulta, Ἀνηκία.

Adversipodes, Ἀντίποδες.

Glossas Latino Graecas Philoxeni.

Adverbium, Επίρρημα.

Proverbium est euphonon. Adverbium viciosum et fictum, tamen in usum nunc est receptum.
Corn: Frontoni.

Advena, Μελοinos, Ἰππιδος.

Adversus, Ἐπασχολῶντας.

Adversus Vulcanis rectius legitur.

Adundatorium, Ἐξομβεριστήριον.

Adventor, Ἐγγοδόλος.

Advenit, Κατανοκίελας, Πραγερένελος.

Adulator, Κόδαξ.

Adulter, Μοιχός.

Adulter et Adultera dicuntur: quia et ille ad alteram, et haec ad alterum se conferunt. Festo interprete.

Adventitium, Ἐπίσπαστος.

Advocatus.

Advocatus, Παράκλητος.

Qui defendit alterum in iudicio, aut Patronus dicitur, si orator est, aut Advocatus, si aut ius suggerit aut praesentiam suam amico commodat.

Adultus, Μέγας.

Adulta, Μέγας Ήδεια, άγκάια.

Advena, Μέλιμος.

Isidoro Orig. x. dicitur, eo quod aliunde adveniat.

Adulatur, Κοδανεύει.

Adversus, Ήπεναντιος.

Secundo Adversus aut contrarium significat: aut idem quod erga.

Advocatus, Παράκλητος, ή Δισκολός.

Afflictus, Καταπεποιημένος.

Agredior, Πρόσκει.

Adgnatio, Επηέννησις.

Glossas Lat. Gr. Philoxeni.

57.

Adgrediamur, Μελαχρειήσομεν.

Adgrauata, Βαγόμενα.

Adgnatus, Επυρυνηδείο.

Adgredior, Επίδαμ βάνομαι.

Adgnatus, Επύγορος.

Εἰς ἀγξρονομίας ἀγξρονομία, Agnatus. Holl. Cyr.
Ad haec, Πρὸς ἑσλοίο.

Adhibuit, Πρὸς ἡνέγκαλο.

Adhiberi, Πρὸς ἰδέσθαι, Παράδαμ βάνειν.

Adhibitis, Συναπαράδηφδέντων.

Adhuc tamen,

Sectiones Litterariae ad
 Adhuc tamen, Μέχρι τῶν ἔργων.

Adimit, Ἀφαιρῶνται.

~~Aufert~~ qui dedit, Adimit, imperio coactus, Eripit
 qui plus valet. Itaque auferre possumus, adimere
 iubemur, eripere valemus. Corn. Fronto.

Adice, Ἐπιβάδω.

Adipiscuntur, Τυχεύουσιν.

Adiudicentur, Προς κωροδέχων.

Adiuuando, Ἐν τῷ βοηθεῖν.

Adiuuat, Βοηθεῖ.

Aditus, Διόδος, Ἐν τῷ δεῖν.

Son: Vulcanis Ἐν τῷ δεῖν.

Glossas Lat: Græcæ Philoxeni.
Ad, Πρὸς.

59.

Adipiscitur, Περιλαμβάνεται, Περιγίρεται, Επιτορξάνει.

Adipisci, Περιλαμβάνει.

Adipiscatur, Τύχη, Λάβη.

Adit, Πρὸς ἔρχεται.

Adiit, Πρὸς τὴν πόλιν.

Adigo, Περιέσχημι.

Adinventiones, Επιτηδεύματα.

Adlata, Πρὸς ἐνεχθέντα, Ἐνεχθεῖσα.

Adlocutus est,

Lectioes Litterariae ad
 Adlocutus est, Ἰδμεν γόρηθεν.

Adloqui, Προς λαθεῖν.

Adlicit, Ἐπάγεται.

Adlifer, Ἐγγίζεν.

Adlegat, Παρατίθει μάγλους, δειθεῖς, Προς
 κείνους, Προς ἀπ' ἑδδαι.

Adlocutio, Προς φώνησις.

Adludit, Προς γήθει, Ἐγγίζεν.

Adluet, Φάινει.

Glossas Lat: Graecas Philoxeni.

61.

Ad manum, Πρὸς χεῖρας.

Ad manum esse pro praesto esse fecerit

Lucretius

Administratio, Διοίκησις.

Admittere, Ἀναλαμβάνει.

peccare. Plauto Menaechn: V. d. p. 12.

Cicero: pro Milon. c. 23.

Admitti, Καταδέχεται.

Admisit, Πρὸς ἐδέξατο.

Ad ministrum, Πρὸς δίακονον.

Administrabo, Διοικήσω.

Administratur, Ἐπιτηδεύεται.

An non Administravit?

Admittit,

Lectioes Litterariae ad
Admittit, Προδέχεται.

Adminiculum, Επισήμημα, Αίμα, Βοήθεια.

Admisit, Ημέρα.

Admiratio, Θαύμα.

Admisio, Εξεία.

Admouit, Προσήνεκεν.

Admouebitur, Υποβληθήσεται.

Admirabile, Παράδοξον.

Glossas Lat. Præceas Philoxeni.
Homodum, Πάρου, Κορινθῆ.

63.

Homodera, Ἐπιμέλῃσιν.

Don. Vulcanius emendavit. nam legebatur
Ἐπιμέλῃσιν.

Agaso, Δῆλος ἐπὶ κήρυξιν ἀεὶ παραμένον.
restituit Don. Vulcanius, pro quo in Edit.
Δῆλος, Κληροδοκία. sine sensu.

Agear, Παραμένον ἢ Πάροδος πλοῖσιν.

Don. Vulcanius legendum monuit, ut Jos.
Scaliger in Notis ad Septam emendavit.

Agea, παρ' Ἐννίου, ἢ Πάροδος πλοῖσιν.

Septo Agea via in naui dicta, quod in ea
maxima quæque res agi solet. Isidor. Orig.
XIX: 2. Agea peruia sunt loca in naui, per quæ
ad remiges hortator accedit.

Lectiones Litterariae ad
 Agendi, Ἐλαύνει.
 an Agitare?

Agens, Πράττει.

Agens in rebus, Μαγιστρατός.

Erant Magistratus primum a Constantino instituti,
Magisterianus vel Magistrarianus, cui cum alia, tum
 etiam publici cursus electiones commissae erant.

Ager, Ἄγρος.

Agger, Σωρός, Ἰώμα.

Aggerit, Προσβωγέει.

Agilis, Γοργός, Εὐσεφής.

Agilem actio facit: Strenuum virtus: Fortem ani-
 mus: Robustum corpus. Corn: Frontone auctore.

Agitat, Ἐλαύνει, Ἠνοχέει.

Agitator, Ἠνοχός, Ἐλάτης.

Glossas Lat: Grassas Philoxeni.
 Agere, Πράξαι, Τεδίσαι.

Agmen, Τάμα.

Agnus, Άνός, Αγρείον, Ξίφος.

Agrestis, Αγροικος, Κυρικός, ή Αγρος.

Agricola, Αγροπόνος, Αγροικος, Γεωργός.

Agimini, Άγριδε.

Agriensor, Γεωμέτρος.

Aginat, Διαπράσσειαι, Σιγήσει, Μυκάραιαι.

Festo Agina est, qua inferitur scapus trutinæ,
 id est, in quo foramine trutina se vertit. unde
Agitatores dicuntur. Unde Aginare, infra.

Agrosit, Ξπυρίσκει.

Agonalia et Agonaria, Ὀυσία.

Donav. Vulcanio Ovsia. Festi fide. Agonias
 hostias putabant ab agendo dictas. Romanis.
Agonium dies appellabatur, quo rex hostiam
 immolabat. hostiam enim antiqui agoniam
 vocabant. Agonium etiam putabant deum.
 dici praesidentem rebus agendis: Agonalia eius
 festiuitatem. sive qua agones dicebant montes.
Agonia sacrificia, quae fiebant in monte. hinc
 Romae mons Quirinalis Agonis, et collina
 porta Agonensis. Agonium id est ludum.
 ob hoc dictum, quia locus in quo ludi initio
 facti sunt, fuerit sine angulo, cuius festa
Agonalia dicebantur.

Agonia, Ἰεγῆρον.

Agitatus, κεννημένος, Σωρησημένος, Σωρη-
 κολημένος.

Agrippa. Ὁ ἐπὶ πόδας γεννηθείς.

Agraria Lex, Τευπηνός νόμος.
 rogata de agris populo, vitim, diuidendis.
 de hostium agris bello captis, in ciues Romanos
 vitim diuidendis, primus omnium Legem agrariam
 promulgauit Sp. Cassius Viscellinus III. Cos. perferre
 tamen non potuit Proculo Virginio collega,
 omnique Senatu resistente. A.V.C. 267.

Prospas
 Antiqui Roman:
 VIII:10.

Lucretius II: 4d.

Anno 377. autem a condita Urbe C. Licinius
 Stolo et L. Sextius Tribuni militum, cum
 potestate Consulari Legem promulgauerunt, quae
 vetabat, plus quingenta iugera agri habere
 ciuem Romanum. Lucretius VI: 95. VII: 16. Varro
 de Re Rustic: 1: 2.

C. Flaminius Tribunus pl: contra Senatus aucto-
 ritatem, M. Aemili Lepido et M. Fulvio Malleolo
 Cos: A.V.C. 52d. Legem tulit agrariam, de
 agro Piceno, quo Galli Senones expulsi erant,
 militibus vitim diuidendo.

Aginare, Στρατεύουσαι.

Jos. Scaligero in Notis ad Festum
 Στρατεύουσαι legitur, et deinceps Aginat,
 Στρατεύει. quod significat Negotiare. Est
 vero Στρατεύουσαι a Latino Tractare detortum.
 et saepe numero in Constitutionibus Imperato-
 rum Graecis occurrit nomen Στρατεύουσαι, i. e.
tractantium sive negotiatorum.

indicavit Dion. Vulcanius, et monuit, utrum
 Στρατεύουσαι legi debeat vel Στρατεύουσαι.
 supra Aginat. Στρατεύουσαι, Vetticinorum. Pro-
Cyrelli. Quid si legeremus pro Στρατεύου-
 σουσαι verbum Στρατεύουσαι. enim Αεβί-
χιο Στρατεύουσαι ταδαντωγέλαι, καταπο-
 νεύουσαι, τριβέλαι, τρισημεγέει.

Aginat, Στρατεύει.
 Mallem Στρατεύουσαι.

Aedes, Ἀῦδαι, Ναοί.

Aedis, in singulari, dicebatur Festo, domicilium in edito positum, simplex, atque unius aditus. fuit ideo aedis dicitur, quod in ea aerum degatur, quod Graece αἴθρῃ vocatur. itaque aedificare, cum sit proprie aedem facere, ponitur tamen pro omni genere constructionis κατὰ τὴν οἰκίαν.

Varroni de L. Lat. IV. Aedeis ab aditu, quod plano pede adibant. Itaque ex aedibus efferrī indictio funere praeco etiam eos dicit, qui a tabernis offeruntur, et omnes in censu villas inde dicimus aedes.

Aedilis, Οὐρανίῃ, Ἀγορανόμος.

Videtur οὐρανίῃ loco suo motum. infra Aequalis, interprete Festo autem Aedilis initio dicitur est magistratus, qui aedium non tantum sacrarum, sed etiam privatarum curam gerebat. postea hoc nomen et ad magistratus translatum est. Dicitur est autem Aedilis, quod facilis ad eum plebi aditus esset. Sed et Aedilatus dicebatur eadem dignitas, sicut pontificatus, magistratus.

Aediles plebis Romae a plebe creati sunt duo primum. A. V. C. 260. Sp. Cassio Viscellino II. et A. Postumio Aurunculo II. Cos. et quidem Comitibus Curiatis, sed post Legem Publiliam ut reliqui magistratus minores, Comitibus tributis bini quotannis eligebantur Aediles curatores Urbis, annonae, ludorumque solennium: illisque aedilatus ad honorem amplioris gradum is primus adscensus erat.

Lectiones Litterariae ad
Aeditilis, Νευκός.

Malim Aedituus, faciae aedis tutor. id est
curam agens. interprete Festo. Obiter differ-
rentia obseruetur auctore Pl. Sospato Chai-
sio in Artis Grammaticae Institutionibus

Aeditimus dicitur, qui aedem seruat,
quasi aedis intimus. Aedituus ab aede tuenda.
hanc originationem probat. Jo. Frid. Gronovius ad
Pellium N. Attic. III: 1. eo quod Lucretius de
Ser. Nat. VI: 8. 275. aedituos dicit aedituentes.
Aedificat, Βινδοῦει.

Aegrimonium, Αἰγμόνιον.

Aegritudo, Μήγουρα.

de corpore vsurpant auctores plerique, Cicero
roni quidem aegrotatio in corpore, sed aegri-
tudo tantum animi, erat, sed tamen aegle-
tationes animi non semel dixit.

Aeger, Ἄδερνος, Αἰγέρωτος.

Festo Aegrum ex Graeco ἀργήρον appellatur.
Aeger animi, animo, ab animo dicitur.

Aculeum,

Aculeum, Τεγάνιον.

an machinae genus indicatur? grus.

Aegyptium, Παρίον.

Aegyptios, Aethiops. Festus reddit.

Aemulatio, Ζήδος.

Latinis aemulatio habet imitandi studium,
sed cum malitiae operatione: imitatio et li-
uorem et inuidiam non admittit.

Aemidus, Πεφουμένος.

Aemidum, tumidum. Festus exponit.

Aena, Αἴβης.

Aenus, a, um. ex aere.

Aeneator, Σαδικίης.

Festo Aenatores cornicines dicuntur, id est
cornu carentes.

Lectiones Litterariae ad
Aeneatores, Κυβερνητικούς.

Aequanimis, Προδόντος.

Aequalis, Συνηδαιμόνος, Ομόδιος.

Ita quidem locum hunc integrum putarem, ~~in~~
Edit. Ομόδιος alio loco positum, sed perperam, legi-
gitur. Vide supra Aedilis.

Acrifator, Πιδάγωγος.

Ex Don. Vulcanii coniectura.

Ageris in rebus, Μαγιστεριός.
etiam supra.

Aequabilis, Εὐόμενος.

Aequiperatis

Aequiperas, Ἐἰσοῖς.
an non Aequiparas?

tantum dixeris aequiparare aliquem.

Aequitas, Ἀναμοδύνη, Ἰσότης.
de iure multum remittit. Donat. ad Terent.
Adelph: 1: 1. v. 27.

Aequitalitas, Ἰσοζήστια.

Aequinoctium, Ἰσημερία.

Aequaeuus, Ἰσοζήστος.

Aequidialis, Ἰσημερινός.

Aequilibrium, Ἰσοστάθεια.

Lectioes Litterariae ad

Aequor, Πέλαγος.

Latinis proprie quaevis planities, Poetis pro
campi planitie, frequentius pro mari tranquillo
 adhibetur. etiam in prosa Pomp. Melae Geogr.
 l. 2. pro mari legitur, quod non est imitandum.
 Vide Cellarium Cur. Poster. c. 9. p. m. 331.

Aequatio, Συνηφασάσιος.

Aequum, Ίσον, Δίκαιον.

Aerarius, Υπόχρεος.

Aerarius, Χαδκόλιπος, Χαδκόησος, Ταυρήσος.

Aerarium, Χρηματοφωδάνιον.

populi pecuniam significat, ubi silvus primo
 pio ab aerario distingui coepit.

Aereus, Χαδκός.

Prospas
Aeris flos, Ἰάδ κάρδος.

Philoxeni.

Aero, Κοῖζ.

Aero faccus, aero, ab ἀέρειν tollere, sicut
sparteus, sparta vimine texta, etiam ero dicitur
Donato ad Terent. Phorm: 1:2. N. 72. "Phormio
"non a formula, sed phormione dicitur sparteo, quem
nos eronem dicimus trivialiter et pro consuetudine.
Icti

Turneb. Aves.
XXVII:10.

Vitruvius
Ἐπιπέχιο Κοῖνες . . . καὶ τὰ πεπλεγμένα
ἐν τῶν φόδων τῶ δένδρον οὐκίον, πορτοί.
dicuntur, palmae genus in Aethiopia et ex
huius arboribus foliis vasa plexa, seu sparteo,
sive plexa, aut vimine contexta. aerones, herones,
erones. promiscue scribuntur. Aerones autem
Plinio N. H. XXXVI: 44.

Aerugo, Ἰὸς χαλκῆς

Aerumna, Ταδαιπυγία.
damnatur Quintiliano
auctoritas maior est.

Sed Ciceronis

Aestimatus,

Lectiones Litterariae ad
 Aestimat, Συρτυάλαι, Προδαυβάνει.

Aestimatum, τὴν Σύροβω, ἢ τοι Εἰσπραξιμὸν,
 ἢ τοι Διατιμῶν.

Aestuat, Ενζαδῆλαι, Ενδύελαι, Πιπλάζεται, Κω-
 ματίελαι.

Aestas, Θέρος, Θερμία.

Aeulus, Εἶδος δένδρου, Φηρὸς βαλαροφόρος.

Aetas, Aevitas, Ἡδονία, ἡβήτης.

Varroni, Ciceroni, in XII. Tabb. usurpatur sevitās,
etiam pro mala aetate, i.e. senectus, senium

Gellio N. Attic. xxi. 1.

Aevum, Αἰώνιον, Αἰών.

inferto u, sicut ex ἰών ovum, ex ἀγγῆος

Αἰώνιος, Latinis aevum ab αἰών dicitur.

Aevum, Ἔδος ἑὶς.

Vulcanius mallet Cruum, Ἔδος ὀσπίς.

Cruum, Ἐξοβός. Onom. Vet. etiam in Excerpt:

Vet. Gloss: Aerum, Ἐξοβός.

Aes alienum, ἡβήτης, Δάρτριον.

Aesulatoz, Καδνοδόπος.

an Aesulatoz? idem qui numularicus dicitur
ab aesulare, pecuniam undique corrudere,
rarius usurpatur.

Lectioes Litterariae ad

Ac, καί, καιρός, Ἄς ἢ Ἰσίοιως.

sub initium periodi sequente quavis littera, liquida, muta et consonante, C tantum et Q exceptis ponitur, sequente vocali rarer, aut nequam, in auctore classico inuenitur, vel fructu occurrit. Sphalma habetur. Ac usitatus est, vel atque quam et, nam inter vocabula poly syllaba ponitur, illa particula in eiusmodi collocatione elegantior est.

Accedere, Προσιέναι.

Fl. Charisio dicitur. Accedo tibi, eadem tecum festo. Accedo te, id est, ad te venio.

Accendere, Ἐξάπτειν, Ἀπτείν.

Accensus, Ἐξάφθεις.

Accepto sibi fecit, Ἀπέλαβεν, εἰαυτοῦ ἑδωκός
salo.

Glossas

Philoxeni.

Accentus, Prosodia.

Quintiliano
dicitur Ciceroni

Diomedi

autem vocis forus.

Accensor, Ξισαρωτεϊος, Ξισσηρηϊς, Ξισλαρχος.

Acendit, Ξισαρωτεϊος, Αϊηλι.

Acceptum, Κεχαρισμενον.

Aestimatus, Σουριμαλιας.

Aestimatus,

Section: Litterar: ad
 Aestimatis, Διατυαίτε.

Aestimati, Διατυαίται, Δοκμαίται.

Acceptus, Προσφιδής, Προσφής, Αφφείς.

Acceptum fecit, Προσφείζατο.

Acanthus, Ἀκάνθος.

erat spinosarum arborum genus, aliud in Aegypto
 semper frondens. Virgil: Georg. II: v. 119.
 aliud in Italia, cuius in poculis ornandis, et in
 opera topiario et vestibus texendis, usus erat.
 Virgil: Cili III: v. 48. Aeneid: I: v. 633: 745.

Acactum, Ἀκάνθα, ἴος Ἀκάνθος.

Ἀκάνθιδος Vulcanius legere dūm coniecit.

Grosfas

Philoxeni.

Accedet, Απόρχειαι.

Vulcanis Επέρχειαι.

Acceptum, Απόδεκτον, Αήμεα.

Accendetur, Εκκαυδίζεται.

Accensiones, Επίδημις, Επιοσηαδία.
an Accensio, onis?

Acceptor, Τέταρ, Δοχέως.

Acceptor quoque et Accipiter dicitur SofipatroCharisioVirgiliusLuciliusautem Acceptor.accipiter dixit;

Aerra turaria.

Lectiones Litterar: ad

Acerra turaria, Ἀκέρρα.

Vulcanius emendavit, legebatur Accepturaria
intra Acerra, Ἀκέρρα. Festo Acerra,
" ara, quae ante mortuum poni solebant, in qua
" odores incendebantur. alii dicunt, arculam
" esse thurariam, scilicet ubi thus reponerent.

Acceptilatio et

Acceptatio, Ἀποδοτικὸν ἢ ἀποδοτικόν.

ipsa relatio in acceptam dicitur. Sely: cen
quittantie. seu accepti latio. nam acceptum
ferre quondam dicebantur creditores, quem cre-
ditum recepissent, quemadmodum debitores expen-
sam ferre dicebantur, si numeratam sibi pecu-
niam faterentur. Plin. N. H. 11: 7. quemadmodum
nota erat veteribus expensi latio Sell:
N. Attic. XIV: 2. eadem forma et accepti latio.

Auesio, Ἀουσιον.

Aueserim, Ἀουσιον.

Auesit,

Aucesit, Προσηδδεν.

Aucto tulit, Παγδδέαλο, Αομένως ήρεμεν.

Auipere, Δέξασα, Λαβέν.

Auipit, Αύσει, Δέχεται, Λαβάνει.

Aucres, Αΐων ήροφάνης, ως Πιδάυλος.

Festo "Aucris, securis aerea, qua in sacrificiis
 utebantur sacerdotes. Cuius vocabuli origo
 obscurior est, etiam si de recta huius scriptura
 constaret. nam Aucris, Aucres, Aucris
 scribitur. Graecis Αΐα· τὸ οὖν Αελγχιό, etiam
 Αΐος· οὖντος, ἢ ὄντος ἢ πέδος οὐδὲν, ἢ τὸ
 οὐδὲν τὸ πέδος. et Κόσαι· κόσαι, ἢ οὐσαι
 Ξύλα· Κόσαι· κόσαι, τεμῆν. κ.τ.α.

Aucris, 91: 11id: genus securis.

Lectioes Litterarum ad
 Accessiones, Προσθήκαι.

Accipiter, Ἰέραξ.

graphice defecit bitur Virgilio Aeneid. XI: v. 72d—

Acisarium, Στόμαχος.

Vulcanius legeret Acisarium, Στόμαχος. infra
Denticulum acisarium, Στοιμαχίου. Ferru-
men, Στόμαχος.

Nelini Acisarium, Στόμαχος.

Accesseritis, Προσθήκαι.

Vulcanio Προσθήκαι. h. e. parueritis, accesseritis
 nostrae sententiae.

Accusatio, Κατηγορία.

Glossas

Philoxeni.

Auidit, Σουβάωνι, Σουέβη.

Aciem, Οξίοντα, Ακίην

Hesychio Ακίον. οξίοντι. proinde aies

Latinis a Gr. αἴς, vel αἴη. Vide infra.

Aucia et

Aucela, Ασκαδάση.

Vulcanio legabatur Aucia, enim inClerptis Vett: Gloss: ubi de Auibus.Aucia, Ασκαδάση. integrum hunc locum
putarem Aucia et Aucia, Ασκαδάση.

Accidentia, Σουβήμαλα η Σουβαίοντα.

Accipientibus iniuriam.

Accipientibus iniuriam, τὸς ἀδικουέντος.

Accipio, Ἐδικουέντος.

Accinxit, Πάρονευάσατο.

Accola, Μέλικος, Πάρονκος, ἢ Πλησιόχως,
Ἔνοκος, Γεωργός.

Accommodat, Ἀρμόζει.

Accommodo, Ἀρμόζω.

Accommodatissimum, Ἐπιτηδείοτατον.

Acurate, Ἐπιμετῶς.

Acurfare, Κατηφορῶν.

Acurfatur, Ἐκκαθέλαι.

Acurfo, Κατηφορῶν, Μίμφορας, Αἰνῶμας.

Acurdae, Ἀγγοεῖλονες.

Acurge te, Παρασενωάξ, ἢ Ζωννός.

Acur, Σφοδρῶς, Δρῶς.

Acerbum, Ἄκρον, Πικρὸν, Ἀπέπαρον, Σιγερὸν.
sic emendarem, in Edit: Ἀπέπειρον, Σιγερὸν

Acerbisfima, Δεινοτάτη.

Aerra, Ἀβαρολγία.

Aesit, Ὀΐζει.

Aetarium, Ὀΐβαρον.

Aetabulum, Ὀΐβάριον.

Aeruus, Σαυρός, Ὀΐφαῖ.

Glossas Philoxeni.
 Aeres, Σίβη Λέπυρα.

Aernum, Σφενδάμνον, Οξός

Acetaria, Τρωζύρα.

Aerbisimum, Δευόραλον.

Acia, Ράμμα.

Aciarum,

Section: Letterar: ad
 Aciarum, Πάσιδοδινη.

Aieni, Πάγες.

Ainus, Πύξ.

Aisularius, Λάρομος.

Aies, Αιψη, Αιψη, Τάξιο, Οξυδοξία,
 Οξυψη, Πάγες.

Aelasfi, Νίωματα.

inde Aelasfis tunica, ab humeris non
 confuta. Festo.

94.

Glossas Philoxeni.
Ac diu, καὶ δὴ ἐπὶ ποδῶ.

Aure, Ὄξι, Δρυῖ.

Auremonia, Δρυῖα.

Don. Vulcanius maluit Δρυῖος.

Acutu, τῆ προσκλήσει.

Aurum, Δρυῖ, Δευόν.

Charisius auctor est Cr. Matium Iliad: v.
Aurum pro Aurem usurpasse, ita monuit
Don. Vulcanius.

Aures, Σφιδεῖς, Δρυῖς.

Auribus, Πιργολέγας.

Ac regie, καὶ τρυφινῶς.

Aurifolium, Αποζέρον.

Don. Vulcanio locus hic dubius videbatur.

Ac si, Νῆς ἄν ἐς.

Ac si quis, Ἐὰν δὲ τις.

Philoxeni.

Ποσας
Actium, Ε'νεγγυλιον.

Actor, Πραγματιωτης.

Actum, Ε'νεγγειαν.

Actus, Πραγματεια.

Actus, Ε'δαοδεις, Πραξις.

Actutum, Ε'υδεις.

Lection: Litterar: ad
 Acuit, Ἀκουᾶ, Ὀέουσι.

Acumen, Ἄγου ἕϊφου.

Actium, Λόγος συνηγορικός.

Acus, Ἄγου, Πάφίς.

*Spartianus d. Alex. quibus praesens canina litera haec P.
 plurimum adamata fuit. indicio Caesaroni Animadu: in
 Athen: VIII: 44.*

Ac veluti, καδάσπερ.

Ait. Φησί.

Ala, Ἐδέδα, Ἐδημα, Σιχόση, Πλέγου ὄφινδοσι
 Ἰππικῆ παράταξι.

Glossas

Philoxeni

Alacer, Γενναῖος, Δουαλιός, Σφοδρῶς, Πρόδρομος.

Alaces, Πρόδρομοι.

Alac, Πλέρωτος, Μασφάδαι, Μάδαι, ή Τηπεική
Παράλαξις.

Alat, Πνέει.
Hαιατ.

Alapatuz, Αδαπιάζει.

Altiles, Σιουσαί.

Albucium.

Section: Litterar: ad
 Albucium, Ἀβούδεδος.

Albunea, Ἀουνοδέα.

Album, Ἀουκόν, Ἀούκιον.

Alget, Πίγῳ.

Algeo, Πίγῳ.

Algidum, Δουξίγγρον.

Algiopus, Δούγγυος.

Alea, Κορλος, Κωρος, Κορεια.

inuenta a Graecis in otio Troiani belli decennialis
a quodam milite nomine Alea, a quo et nomen
accepit. auctore Isidoro Origin: XVIII: 60. parum
huic originationi tribuerem.

Aleam τυοιτ, Κορλεια, Κορεια.

Ales, Τληρον.

adiectivum est, subintelligitur avis, bestia
plur. alites volatu auspicia facientes istae per
tabantur buteo, lanqualis, immusculus, aquila,
vulturibus. Festo indice.

Alerius, Εὐλαφος, Οἰκτῆρος, Τροφῆς

In Edit: Οἰκτῆρος legebatur, Vulcanius emendavit.

Εὐλαφος, Pactus, Οἰκτῆρος, Alumnus, Nutricius.
 Τροφῆς, Nutritor, Educator, Altor, Nutricius.
 Ἄλκιος, Alator, Κοτλήσις, Κοβούλις.
 Κοτλήσις, Alator, Alor. Κοτλήσις, Alcum ludo.
 Κοτλήσις, Alor. Il. Cij:

Alias et Alias, ὅτε μὲν, ὅτε δέ.

Alibi, ἄλλοτε.

Alipilarius, Δροπαικιστής.
 Δροπαικιστής, Dropaicta, Colipilarius, Depi-
 lator. Il. Cij:

Allophas
 Alioquin, $\text{Ei } \delta\epsilon \mu\eta \gamma\epsilon.$

Aliquantenus, $\text{M}\epsilon\chi\epsilon\iota \tau\upsilon\sigma\sigma, \text{Π}\acute{\omicron}\sigma\iota\omega\sigma.$
 . $\text{M}\epsilon\chi\epsilon\iota \tau\upsilon\sigma\sigma, \text{V}\eta\mu\epsilon\iota\alpha \alpha\delta\epsilon\sigma, \text{V}\eta\mu\epsilon\iota\alpha \mu\omicron\sigma.$ St. Cyr: Qua,
 dantenus, $\text{M}\epsilon\chi\epsilon\iota \tau\upsilon\sigma\sigma.$ Enom: Vet:
 $\text{Π}\acute{\omicron}\sigma\iota\omega\sigma, \text{A}\lambda\iota\kappa\upsilon\alpha\tau\iota \sigma\pi\epsilon\iota, \text{A}\lambda\iota\kappa\upsilon\alpha\tau\iota\sigma, \text{A}\lambda\iota\kappa\upsilon\alpha\tau\iota\sigma\tau\epsilon\mu\upsilon\sigma.$ St. Cyr:
 Aliques sciens, $\text{Π}\acute{\omicron}\sigma\iota\omega\sigma, \text{M}\upsilon\chi\epsilon\delta\iota\sigma\tau\epsilon\gamma\omicron\upsilon.$ St. Phil. v. infra.
 Lib. de Offic: Proconsulis.

Aliquot annis, $\text{T}\omicron\sigma\iota\omega\sigma\tau\epsilon\sigma \epsilon\tau\iota\alpha\upsilon\tau\iota\sigma.$

Aliunde, $\text{A}\lambda\lambda\omicron\chi\omicron\delta\epsilon\upsilon.$

Aliter, $\text{A}\lambda\lambda\omicron\upsilon\sigma.$

Aliques sciens, $\text{Π}\acute{\omicron}\sigma\iota\omega\sigma, \text{M}\upsilon\chi\epsilon\delta\iota\sigma\tau\epsilon\gamma\omicron\upsilon.$
 Lib. de Off.
 Proconsulis.

Aliquandiu,

Aliquandiu, Ἐπι τοσούτων, Ἐπι τοσούτου.

Aliquando, Ποτέ.

Fere futurum significat: Aliquando et Nonnunquam
quod intermittere non patitur.

Aliquot, Ποσούτοι, Ὅσοι.

Aliquotiens, Ποσούτῳ, Ὅσῳ.

Aliger, Πλεγοφόρος, Ἐγῶς.

Glossas

Phidoxeni.

104.

Aliquantum, Πλείστον ὅσον.

Allium, Σκόροδον.

Allium, Ἄλλοιον.

Altrix, Τριζή.

Alimentum, Θρεπτήρια, Τροφήα.

Aliquid, Τίποτε.

Alibi, Ἄλλοῦ ὅπου.

Alius, ἄλλος

Alius, ἄλλος.

Aliquantum, ἴκανόν τῷ πλεῖθει.

Allata, Ἐνέφερα.

Allegat, προσκρίνει.

Supra Adlegat. p. m. 60.

Allegatis, διδασκαλία.

Allegavit, Ἐνεφάνισεν.

Grosas Philoxeni.
 Allegendum, Διναροδογνόν, Αράδακόν.

Allegandum, Εὐφαιφόν.

Alligere, Πείδων.
 and/or Alligere?

Alliget, Εναδῆλαι, Επείδων.

Alliget, Διαβεβαῖλαι, Διοχοφῆλαι.

Admet, Φαίρει.

Lectio: Litterar: ad
Alma, Κολή, Αγγή, Νεαία, Ουέντιγα.

Almitios, Αύξιος άρχής.
Vulcanio Αύξιος, Τροφή.
Festo Almitios habitus almarum rerum.

Almus, Κολός, Ξυδοός.

Almitus, Ανατροφή, Αναρωδή.

Almetes, Κάλλος ανατροφής.

Alnus, Κολήδος, Θέρων, ό έστ' Δένδρον.

Grosfas

Philoxeni.

103.

Alpes, Ὀψι ἰψηλά.

Sabini album dixere alpum. unde credi potest
nomen Alpium a candore nivium dicitatum. Festo
auctore in Album.

Altarium, Ἐπιβωαίς.

Alterculum, Ἀνεπιώνη.

Alterutrum, Ὀάλερον, Ὀπρόλερον.

Asterutro, Ὀπρόλεξ.

Altercationis,

Lectio: Litterar. ad
Altercationis, Ἀμφισβητήσεων.

Altercationum, τῶν ἀμφισβητήσεων.

Altercandis, Ἀμφισβητήσεων.

Altercatur, Ἀνταποκρίνεται, Φιδουκῆϊ, Διαδέ,
γέλοι.

Altercante, Contendente, Φιδουκῆϊστος.

Prosas

Philoxeni.

107.

Altercatio, Ἀλτερκατία, Ἀλτερποδία, Ἀλτερπηγία,
Ἀλτερβάρια Ἰοφοί.

Altercatio, iurgatio. redditur Festo.

Alter, Ἐλεγος, Ἀλδος.

Festo Alter et pro non bono ponitur: ut in auguriis altera
cum appellatur avis, quae utique prospera non est. sic alter non,
numquam pro adverso dicitur et malo.

Alternis, Ἀλτερνεός, Ἀλτερβαδός.

Altiles,

Attilis, Ἐπίσσι.

Altitudo, Βάδος, Ὑψος.

Attilium, Σιτεῦλαιον.

Altus, Σιτεῦλαγιος, Ἰσοφείος.

Altus, Ὑψυδός.
ab alendo dictus:

Altissimus, Ὑψιστός.

Altius, Ὑψυδέστερον.

Glossas

Philoxeni.

109

Alumen stipum, Στυπηνία στίση.

Alumen, Στυπηνία.

Aluerunt, Ἰδρεταρ.

Alueus, Γασήρ, Κίλος.

Alumnus, Βικολγαλῆς, Τροφικός, Θρεπτός.

Aluearia,

Lectio: Litterar: ad
 Aluearia, Συήνη, Σίμβλοι, Συμνία.

Alucinatur, Ἀδύει.

Album, Λεύκωμα, Διδάγμα.

Am, Ἀμφί, Περὶ.

Festo praepositio loquelario significat circum.

Amicus, Φίλος.

Veteribus Ameus. Festo in Amicitia

Amicus animi: amator corporis. ille constans,
 hic temporarius. Auson: Popma de Differentiis
 Amo.

Glossas

Philoxeni.

Amo, Φιδω.

Latinis dicitur a Gr: ἀμῶ, ὤ. valde quaero,
vehementer cupio. ex α intensivo et μῶ, ὤ,
 vel μῶ, ὤ. "Amo et Diligo hoc differunt,
 "quod amo maiorem vim et affectionem denotat,
 "quam diligo. sicut apud Graecos plus est Φιδω,
 "quam ἀπαρᾶν. Praeterea diligimus ex virtute;
 "amamus vero interdum utilitatis aut voluptatis
 "causa. Aufon: Sopma de Different.
 Vide Nonium Marcellum c. 3. n. 3. adde
Ciceron: ad Famil. IX: 14. XIII: 47.

Amas, Ἀπαρᾶς.

Amabo, Φιδῶ.

Comiciis interiectio blandientis quandoque
 adhibetur

Amatorium,

Lectio. Litterar: ad
Amatorium, Φιδλγοv.

Amatorius, Εἰωλυός.

Amanuensis, Προχειροτόμος, Προχειράγιος.
legitur Suetonio in V. Neron. c. 44. Tit: Vesp.
c. 3. idem qui a manu feruus scriba erat,
domini dictata calamo excipiebat, librarius
Ciceroni

Alioquin, Ἐὶ δὲ μὴ γέ.
etiam supra. pro si aliter esset, si autem non
ita esset, vel eiusmodi.

Amanfit, Ἀπεκόιτηθεν.

infra Emanfores, Ἀπόκοιλοι, Ἀησαί. an

Emanfit?

Amabilis, Ἐξάσμεος, Προςφιλής.

Amaritas, Πικρία γένεως.

Amarum, Πικρόν.

Ambulat, Περιπατεῖ, Βαδίσει.

Corn: Fronto. Ambulare incipiunt infantes.

Inambulant homines. Ambulare est spatii

factis in eadem vestigia sapienter reflectere, idque

ad voluptatem vel sanitatem: Ire est porro et

ulterius pergere, et fere ob negotia persequenda:

Incedere est ingredi composito, vel cum gravitate

et pompa. Auson: Opma. de Differ:

Lectio: Litterar: ad

Ambactus, Ἀσδος μισθωλός, ἰός Ἐΰνος.

Festo feruus ambactus i. e. circumactus dicitur. conductitius qui operam suam locat, vel cuius operas dominus lucri aut quaestus causa locat. Vide Jos: Scaligerum in Notis ad Festum, quem appellat Don. Vulcanius.

Ambactus apud Ennium Lingua Gallica actus dicitur. Festo auctori

Ambages, Ἀμάραι, Περιόδοι.

Ambages verba frustratoria, Phalerae in, fidiosa. legimus in Explicatione vocum aliquot apud Terentium, descripta a Veteribus Membranis.

Glossas
Ambimanus, Περίδειος.

Philoxeni.

115.

Ambit, Περίεχεται, Κολακίαι.

Ambitum, Περίδομη.

Ambitio, Δουλοπία.

Ambitus, Περίοδος, Περίδομη.

Ambitus.

Lectio: Litterar: ad
Ambitus, Κενοδοξία, Εγιδεία.

Ambitiones, Φιλοτιμίας, Πέριδομαί, Επιδουμίας.

Amus, Αμυσιγον.

Amus infra. Don. Vulcanius emendavit.

Ambo, Αμφοτέρω.

Ambo dicitur de iis, qui uno tempore, aut simul:
Uterque de iis, qui diuerso tempore et separatim
aliquid agunt. Festo Ambo ex Graeco dictum
videtur, quod illi ἄμφω dicunt.

Ambiguum,

Glossas

Philoxeni.

117.

Ambiguum, Αμφίπορον, Αμφισβήτησις.

Ambitiosus, Δημοκόπος.

Ambulacrum, Διάσημα, Περίπαλος.

Ambustus, Περίπεφλεγμένος, Περίηκανυμένος.

Ambusia,

Lectio: Litterar: ad
 Ambubia, Kijogra.

Ambigitur, Aisofei.

Amellum, MediPoddor.

Amiculum, Aisofidaror.

Glossas
Amiculi, Περσβοδαις.

Philoxeni.

119.

Amictus, Περσβεθ. ημερος.

Amicinus, Ακνῶ σόμα.

Gloss: Κυρilli Ακνῶ σόμα, hic Amianus.

Amitta.

Scholia Grammatico Critica
 Amitta, Θεία πρὸς πάλῳς.

Amites, Στάδινος.

Amites, Ἰξυλινὸὶ κάρδαμοι.
 Festo Amites, perticae aucupales.

Amfractus, Διὰ Φαγὴν πολωνία. Περνακταγῶς.

Amentum, Ἄμυα δόρυς. Ἀῶγον ἔσω ὄδεν κα-
 τέχεται ἢ δόρυς.
 Locum hunc Donar: Vulcanius restituit.
 Festo Amenta, quibus, ut mitti possint, viniun-
 tur iacula, sive solearum lora. ex Graeco, quod
 est ἄμυαλα, sic appellata. Ἄμυα. δεσμός. Hes.
 sitchio. Amentum, Ἀῶγον, Ὀξαρῶν. Bnom. Vet.

Amnis,

Glossas Philoxeni.
Amnis, Πολυμῶς.

Amor, Ἔγως, Πόδος, Φιδία.

Amouet, Ἐκφῆσαι, Ἀποκρινεῖ.

Antester, Μαγευγῆσαι.

Ambustaneus,

Lectio: Litterar: ad

Ambulrancus, Ἰῶδος ὄφεις.

Indendiaria, Spinturnix, deformis et inauspicata avis, dicta quod de busto seu rogo alii quid carbonis in tecta deferret et incendium portendebat. Philip: Sarcus in Lexic. Critic.

Amterminus, Διχόδεν ὄφιοι.

Amtermini Festo qui circa terminos provinciae manent. unde amiciri, amburbium, ambarualia, amplexus, dicta sunt.

Amotus, Ἀνοκωμῆδεις.

Amoena, αἱ Ἀνλαί.

ab Amoenis, e. amoenia locorum iuxta mare sic ab Amoenus, a. um. Festo Amoena dicta sunt loca, quae ad se amanda alluciant, id est trahant. Si non Paulo Diacono eius Epitome tori haec debentur.

Amoenus, Ἐύνομος τόπος, Ἐυρηγεφῆς, Τεγπνός.

Προσας *προσας* Philoxeni.
 Amoletum, Φοδακλήγιον.

Ampliat, Υπερΐδελαι.

Ampliatum, Ηοζηνέρος.

Amplificus, Μεγαδοφαις.

Amplitudo, Μέγεθος.

Amplexus,

Lection: Litterar: ad
 Amplexus, Περιδοκῆ, Συμποδοκῆ.

Amplum, Ευμέγες.

Amputat, Περιαιγῆ, Καδάειναι, Καδαυγῆ, Περικόπει

Amputauit, Ενδάειναι, Περιείδεν.

Ampulla, Λήκωδος.

Glossas
Ampliari, Δευανήσας.

Philoxeni.

125.

Amplicitus, Κενοδημέρος.

Amurica, Αμορική. ἔστιν δὲ τῆς ἑλλάδος.

Antillare, Ἀντικείσας, Παλλανείσας.
iunctum ex am et tillare leuiter vellicare,
quod a Tiddw, vello, vellico.

Antipit,

Lectioni: Litterar: ad
Anipit, Αἰφιδάδαι.

Anipites, Αἰφιδόδοι.

Anipiti, Αἰφιδηθέντες.

Anclare, Αἰνδιήσαι.

Anglobes, Ποταύς εἶδος

Anaxant, Οὐραΐξωι.

Glossas
Antas, Τεσσαρία.

Philoxeni.

127.

Antiopea, Πρὸ τῶν.

Antia, Ἐνδοτία.

Anatus, Δακρυνοφόρος. Σουπιδωδεις.

Antica, Μεσσηνία.

Varro de L. Lat: VI: 2. Caeli partes quatuor:
sinistra ab oriente, dextra ab occasu; antica
ad meridiem, postica ad septentrionem.

Antites,

Lectio: Litterar: ad
Anites, Τηγοίαι.

Anet, Τηγοί.

An, Ei, H' πνευσικῶς, Αγα, Πόλεγον, Εἰν δέ.

Anates, Αἰῶσαι.

Animaequum, Ισοψύχον.

Anas, Αἰῶσαι.

Anas, Τηγοί, καὶ ὀγγίη Δεῶν.

Glossas

Philoxeni.

229.

Anxius, Στενόλογος.

Ancilia, Διοπέλη.

Ancilla, Παιδίονη, Δίδαη.

Ancillarius, Διδωπρεπής.

Ancrae, Άνκρα, Ανκρώνες.

Άνκρων, ὁ στενὸς τόπος ἢ ἐπιπέδου, Ancra.

Gloss: Cyrilli. lege Ancra. et Φάραγξ, Vallis.

Ancra, Conuallis. secundum lectionem emendatam.

Antras Festus, tu Ancras, conualles vel arborum
intersualla reddit. Gloss. Isidori Angrae, intersualla
arborum vel conualles. Excerpt. Pithoean. Angae,
lege Angrae, Ancrae. Ancodata,

Lection: Litterar: ad
 Anecdota, Περιοχάδειξα.

Anacumulenta legit Jos. Scaliger in notis
 ad Testum in Anacumulenta, omniaque
 spurca et fœdida significari existimavit.

Anulat, Ἀπόελα

Anulat vel Antlat. nam Antlare Testo
 haurire. a Graeco ἀντλάω descendit. Antlat
chefis. florem antlabant liberi ex car

Anillor, Κοδανίω.

Anicilia, Ἐπίδα ἢ Δογέλια.

Anicilla, Ἐγγύμωνος, Παιδίσκη.

Aniceps,

Anceps, Ἀντιπροσῆλον, Ἀντιπίστονον, Διμερές Πάδος.

Septo Anceps significare videtur id, quod ex utraque parte caput habeat, ut securis, bipennis. Sed magis a capiendo, quod ex utraque parte aequè captatur, appellatum est.

Anceus, Μανεύς, Κυδδός, Λογδός.

Septo Anceus appellatur, qui aduncum brachium habet, ut exponigi non possit.

Annales, Ἐναυσιᾶσις κατάλογος.

Annus, Ἐνιαυτός.

Septo Annus ex Graeco venit, quem illi ἔννονον dicunt, et quod nos triennium, illi dicunt Τρίενονον.

Lection: Letterar: ad
 Angit, Ἀλίβει, Στροχουγεί, Ἀλ'ξει, Πύγυει.

Angiportum, Στροχουγεί.

Festo Angiportus iter compendiarium in oppido: eo
 quod fit angustus portus, id est, aditus in portum.

Angerona, ἡ Θεὸς τῆς βελῆς κ' καυγῶν.

Angerona, ore praenexo, obfignatoque pingebatur,
 atque ita digito ad os admoto silentium denunciabat
 sicut a Pello Pellonia, a pellendis hostibus; Populonia
 quod populationes arceret; sic Angerona dicta fit, quod
 angores et anxietates pelleret.

Festo Angeronae Deae sacra a Romanis instituta
 sunt, cum angina omne genus animalium consume-
 retur. cuius festa Angeronalia dicebantur, celebra-
 ta solemniter XII. Kal. Ianuarias. Macrobius:

Saturni 1: 40. "Duodecimo vero feriae sunt Divae Anger-
 " niae, cui pontifices in facello Voluptatis sacrum faciunt,
 " quam Verrius Flaccus Angeroniam diem ait, quod angores
 " ac animorum sollicitudines propitiata depellat. Mafurius
 " adicit, simulacrum eius Deae ore obligato atque signato
 " in ara Voluptatis propterea collocatum: quod qui suos dolores
 " anxietatesque dissimulant, perveniant patientiae beneficia
 " ad maximam voluptatem. Julius Modestus ideo sacrificium
 " huius Deae dicit, quod Populus Romanus morbo, qui angina
 " dicitur, praemisso voto, fit liberatus.

Dea consilii et temporum opportunorum Angerona
 vel Angerona consilia maxime silentium requirere
 gestu suo figurabat et non nisi commoda occasio
 eius facta iurgenda. Vide Salmasium ad Solinum .p. 271
 Angitur.

Angitur, Ἀγγέλας.

Angla, ὄψος, Τετραπέλας τετραπόρος. ὡς Νέβιος.

Anglones legit Don: Vulcanius. Quid si malim
Anelabris? Tepto Anelabris mensa ministeriis
ducinis apta. vasa quoque aenea, quibus sacer,
dotes utuntur anelabria appellantur. Atque ita
integrum locum hunc restituiam.

Anelabris, Τετραπέλας τετραπόρος. ὡς Νέβιος. Nacuius

Anctos, Ἀνακτοδέντας.

Ancti, Ἀνχόμενοι.

Angustus, Ἐρετός.

Andruare, Ἀνδρῆσδα.

Glossographo masculis gerere, viriliter agere,
accipitur Andruare, tanquam ἀπὸ τῆς ἀνδρείας,
ut fide Vossius in Etymologico monuit.

Tepto Andruare id est recurrere a Graeco verbo
ἀναδέρω, secundum Moss ἀναδραμῆν vel ἀνδραμῆν,
id est, inuenire. hinc drua vocata est.

Lectioni. Litterar: ad

Angaria, Ἄγγαρια, Ἄγγαρια ἔγγαρια.

Coacta seruitus, ministerium quod quis coactus obit. Hes
 Ἰχθίο Ἄγγαρια redactur Ἰαδία.

Serfio curfor vel tabellarius regio, qui exempla et
 edicta Regis perferbat ἄγγαρος erat interprete Hes
 Ἰχθίο

forte Lucilio, penes Nonium, Marc: c. a. n. 78. Ancarius
 inde Ἄγγαρια, Angaria dicitur Nigidio, Ciceronis
 aequali, penes A. Gellium N. Attic: xix: 14. praestatio
 equorum vel commeatuum coacta, sed nuntius regio in via ex,
 ἄγγαρια, ἄγγαρια, ἄγγαρια.

Amniuefarius, Ἐναιβίος.

Animatus, Ἐναιβίος.

Animatio, Ἐναιβία.

Glossas
Angor, Μεγερωδ.

Philoxeni.

138.

Ancora, Ἀγκυρα.

ita hunc locum restituerem. Ancorae vincula,
quibus antennae tementur. Nonio Marcello c. 13. n. 16.
vel Anquina. nam Anquina vinculum erat, quibus
antenna ad malum constructa tenebatur. Lucilio

Funis enim praecisus cito, atque anquina soluta est.
Libi. Fragm. 4. edit. Paris. Doulate p. 5. Bfidori Orig. xix. 4.
Anquina, Σουαδην, Κινναξος.

in Edit: ad huc Anquina, Ἀγκυρα, Σουαδην, Κινναξος.
legebatur. Septo Angor est animi, vel corporis
cruciatu, proprie a Graeco Σουαδην id est, tranqui-
lacione dictus. unde et faucium dolor angina vocatur.

Anguilla, Ἐπίθεο.

Diminutivum Latinae originis ab anguis, adie-
tium habetur. Jac. Perizonio ad Sancti Minerv. 1. 10.
p. m. 81. subauditur bestiola. nam fuit ab ovis
ouilla, a fuo, fuis, fuilla caro. sic ab anguis
veniret anguilla.

Angulus, Γωνια. Καρθος ὀρθογωνία.

Septo Angulus a Graeco ἀγκυλιος, sive ab eo quod
est ἄγκυς, id est, prope: quod aduncatur, quod ex
diverso coacta faciunt anguli formam.

Angulosum, Ποδογύριον.

Anguis,

Anguis, ὄφις.

Angustia, στενωπία.

Angustum, στενόν.

Angulo, γωνία.

Anhelans, πνευστών.

Anima, ψυχή.

Animal, ζώον λογικόν, ἄνθρωπος.

Glossas

Philoxeni.

137.

Animaduversio, Επισημοσύνη, Εύρονα, Πρσοχή.

Animus, Λογισμός, Ουμός, Ψυχή, Νῆς.

Animaduvertit, Θάνατον συνεψηφισατο, Επισημῶς,
Τυρωγῆσαι.

Animalia, Ψυχικά, Ζῶα ἄλογα.

Animo forti,

Lectio: Litterar. ad
 Animo forti, Εὐψυχος.

Animatus, Εὐψυχος.

Annale, Ενιαυτιάριον.

Annona, Ευδενία, Σιτηγέσιον.

Anniculus, Ενιαυσιαῖος.

Annosi, Ποδοκλῆις.

Annua, Ἐνιαῦς, Ἰνδοβελῆς.

Anna, vel Anno legitur Vulcanicus.

Annuum, Ἐνιαυσιαῖον, Ἐνιαῖον.

Anno, Ἐνιαυτός.

Annotini, Ἐνιαῖας, Ἐνιαυσιαῖος.

Anno, Annua, Ἰνδοβελῆς.

Vulcanio autem Anna legitur, et Anno, annotis habetur, unde Annotinus. Sed fortasse Anno scribendum. ita quidem Vossius suspicabatur.

Annoco, Οροφώδωσια, ἢ Μήνιο.

Festo auctore Anatem morbum annuum dicebant,
id est, vetularum: sicut senium morbum, senum.

Dirus, Οροφώδωλος, Δειρός. Glos: Philox. Οροφώδωλος,
Deiratus. Glos: Cyrilli.

Anferarius, Αηροβοσκός.

Apparat, Ετρομάζει, Παγασκευάζει, Επιδάζει.

Anfer, Αηρ.

Anfa, Ιουδοσολιον σκέρως.

Vulcanio Ιουδος, ιολιον σκέρως. legabatur ex coniectura
quamuis Ιουδος vespam legisse non meminisset.

Προσας
Ante, Ἐπιπροσθεν, Προλογον.

Philoxeni.

141.

Antequam, Προ η, Προ τς, Πάσαι.

Antecedit, Προφάσει.

Antarium, Ἀνταρίος
Antarium bellum, quod ante urbem geritur. Septo.

Antecedit, Προηέται.

Apud nos, Πας ηείν.

Antea, Προ τς. ἔσι δὲ καὶ πόδες Στρατίας.

Apud se,

Apud se, Παγ' ἐκλυδ.

Aquilo, Βορρῆας, Βορῆας.

Antes, Σίξοι ἀπὸ δαυ.

Antes Testo sunt extremi ordines vinearum. unde etiam nomen trahunt antae, quae sunt latera ostiorum.

Applicat, Παγαβῆδες, Προπεδῆσει.

Appetit, Επιπέσει.

an Επιπέσει enim antiquis periri idem fuit quod conari tentare. Vide Vossium in Aperio.

Appia, ἔδος οὐκ ὄνομα, ὡς Πανστίος.

Vulcanio emendatius scribitur Appia. Glos: Isidori
Applare, cochlear.

Aplustra, Ἀπλυστρά, ἡ Ἰωνία.

etiam Aplustria Festo nauium ornamenta: quae, quia erant amplius, quam essent necessaria usu, etiam amplustria dicebantur. Nostro Glossographo infra Aplustra, Ἀπλυστρά, ἡ τὸ ἀπλυστρά τῆς Ἰωνίας. Vitioge quidem. Sed emendauit Vulcanicus, Aplustria, Ἀπλυστρά. Tacniam, nauis intelligit, Belg: Vlagge. Omnino Aplustra, a Graeco Ἀπλυστρά, derivat Vospius in Etymologico

Apra, Ἀπρὰ, ἡ Ἰωνία.

Appellat, Ἀππὲλ, ἡ Ἰωνία.

Appium, Ἀππίου.
infra Apium.

Apicum, Ἀπικίου.

Aperte, Παρεπίως.

Apud me, Παρ' ἐμοῦ.

Apud te, Παρὰ σοῦ.

Apud vos, Παρ' ὑμῶν.

Appendit, Στραδύζει.

Aquilio, Κέντρον ποτῶν ἢ σκοπιῶν.

Aquipenser, Εἶδος ἰχθύος.

Aquipenser, genus piscis. Festo.

Aquilices, οἱ τὰ ὑδατώδη ἐξαίρουσιν. οἱ ἀνοφέλατοι,
ποταμίαι, ὑδροκόμοι.

Secundum emendatam Vulcanio, receptam Nosilio le-
ctionem. enim Aquilex, in plurativo Aquileges,
etiam Aquilices.

Glossas

Philoxeni.

145.

Aquimatile, Ἀκματίου.

Aquipedum, Ὀκρονδία.

an Acupedium? an Acripedium? dubitat Vulcanicus
Festo Acupedius dicebatur, cui praecipuum erat
in currendo acumen pedum.

Aquofum, et
Aquatium, Ἰδαγός, Ἰδαλίδες

Ara, Βωυός.

Araea et
Araeum, Ἀράχνη.

Araeus, Ἀράχνη.

A ramularius, ἀπὸ τῶν ἀρταλιζόντων.

Lib. de off. Proconsulis.

Vulcanio ex coniectura legendum videbatur.

A rabularius. Quid si scriberes A Tabularius

Arator, Ἀγολγός.

Aratrum, Ἀγολγός.

Araneus, Ἀράκων, ἰχθύος γένος.

Arvina, Ἀίτος ἄνευ σαγνῶς.

Aruales, ἱερεῖς, οἱ περὶ ὄριον διαφυλάκοντες δὲ
καὶ ἄλλοι.
terminorum sacrorum et finium iurgios praecant
et interueniebant, Aruae Laurentiae nutritii a
Romulo instituti duodecim fratres Aruales, sacri
cerdotes, qui lereri et Dedeo pro vini et segetum
ubertate sacra faciebant. A. Gellius N. Attic. VI.

Arbellum

Glossas

Philoxeni.

Arbellum, Βασανισήγειον.
tormenti genus,

Arbitraverē, Ἐπιβίβωσαν, Ευρεσιβασαν.

Arbitrium, Ἐξισία, Ἐναγέσηβω, Μεβηλία.

Arbiter, Μεβίβω, Διαιτητής.

Arbipendium,

Arbipendium, Σχῶνος γεωμετρικός.
 funis, quo agros metiebantur Geometrae.
 Aruipendium Nossio ab aruis pendendis i.e.
 metiendis dicitur. infra Arpendia, Πδέβα.

Arbitratur, Οίεται.

Arvina, Κεῖως λίθος ἀνευ βαγνός.

Arboracia, Καρδία δένδρον.

Arbutum, Αράδενδρον.

Arbutus, Κομαγος. ὁ ἔστι δένδρον ἢ καθυμένη
 Ἀρκευδος.

Arbutus Festo genus arboris frondibus raris.

Vergilius (Ecl. VIII. v. 46.)

Et quae nos rara viridis tegit arbutus umbra.

Ἠεβήχιο Κομαγος. Φυλόν τι ὄνειρ Πέρι καθυμένων
 μυαίνουδον. an Μυαίνουδον Γλωσσογραφὸ ὁ
 καθυμένος τὸ κομαγος. ἔστι δὲ ὡς μέσπεδον μυζόν,
 παρθέον.

Arbitrium, Μεσσηλία, Ἐναγέσηβις.

Arbitrium Festo dicitur sententia, quae ab arbitro
 statuitur. Originatio eius incertior videtur, ex
ar et itrium et b epenthético. In iunctis
 autem ar valet ad.

itrium Ἐ: ἰλτρον. Ἠεβήχιο Ἰλτρία. δῶρα,
 κλάσματα, ἢ καθυμένωδη κλάσματα, ἢ τὰ ἰσογύσια
 πέπλατα τε καὶ τραγήματα.

Sed vide supra Arbitrium.

Arbores,

Arbores, Δένδρα, Ἄγδρα.

Vulcanio Ἄγδρα.

Agrætio Arbor omne lignum dicitur. Arbos non, nisi fructifera. Festo Arbosem pro arbore antiqui dicebant, et Roborem pro robore.

Arboreum, Δένδρον.

Argiarra, Ἀργεῖα. scriberem Argæi, facraria.

Vulcanio legitur Argæi ara. melius atque emendatius. Argæi Festo loca Romæ appellabantur: quod in his sepulti essent quidam Argæorum illustres viri. meminere Plutarchus Quintus.

Masurius Sabinus peres A. Tellium N. Attic. x: 15. in quibus farra faciebant xv et xvi. Kal. Aprilis Numa Pompilius Luco 1: 21. auctore. multa alia facrificia, locaque faris faciendis, quæ Argæos Pontifices vocant, dedicavit. plura dabit Varro de L. Lat. IV.

“Reliqua urbis loca olim discretæ sunt Argæorum facraria in septem et viginti partibus urbis sunt disposita. Argæos dictos putant a principibus qui cum Hercole Argæo venerunt Romam et in Saturnia subsederunt) e quæ prima est scripta regio Suburana: — etiam Varroni de L. Lat. VI. Argæi ab Argis Argæi sunt e scirpeis virgultis, simulacra sunt hominum triginta. ea quotannis a porte publico a sacerdotibus publicis iaci solent in Tiberim. Festo auctore per virgines Vestales annis singulis iaciebantur in Tiberim.

Argumentum, Τεκμήριον, Μέθοδος, ἢ τοι Περιοχή
 παρωδίας.

iunctum videtur ex arguo et mentum, quod ab
 antiquo meno, memini, mentum. infra quoque
 repetitur, de quo seorsum, videas. Donato ad

Terent: Prolog: Andr: N. d. d. „Orationem in sententia,
 utiis dicunt esse, Stilum in verbis, Argumentum in rebus

Argutus, Πλάγος.

Argentarius, Ἀργυροκόπος.

Argumentatio, Απόδειξις, Τεκμήριον.

Argumentum, Ἐπίδειξις, Παράδειγμα.

Arguit, Ἐλέγχει.

Argentarius,

Argentarius, Ἀργυράριος

Arctus, Ἄρκτος

Argentum, Ἀργυρος ἄβηρος, ἄργύριον.

Argumentum, Ἐλέγχος, Σημείον, Ἰπόδεξις.

Argutus, Ἀδόδεστος, Φλόιτος. Σημείον δὲ καὶ
Ὀξύς.

Glossas

Philoxeni.

Apex, Κεφαία, Τεταμματος ἄκρον. Προσωδία, κί
τὸ ἐπὶ τῆς πρῆς παράσημον.

in Festi Schedis Apex, qui est sacerdotum in sine,
dictus est ab eo, quod comprehendere antiqui vinculo,
aperre dicebant. vnde aptus is, qui conuenienter
alicui iunctus est.

Appellatio, Ἰνδύλος, κί Προσηγορία.

Apicus, Ὀπικισθῆς, ἰὸς Ἰσθενάδιος.

Apicus.

Lectiones Litterar: ad
 Apices, Κεφαλαί, Ἄνωκαὶ ὠθηλαί, Τίταλοι.

Apinae, Ἀκαδογίαι.

Apiscendae, τὸ ἐπιτυχεῖν.

Apium, Σειβάλοι.

Aperuit, ἠνέωξεν.

Applicatio, Καταπίπτειν.

Apiastrum, Μεδιστό Ποδδον.

Glossas

Philoxeni.

155.

Applicata, Καλαβηδέντα, Καταδύσαυλα.

Apium, Σέλινον.

Aperit, Αρούρι.

Apinae, Αφάρραι.
emendante Vulcanio

Apis, Μέλισσα.

Apiastrum, Μέλισσοφύλλον, Εξόσαυρον, Ιπποσέλινον.

Aphestra,

Aplustra, Ἀφλαστος, ἢ τὸ ἄκρον τῆς πρῶτης
 γασ.

Vulcanius emendavit Ἀφλαστος ac supra
Aplustra, πλεον πλοῖς, etiam τὸ ἄκρον
 τῆς πρῶτης nunc legendum, coniecit. nam
 Ἀφλαστον Ἠσυχίῳ τὸ ἀκροστόμιον τὸ ἄκρον
 τῆς πρῶτης, ἀποτελευτῶν εἰς ἕβρον. in Lexi-
 co Herodotearum. Vocum ex Ms. Godeasti.
 Ἀφλαστον τὸ ἄκρον τῆς πρῶτης

Aprades, Ἀπράδες. εἶναι γένος ἀγγεῖων. Vulcanius
 Ἀπράδες legit et subaudit
 πόλιον. Ἠσυχίῳ Ἀπράδες κίδωνος εἶδος
 ἀπὸ Ἀπράδης κεραιῶν. Vide Casaubonum
 ad Athenaeum. Dignos. 11. 6.

Sed quid Aprades?

Apparet, Πάριελας.

Apparuit, Ἀνέφηνεν.

Apparatus, Παράσκευή.

Apparitores, Ἀποδέκται. εἶσιν δὲ ὑπὲρ τῶν
ἀρχῶν προσεδεγμένους. Ἐκβισαδαί.

Apparuit, Ἀνέφηνεν ἡδὺς ὑπὸ γρόφον.

Apparuit, Ἰφθίη.

Apparitorium, Ἐξαγλισηγιον.

Lectio: Litterar: ad
 Appellatio, Προςηγορία, Ἐκκλησία.

Apparatio, Ἐλομωβία.

Apparitor, Ἐκπεβαστής.

Apparitio, Ἐκπεβασμός.

Apud acta, ἐπὶ πράξεως.

A principio, ἐξ ἀρχῆς.

Apus, Προςφάσιον, Νεαγόν.

Vulcanius ex coniectura Apsum legit. Vossius
Etymolog. videbatur a Gr. Ἄπ, denuo quasi
 de novo.

Aptum, Ἡμερομέρον.

comprehendere antiqui vinulo dicebant aperere
 unde aptus is, qui conuenienter alicui iunctus est.
 in Festi Schedis. in Apex.

Apud.

Glossas

Philoxeni.

159.

Apud, Παρά, Προς.

Appellat, Επιμαδῆλαι, Επιβοῶλαι, Αφανίσει.

Appulit, Προςώρμηθεν.

Apricus, Τόπος εὐήλιος.

Apta, Αἴματος.

Aptius, Επιτηδειόλερον.

Aptum, Επιλήθειον, Ευάματος.

Aptata, Κατηρημένα.

Aqua, ὕδωρ.

Dicitur aqua ab A^α ἁφίχθιο σύνθετα ὕδατος.
sicut a σπέος species, sic ab ἄα aqua: inter
picta. Quieto. Aquam

Lectio: Litterar: ad

Aquagium, Ἰδαγίσιον.

Aquagium scilicet legeretur arbitro Vulcanio
 Ἰδαγίσιον, Aquiductium, Aquarium, Aquagium.
 Gloss: Cyrilli.

Aquarius, Ἰδαγίσιος, Ἰδαγίσιος.

Aquam manibus, Νίβασδε.

in Edit, Vulcanius emendavit quidem, Aquam
manibus, Νίβασδαγ. subintelligit δα, δος.
 legebatur autem Aqua manibus, Νίβασδε.

Aquatio, Ἰδαγία.

Aquae ductus Ἀγίσιος.
 an Ἰδαγίσιος¹².

Aqua sub cute, Ἰδαγίσιος.

Aquarioli, Βαδλάδες.

in Schedis Festi Aquarioli dicebatur mulierum
impudicarum βρῆδι αδελαι. qui meretriculis
in lenonia lauantibus ministrabant βακαριονες.

Aquilifer, Ἀεροφόρος.

Aquilinus, Ἀελιδνος, Γερονος.

A quibus, Ἀπο ποιων.

Aquila, Ἀελος.

Aquilio, Βορρῆας.

Aquila marina
Antiquarius

Section: Litterar: ad
 Aquila marina, Ἀεὶὸς Θαλάσσιος.

Aquilum, Μέλαι, ἰὸς Ἀσπίδαιος.

Aquiliferi, Ἀελοφόροι.

Antica linea, Διαμέτρος.

Antecellat, Προεχέτω.

Antecellens, Προεπέπαι.

Ante labra, Χείρην σκέπον, ἰὸς κί βέλων.
Vulcanius legit Antelabra, Χείρην σκεπών,
 ἰὸς κί βετλίων.

Anteposit,

Ἀντεπιστοι,

Anteposit, Προτίθημι, Προτίθει.

Antegerio, Προδημα, Νίση, Αντιοργαβιο.

Πρόδημα, Νίση.

Vulcanius locum hunc emendavit

Antegerio, Προδημα, Νίση, Αντιοργαβιο.

Antecipatio, Προδημα, Νίση. Sed existimem
 αντιοργαβιο vocabulum, alienum, et mendum
 esse detectum in ANTIOIPASIO
 emendatius legendum ANTICIPATIO, atque
 ita constituendum

Antegerio, Προδημα, Νίση.

Anticipatio, Προδημα, Νίση.

Antefert, Προλυα.

Antiquitas, Αρχαιοτης, Αρχαιμος.

Antiquissimus, Αρχαιοτατος.

Antiquissimorum, Αρχαιωων.

Antiquior

Antiquarius,

Antiquior, Ἀρχαιότερος.

Antiquissima, Ἀρχαιότατη.

Antecellit, Προάγει.

Antecello, Προσέρω.

Antenna, Κέρας πλοῦς.

Antecessum, Προΰχθειαν.

Antilena, Ίκλα ἰππων.

Antiquus, Ἀρχαῖος.

Ante lucem, Ἄγδρος.

Antigena, ὁ προγεννηθεῖς.

Anteresfit, Προῆξεν, προῆξιδε.

Anticipat, Προλαμβάνει.

Anticipatam, Προδηφείδαν.
Vulcanius restituit.

Sociatam, Συδγεννηθείδαν.
Vulcanius refecit.

Antea, Ἀρχαῖος, τὸ πρῶν.

Antiquissimum, Ἀρχαῖον.

Antiqua, Ἀρχαία.

Antiquus, Ἀρχαῖος.

Antiquissimus, Ἀρχαιότατος.

Lection: Litterar: ad
 Antiquarius, Ἀρχαιογράφος, Καθηγητής.

Antiquitas, Ἀρχαιότης.

Antiochia, Βεγγάζια.
Vulcanio Βεγγαλίη.

Antium, Τάραντα, Βεγγαλίον.

Antes, οι τῶν ἀπέναντι οἶκοι.

Antiquitas, κατὰ τὸ ἀρχαῖον.

Anticesum, Προδίκημα.

Glossas

Philoxeni.

167.

Anticesfor, Περονήσερος.

Antiquior, Αρχαιότερος.

Antiquisfimi, Αρχαίος.

Antiquare, Ευχαιδάς.
Vulcanio Αρχαίσεδάς.

Antiquare, Καδδυγαφῆσαι.

Antiscare, Σπιδεσβε.

Vulcanio ex coniectura Σπηδῆσαι

Antrum, Σπήλαιον.

Antiae,

Lectio: Litterar: ad
 Antiae, Κόμης δια τῶν κροτάφων κερμάμεναι
 γυναικείαι.

Anulus, Δαυλώδιος.

Anus, Γράνς.

Ante, Πρόλεγον, Ἐμπροσθεν, Πρώην.

Antelena, Διεξησήη. ὁ ἔστιν ἰατὸς ἵππων
 περὶ τὸ σῆδος.

Anfractum, Περιφραγός.

Glossas

Philoxeni.

169.

Antifites, Τεξείς, Ζάνκοι, Προφήται, Επίσκοποι.

Antiftes, Επίσκοπος, Ζάνκος, Προφήτης.

Antecepit, Προέδαθεν.

Antecefus, Εμπροσθεν βαδίζων.
Vulcanio Antecefus

Antecefum, Προδομήν.

Anxia, Σωγρή.

Anxietas, Δυσγρία.

Anxio,

Anxis, Ὀξλος, Ὀδύνη.

Anxius, Anxioseros, Ἀξίους, Ἀπλοῦς, Ἀπλοῦς.

Anxillites, Ὀξιδες, Ὀυροί.

Vulcanio Axillites. pro Alites. Ala ualē
 Ὀυροίτην fit ex axilla. auctore Licrone in Orati
 ad Brutum. "Quin etiam uerba saepe contra,
 "hauritur, non usus causa, sed aurium. Quomodo enim
 "uester Axilla, Ala factus est, nisi fuga literae
 "uastioris? Quam literam etiam e maxillis, et
 "taxillis, et uexillo, et paxillo, consuetudo elegans
 "Latini sermonis euellit. Igitur ala ab axilla,
 hoc autem ab ago, unde axit, pro egerit, antiq,
 qui dixerunt. Vide Festum in Axitioli. Sic
axillites dicerentur, quia alis agunt corpus suum
 volucres. Jac. Perizonius in Stiponem: ad Jans
ctii Minervam 1: do. p. m. 83.

Apes, Μένδοβαι.

Apet, Ἀποσοβῆι.

Antiquum Apes pro compefco, prohibeo, remo
ueo. Festo Ape apud antiquos dicebat
 prohibe, compefco.

Glos.

Philoxeni.

Ape, Παρά.

Ape, Κινδύσος.

Ape apud antiquos dicebat prohibere, compeſcere.

Fetto.

Asferes, Δουδεις, ὡς Ἰσθενάδιος.

Aspernatur, Ἰσθενίφει, Ἀραδιοναδῆι.

Apellit, Ἀποδακλίφει, Ἀπωδείλαι.
Vulcanius Apellit legeret.

Aper, Μέλιοςβαι.

Aper, Ἀποσοβῆι.

Aper, Σύαγγος.

Apertularius.

Apertularius, Ουρεπανόικης.
effractor.

Apertularius, Θλάσμα ἔχον ἵππος.
equus qui contusionem habet

Aperte, Φανερός.

Aspernanda, Contemnenda,

Aspernatur, Αἰσχρομίαια, Αἰσχρομίαια.

Aspectus, Πρόσοψις, Οὐδία.

Aspernanda, Αεγανδα.

Aspratura, Κόδλυβορ.

numum asperum pro trito eligebant, qui pecuniam
permutabant, neque volebant a numulario, nisi
in aspero et probato accipere, ut numos perfectissimae
et expressissimae formae bene percussos, non tritos,
neque ^{Turnebus} ^{Auersi xviii. ed.} fugientis notae monetae, in thesauro seruarent.

Asportauit, Ἐξορυσάλο.

Astatum, Ὀπληδέν.

Astum, Ὀπλόρ.

Astāt, Ὀπλά.

Αφα, Β'ησορ.

Αφατορ, Β'ηλαρεϊος.

Αφερες, Κορλοι, Δοκοι, Σ'ηποληγες.

Αφτρα, Α'ο'ηγες.

Gloss.

Philoxeni.

Afferit, Καλέξει, Σαφηνίσει.

Vulcanius restituit, pro quo in Edit. κα,
ταχιστα φανίσει.

Aft, Ε'άν δέ.

Aftantus, Υποπένδης.

Locum corruptum quis emaculabit?

Aftatus.

Lectio: Litterar
 Astatus, Κοιλαφόρος.

in Excerpt: Vet. Gloss. Alta, Ἐΐχος.
 Astutia, Πανουργία, Κακοποιία.

Affessor, Σύνοδος, Σύμπαρος.

Astraba, Σαβίς, ὑποπόδιον.
 vel Astrava legit Vulcanius ex coniectura,
 ra, pro quo in Edit. Astrama, suffragatur
Vossius in Etymolog: h.v. Gloss. Isidori
Astraba, tabella ubi pedes requiescunt.

cetera dabit Hesychius in Ἀσάβη.
 Astraea, Πάριδος. Δικαιοσύνη, ἡσ Ἰσθραϊκός.

A stirpe, Ἀπὸ γένου.

Atausus, Ἀτόπαιπος.

nomen iunctum ex At, quod ex Atta, et auus. auctore Festo, Attam pro reuerentia geni cuiuslibet dicebant: quasi cum aui nomine appellarent. "Atausus quia Tata est aui, "id est pater: ut pueri usurpare solent.

Ast ego, Ἐγὼ δὲ.

Attingit, Ἐφικνεῖται, Ἐφάπτεται.

Astutus, Πανέργος.

Astutus Festo arte tutus.

Lectiones Litterar: ad
 At, Ac, Kai, Adde, Alag, Δι.

Ac ponitur subsequente quavis liquida, muta
 et consonante praeter c et g. tum pro ac
 scribitur et, ita non legimus ac causam,
 verum et causam, non ac quoniam potius
et quoniam.

Ater, Κεραυός, Μέλας.

Aterque, Ἰοσκίαιμος βολάνη. κί Κερόπυ, Ἄπιο
 υἱός.

Vulcanius legit Altercus et κί delen,
 dum censet. malle.

Altercum, Ἰοσκίαιμος βολάνη.

Plin. N. H. xv. 4. Ateruli quoque eam aperi,
 bunt, quae apollinaris, apud Arabas altercum,
 siue altercangenum, apud Graecos vero Ἰγολαί,
amus appellatur.

A tergo, Κερόπυ, Ἄπιο υἱός.

Atena, Eidos πολυγώνου ὀσφάνου, ᾧ οἱ Πελαγονεῖς
ἐν ταῖς Δωβίαις Χειῶνται.

Antena legeret Vulcanius. auctore Festo
quondam Arjtenam, siue Artenam, vas ab
hauriendo sic appellabant. infra Matulata,
Ἀγίλανα.

Suidae Ἀγίλανα. χαλκῶν σκεῦος, ᾧ τὸ ἕλαιον
ἐλθέσθαι εἰς τὰς ἀχῆρας.

Attendit, Ἐπιλέψει, Καδοῦξ.

Atarna, Eidos ἰχθύος

Atque etiam, Ἐν δὲ ναί.

Lectio. Litteras: ad
 Atrienfis, Διατάξις, Διατάξις.
 Lib. de Off. Proconsulis.

Atrium, Μεσαίον, Πέρισσος.

Atramentale, Μελαρόξιον.

Atramentarium, Καθαρόξιον.

Gloss.

Philoxeni

181.

Atramentum, Μελάριον.

Atrocius, Δεωόλογον.

Atrox, Δεωός, Δεωή, Σκαίος, Ανήκεσος.
emendante Vulcanio.

Attricapillus, Μελαϊκόρουρος, Μελάριτζε.

Attribuit, Ένεμεν, Έκλυθεν.

Atque,

Section: Litterar: ad
 Atque, καὶ, Ἀλλὰ καὶ.

Atrum, Κελευρόν, Μέλαρ.

Atellani, Συγρινοί, Ἀγχαρολόγοι, Βρολόγοι. ἰός
 δὲ Ὀβιδίος, Οἰνύσιον δόξος ἢ Χοροί.

Graeca corrupta esse monuit Vulcanius.

Atellani erant personati, quia ius erat iis
 non cogi in scena ponere personam, quod ceteris
 histrionibus pati necesse erat. indicante Festo
 in Personata.

Lucretius III, 2. "Iuventus histrionibus fabella,
 "rum actu relicto, ipsa inter se more antiquo ridi,
 "cula intexta versibus iactitare coepit: quae inde
 "exodia postea appellata, consertaque fabellis po,
 "tissimum Atellanis sunt: quod genus ludorum
 "ab Ofio acceptum tenuit iuventus. deinde
 recenset privilegia, quibus actores Atellanarum
 utebantur. Manutius ad Cicer. Famil: 1x: 16.
 differunt a mimis

quid si pro Ἀγχαρολόγοι, legerem Ἀγελολόγοι?

Cilofas

Philoxeni

Βιολόγοι.

cetera Turnebo Advers: xviii: 28. praemonstrante
legeres ius de Οβόιδιος οὐνεπίης. Ααλίωι
ἦσαν χοροί.

Atroces, Δεινοί, Αἰνήεσοι.

Atrocitas, Δεινότης.

Attonitus, Εὐβγόνηλος, Εὐβγονηδεΐς.

Attonitus,

Attonitrus, Ευβοιωτής, Ευφραγισ.
Vulcanio Ευφραγισ, Αἴψα.

Atturatio, Α. Βατοκαία, Οὐσία.

Atta, ὁ τοῖς ποσὶν ἀρχόμενος περπατῶν.
Vulcanio ὁ τοῖς ποσὶν ἀρχόμενος περπατῶν.
 Festo " Attæ appellantur, qui propter vitium
 " currum aut pedum plantis insistent: et attin-
 " quunt magis terram, quam ambulant. quod cognom-
 " men Quintio poetæ adhaesit.

Gloss. Isidori, Atta, qui primis plantis ambulat.

Atanuium, Ἀτῶν ἱερῶν σκεῦος, Κεραμίδιον.
Vulcanio Atanuius. Festo " Atanuium est
 " poculi fictilis genus, quo in sacrificiis Romani
 " utebantur sacerdotes Potitii.

Cilofas

Philoxeni.

185.

Attubernalis, Κοκκηδογείλων.
emendante Vulcanio. Gloss. Iſidori, Attiber-
nalis, vicinus. an Attubernalis?

Attendit, Προσέχει.

Attamen, Αδδ' ὅπως.

Attendere, Προσέχειν.

Attinet, Αρῆκεν, Προσῆκεν.

Attingit, Συνεκόρηθεν, Φάσκει.

Attoniti,

Lectio: Litterar: ad
 Attoniti, Ἐκπληκτοί.

Attingit, Ἐφάπτεται, Ἐφικνεῖται, Φθάνει.

Attriplices, Ἐξωδοάχαρα.

Attritus, Παράγειβη.

Attonsus, Φιδόνσπος.

Forte Φιδόνσπος. coniecit Vulcanius. Φιδόνσπος.
 Adtonsus. Gloss. Cypilli.

Attulit, Ἡΐελευ.

Attaminatus, Ἐξωδοδεῖς, Μωδοδεῖς.

Glossas

Philoxeni.

107.

Attitarna, Eidos ἰβλῖος.

Vulcanio Atarna ut supra.

Arx, Ἀρχήποδος.

Armites, Ὀπίθιλοι οἱ ἐν ἑσπέρῃ τὰ ἔει.

Armites, Παράταξις ἔροπος.

an Arquites? Septo arcu praeciantes, qui nunc
dicuntur Sagittarii.

Amoracia, Πάφαιδες.

Arcae,

Section: Litterar: ad

Arcae, Ἄρκα κλισιάων.

Vulcanius legendum censuit Arcae, Ἄρκα ποδῶν
σπυρίων.

Armitia, Ὀυβία.

Armitia Vulcanio.

Armo, Περσ' ἔδδον.

Armo ex coniectura Περσ' ἔδδον.

Armus, ὤμων δάκτυλος.

Scapula humeri, humerus enim armus quondam.
vide Festum in Arma, Armata. Graecis Ἄρμος.

Aro, Ἀρόλιον.

Latinis dicitur a Graeco Ἀρόλιον.

Ciloflas

Philoxeni.

Arpago, Κεραύρα.

Arpendia, Πλ'έβα.

quasi Arui petroia. supra

Ars, Τέχνη.

Area, Αδωρ.

Vulcanis Αδωρ.

Arra, Αγγαβάν.

Arigit, Ογδιὰ, Ογδοί.

Arigit,

Arripit, Ἀφαρπάζει, Ἐπισηρέφει, Ἐπιδαυβάνεται
 χεῖρὸς.

Arripere, Πωρῆσασθαι, ταχέως.

Arfinum, Διάκριμα.
 Diferimen,

Artifex, Τεχνίτης.

Artitus, Πάντοχος, Δαίδαλος.

Artificium, Τεχνουργία.

Arta, Στενωπία.

Προφ.

Philoxeni.

292.

Articulare, Αρθροειδής, Αρθρικός, Αρθρικός.

Artifices, Πάροδοι.

Artae, Εσφυμένως

Vulcanio Arte, Εσφυμένως.

Articulator, Μελοκόπος.

Artifices, Βωμοκόποι.

Artifices,

Aruſpex, Βυροσκοπος, Ούλψ.
 nomen contractum ex aruiſpex habebatur
Voffio in Aries, Aruſpex. proprie autem Aruſi-
ga erat hoſtia qua aries caeditur. poſtea latius
 patuit. Feſto Haruiga, hoſtia, cuius adhaerentia
inſpiciebantur exta.

Aroſcit, Πλαῦλαι, ἰος Νίβιος.

Arbor, Δένδρον, Κατάκλιος.
Vulcanio legendum videbatur. Arbor, Δένδρον.
Articus, Κατάκλιος.

Αἰολί: *αἰολί* *αἰολί* Philoxeni.

195.

Articulum, Ἀἴθρον, Καρπίος. *αἴθρον* *καρπίος*

Artat, Στεροχωρεῖ. *στεροχωρεῖ* *στεροχωρεῖ*

Articuli, Ἀἴθρα, Κόρυδα. *αἴθρα* *κόρυδα*

Artentur, Σουδαυρέσιον, Σουρφιδύσιον.
Stephani edit: Σουδαυρέσιον.

Artiores,

Lesson: Litterar: ad
 Antiores, Ἀρχαῖοι, Δύσκολοι.

Artus, Μίση τὰ ὀδύνηρα, ἢ Ἐσφυμένον,
 ἢ Τρωσθένον
Vulcanio ἠωρίμενον. Sendeo, Ἀιωθῆμαι.
 Bnom: Vet:

Αἴμα, Ἀίμα, Γῆ, Κῶρα, Πεδία.

Ανυμ, Τρωγία.

Μεurfus Auctari Philol. c. 32. corrigit. Τῆ.
 Οργάς. nam τὴν ὀργάδα Grammatici interpre.,
 tantur ἔργειον κ' βίβη Πολον γῆν.

Ανυpendium, Σχοῖνος γεωμετρικός

Αφε, Αἰδάριον, Ὀβολόν.

As, Αἰλάς, Ἀγγύριον, Αἰπάς, κ' ἄλλα.

Affe, Odondygs.

Affer, Aiuor.

↳ Festo Affiratum apud antiquos dicebatur
genus quoddam potionis ex vino et sanguine
temperatum: quod Latini prisci sanguinem affia
vocasent. ita nunc legerem. Affer.

Ansa, Βωκός, Νίλιος, Νάβη.
an Afa?

Asia, Σκίπαρον.

Asellus.

Glossas Philoxeni.
Acellus, Oviskos.

197.

Ascensus, Avábasio.

Afiora, Askomolirij.
Askomolirij, Afura. Gloss: Cyrilli. Lagena
rimine tecta. vel Vtes. ex Askos et
Tolirij. Vide Hesychium.

Acellus, Oviskos.

Afinus, Oros.

Afignae,

Lectio: Litterar: ad
 Aſignae, Ἰγία περιόμενα.

Aſarium, Ἀσάριον, Μονομάχιον, Δοκάριον,
 → Νυμπίον.

Aſpergus, Ἰδος ἰχθῖος κατασίχλις.

Aſinarius, Οὐράλιος.

Gloss.

Philoxeni.

Asilus furor. Οἰστρομανία.

Asilus, Νῆστος, τὸ ζῶον.

Aspicitur, Θεωρεῖται.

Aspectio, Θεωρία.

Aspicit, ὀρᾷ.

Aspice, Θεωροῦσον, Ἰδὲ, ὀρᾶσαι.

Aspererit.

Aperferit, Τηγοσκληση.
Vulcanio Τηγοσκλιση.

Aperges, Παυλιεις.

Apellit, Ανωδει.

Aperitates, Τραχυτες.

Apergine, Τηγινδισυαλι.
Vulcanio Τηγοσκλιση rectius videbatur.

Ardea, Ερωδιος, Λαρος.

Ardentia, Διαπύρα, Καίόμενα.

Ardeola, Ardea, Ξηιδίος, Ξηρος.

Vulcanio Κεῖρος, quae cristā tantum differt
ab ardea, et iris cristam habens Aristoteli
Λευκεξιδίος dicitur

Ardentes, Καίόμενοι, Σπείδοντες.

Ardorem, Φλόγα, Καύσιν.

Ardor, Σπείδη, Φλογεῖος, Καύσιν.

Ardet, Καίεται, Σπείδει.

Ardescit, Ξηκαίεται.

Ardum,

Lectio: Litterar: ad
 Arcuum, Δοκίμης, Δόσωνος, Εὐκλειδίου, Ἰψιδίου.

Αρεφαίτι, Εὐκλείδης.

Αρεα, Αἰθῆ, Πρασία, Ἰπαιδίου, Ἄδως.

Αρετίλλου, Ἀρμενίου.
Vulcanio Ἀρμενίου.

Αρετ, Εὐκλείδης.

Αρείλλοι,

Arcilla, Ἄρδιος. Ἀρυνή.

Antiquis C pro A adhibebatur, etiam in
 rostrata Duillii columna Leiones, Magistratus,
Pulcrandos pro Legiones, Magistratus, Signandos.
 ita nunc Arcilla pro Argilla. etiam infra.

Aries, Ἄριος.

Arillator, Ἄρδιος, Λυμοφόρος, Πραγματωλός.
 Gloss. Arilli, Metabodos, Dardanarius, Lociator.
Arillator. Festo Arillator qui etiam Locio
 appellatur. dictus videtur a voce Graeca, quae
 est ἀίρει, id est, tolle. quia sequitur merces, ex
 quibus quid cadens lucelli possit tollere.
 Vide Dicelium ad A. Tellium N: Attic. xvii: 7.
 et infra Arillator.

Anna, Ὀϊο μῆγε, καὶ Ἄ Βάρεσσα.

secundum emendatam, quae Vulcanio debetur,
 lectionem.

Annae caput, agni caput. Festo red dicitur.

Arida,

Aida, Ξηγά.

Ario, Ιφριονάχιο

Vulcanio legendum videbatur Ἰφριονάχιο.

Arcutus, Τοξωλός, Ξικαριπής, Αΐδωλός.

Arista, Αΐδη, Σταχός.

Aristum, Αγκυρία.

Arefit, Ξηγαίελα.

Aridum, Ficum, Ξηρόν.

Arcanum, Ἀπόκρυφον.

Festo Arcani sermonis significatio trahitur
sive ab arce, quae tutissima pars est urbis, sive
a genere sacrificii, quod in arce fit ab augu-
ribus, adeo remotum a notitia vulgari, ut ne litteris
quidem ^{mandetur} per memoriam successorum celebretur.

Arcana, Μυστήρια, Ἀπόκρυφα.

sive ab arca, in qua quae clausa sunt, tuta
manent. cuius ipsius origo ab arcedo pendet.

Arcaria, Τραπεζιτικά.

Arca et Arcula, Κιβωτός, Στοιός, Κάμπη
Λάγνα.

Festo Arca diminutivum facit arculam
et arcellam: ut a porco, porculum et porcellum;
a mamma, mammulam et mammillam. Vide
infra Arcula.

Arbores, Δένδρα.

Arbetes, Δένδρα.

Arboracia, Καρδία δένδρου καρπία.

Arbor navis, Ἰσὸς πλοῖου.

Arcarius, Βηχανηρα.

Satis vitiose. Μηχανοποιὸς Vulcanio, legitur.

Arctium, Ἀρκίον, Μυσηίδες, Ἀρκύριον.

Arbutus, Ἀρκυδός.

Festo Arbutus genus arboris frondibus raris.

Virgilius (Eclog: III. v. 46.

Et quae nos rara viridis tegit arbutus umbra,

depulsis grata hoedis arbutus laudatur. Virgil.

Ed: III. v. 82. dulcis.

Arcae, Ἀρκίαι.

Vulcanio Arcae vel Arma.

Arcefit, Ἀρκεφίτιον.

Arilla, Ἀρίλλος ἄρην.

Vulcanius legeret Argilla. Sed ne litterulam
mutarem. Et ἄ inuicem permutabantur.

Arrefcit, Ἀρέφκιον.

Arctes, Τοξολαι.

Festo Arquites arce praediantes, qui nunc dicuntur
tub sagittarii.

Aridum, Ξηρόν.

Aristae, Αἰδέξοσις.

Ariblator, Μετάβωδος. Αἰξ
an non Ariblator? qui etiam Cocis appellatur
indice Festo vel eius Epitomatore. supra Ari-
lator, Ἰβέλν, Δωροφόρος, Πραγματεύτης.

Arct, Κωδίκι, Ξηρόν.

Festo Arere est continere.

Creffere, Μετεσείδατο, Κατέβα, Μεταπέμψατο.
an Arere?

Glossas

Philoxeni.

209.

Arceos, Κυλώω, Σπέτω.

Arcebat, Είγγεν, Εκώλων.

Arbiter, Μεδίης.

Arbiter, Διαστήης, Αυτόβελος.

Arceus, Αΐς, Ίγος, Τόζον, Ψαλός.

Arcebis, Κυδώσει.

Arictat, Κορύπτοι, Δικνίται.
emendat Vulcanius et explanat.

Arceffit,

Lectio: Litterar: ad
 Accessit, Μετεκαδέβαλο, Μετεπέμβαλο, Ἐπίσηθεν

Accessitus est, Μετεπέφθη.

Arcula, Κιβωλός, Λάραξ.

Arma, Ὀπλα.

Armatus, Ἐνοπλος.

Armamentarium, Ὀπλοθήκη.

Armatura, Ἐξοπλισμός, Ἐξοπλισία.

Πλοσας
 Αρματι, Ερονδοι.

Αρματα, Οἶδα πλοῖς.

Αρβορ ναυιο, Ισος πλοῖς.

Αρμο, Οπιδίω.

Αρμιγερ, Οπλοφόρος.

Υποδεκλις χειρῶν.

Αρμαριουμ, Πυγγίσκος.

Lectio: Litterar: ad
 Armentarius, Ἀγρολογῆς βοῶν, Βουκόλος.

Armenta, Βουκόλια.

Equorum et boum. Feste Armentum id genus pecoris appellatur, quod est idoneum ad opus arborum. Inuenies tamen feminine armentas apud Ennium positum.

Armentarium, Ἐίδος ἀγρολογῶν.

Armillum, Σκῆνος.

Feste Armillum vas vinarium in sacris dictum, quod armo, id est humero deportetur. ita Vulcanius. Armillum Nonio Marc: c. 15. n. 33. vireoli genus vinarii.

Armillarius, Ψευδοποιός.

Amentum, Ἄμψα τῶν ἀνορῶν.

emendat Vulcanius recte satis. Fests Amenta
quibus ut mitti possent, vincuntur iacula, sive
solearum lora. ex Galio, quod est ἀμψαλα, sic
appellata. vel quia aptantes ea ad mentum trahunt.

Armilla, et Armillum, Ἄρμιλλον, Ἄρμιλλον.

Fests Armillas ex auro, quas viri militares ab
imperatoribus donati gerunt, dictas esse existi-
mant, quod antiqui humeros cum brachiis armos
vocabant. unde arma ab his dependentia sunt
vocata.

Calbeos dicit Festus.

Armilustrium, Ἀρμιλουστῆριον.

Fests indice vel eius Epitomatore Armilustrium
festum erat apud Romanos, quo res diuinas armati
faciebant, ac dum sacrificarent, tubis canebant.

Lectio: Litterar: ad

Armilustram, Ὀπλοναδαγμός.
an Armilustrum?

Armorum faber, Ὀπλοποιός.

Atubus, Μοψιδάδος, Μόψος.

an Atubus? praefuxit Jof: Scaliger Lectio: Au,

fon: II: 9. " mendum non ferendum est in illo ver,

" in Ausonii

" Canus, comosus, hispidus, trux, artubus.

" legendum enim Atubus Vetus Glossarium, Atubus.

" μοψιδάδος, μόψος, ἄκωπος.

Avarus, Φωδᾶγρος.

Aue, Χαίγος.

Aucellus, Σιτταδίων.

Philoxeni.

Glossas
 Auocat, Πόπιστᾶ.
 emendat Vulcanius.

Auceps, Ἰξελῆς.

Auca, Πληρόν.

Χῆρ, Auca, Anfer. Gloss: Cizilli.

Anclator, Ἰννεῖλῆς.

Vulcanio legitur rectius, vel Anclator. Testo
 in Anclae, quod antiqui anclare dicebant
 pro ministrare.

Auena, Σκίση, Σίφα.
 emendat Vulcanius.

Aueruncat,

Lectio: Litterar:

Aueruncat, Απορῦναι.

Onom: Vet. Aueruncus, Ἐκβοτανίω. Cunco,
Βοτανίω.

Varro de L. Lat: 41: 5. apud Sacuum, Dii
monerint meliora, atque amentiam auerunt,
castant. A vertendo aueruncare; ut deus,
qui iis rebus prae est, Auerruncus. itaque ab
eo precari solent ut pericula auertat. Graecis
Ἀπορῦναιος, Ἀπορῦναιος, Ἀδῆμανος, Ἰωλῆγ.
an Jupiter ita cognominatus, idem qui Prodigialis
fuerit, de quo Plautus Amphitr: 11. 2. v. 107.

Aues, ὄρνεα.

Auctio, Διαπραξίς ἀνάγκης.

venditio, distractio, quae fit per augmentum pretii:
cum publica rerum, vel sine hasta, vel cum hasta in
foro posita, fit venditio, et res traduntur plus offer-
renti.

Auctoritas, Ἀυθεντία, Ἀξιωμασία, Βιβλίωσις,
Πρόσταγμα.

Auctoritas.

Latino Graecus.
Auctoritas, Ἀξίωμα.

Affatum,

Aucupatur, Ἰξέχει.

Audit, Ἀκούει.

Audi, Ἄκουε.

Aucupator, Ἰξέχων.

Aucupium, Ὀψα ἰξέχων.
emendante Vulcanio, recte factis.

Latini: Citteras. ad

Aucupantur, Καταδουῶσιν, Ἰξέουσιν.

Auellit, Ἀποσπᾶ, Ἐκτίθει.

Auditorium, Ἀκουατήριον.

Auctor. Ἀρχηγός, Ἀυδέτης.
communis generis apud antiquos.

Auctor. Μάγιστος, Συγγραφεύς, Ἰππηγέτης.

Audeo, Τολμῶ.

Audaces,

Glossas
Audaces, Τολμηροί.

Philoxeni.

219.

Aude, Τολμησον.

Audacia, Τόλμα.

Audentes, Τολμηώλιας.

Audeatur, Τολμηδείη.

Audietur, Αυσδήσεται.

Audax, Θρασύς, Τολμηρός.

Aversus, Απεντραμμένος.

Autoratus,

Autoratus, Ἀὐτοράτωρ, εἰς δῶδον ἐαυτὸν πᾶν,
 ἄνω, κὶ Μορομαχός.

Salmafius Libr. de Modo Usurar: p: 864.

fustra tantum ex hoc loco probare voluit
 Ἀὐτοράτωρ dici quoque eum, qui ultro se
 in servitutem alicui tradit; notatur Clar:
Lamb: Bos Observ: Critic: cap: 34, qui
 pro δῶδον restituit Ἀῶδον. Autorati
 enim, vel Autorati dicebantur Latinis,
 qui cum liberi essent, sua sponte se locabant
 pretio et ad dicebant in ludum gladiatorium.

Lanista, Λαυδοτόπος, Μορομαχοτόπος,
 Ἐπιστάτης μορομαχῶν. Gloss: Philox. magister
autoratorum, nempe cui se tradebant sua spon-
 te autorati, inque leges cuius compromittebant
 sacramento, quod vellent flammis vri, virgis
 verberari, ferro necari, atque ita legitimi gladi-
 tores domino huic lanistae corpora animaque
 religiosissime ad dicebant.

Austus, Ἀὐστῆς.

Aufert, Ἀποφέρει.

Auertit, Ἀποστέφει.

Philoxeni

221.

Glossas
Auena, Καδαρη, Ίπος. ως Βεγιδιος.

Auferre, ΑΥΤΑΡΕΛΕΙΝ.

Augmentum, Προσθήκη, Επιπλεγματισμός, Πρόσδος.

Augustus, Ίερός, Σεβάσιμος.

Πετο Augustus locus sanctus, ab auium gestu:
id est, quia ab auibus significatus est, sic dictus: sive
ab auium gustatu: quia aues pastore id ratum fecere.
Magis tamen crederem esse, sicut ab angor,
angustus; a robur, robustus; ab augur, augustus.

praehuxit Gronovius Pater. Vide Laur: Theod:
Gronovium F ad Marmor: Basin Colossi Tiberio Caesari
erecti. c: 13. p. m: 63—

Axamenta,

Lectio: Litterar: ad

Axamenta, Ἄξιμα ἐπὶ Δουίων Ἡρανδίων.

Festo vel Paulo Diacono eius Epitomatori,

"Axamenta dicebantur carmina Saliaria, quae
 "a Saliis sacerdotibus componebantur in uniuersos
 "hos homines (composita.) Nam in deos singulos
 "versus facti, a nominibus eorum appellabantur.
 "ut Ianualii, Iunonii, Mineruii.

"Axare, nominare. Propter vocabulorum antiquitatem
 "Saliorum carmina vix sacerdotibus suis satis
 "intellecta. Sed illa mutari vetuit religio, et conse-
 "cratis utendum fuit. Quintilian: Inst. Orat: 1: 6.
 "Salii autem fuerunt Martis sacerdotes, unde igitur
 "super Herculis sacrificiis axamenta cantabantur?²

Sed in Saliorum carminibus deorum coelestium,
 "Veneris autem nulla, laus celebrabatur. Macrobi:
 "Saturn: 1: 12. Salios autem Herculi propter vber-
 "tatem doctrinae altioris assignat Virgilius Aen:
 "VIII: v. 285— quia is Deus, et apud Pontifices idem,
 "qui et Mars habetur. plura dedit Macrobius
 "Saturn: III: 12.

Auger, Αὐξεί.

Augustissima, Σεβαστοτάτη.

Augustus, Σεβαστός, Ἰεγός, Σεβαστός.

Glossas Philoxeni.
Augere, Αὐξῆσαι.

223.

Augur. Οἰωνοσκόπος, Οὐρεοσκόπος.

Augit, Πρὸς τὶδης.

Auratum. Κεχρῶσμενον.

videtur quasi participium sicut Grammaticis
clipeatus, ephippiatus, ~~fortissimus~~, dimidiatus,
veneratus, etiam infra Auratum, χρῶσμενον.
Auria, Μάμμη.

Auria, Ἀρόδουλα, Ἀρόδα.
emendante Vulcanio. supra Auria, Ἀρόδουλα.

Aurarium,

Section: Litterar: ad
 Auiarium, Οὐδωροφείων.

Auidus, Αὐιδυός, Αὐιδεύος.

Auitus, Παπιδύος.

Aula, Οἶκος βασιλικός.

Auleum, Ψιδίη.

Auliones, Αὐιδυαί.

Aurata, Χρυσόφειος ἰβίς.
 emendat Vulcanius. Χρυσόφειος ἰβίς, Aurata,
 Gloss: Cyilli. Orata Fēsto.

Aurator.

Glossas

Philoxeni.

Aurator, χρυσωτής.

Aurea, χρυσᾶ.

Auratum, χρυσωδὲν.

Aures, Ἀκοαί, Ὢλια.

Auriscalpium, Ὠτογλυφίς.
emendavit Vulcanius.

Axillae, Μυγόντεγα. ὡς Βάγγιον.

Auraria,

Auraria, Χρυσουργίον.

Vulcanio legebatur χρυσοργεῖον vel χρυσο,
χοεῖον.

Auratores, χρυσοῦλαι.

Aurifex, χρυσοκόος.

Auriga, Agitator, ἡνίοχος, Ἰδάλης.
emendante Vulcanio.

Aurigat, ἡνιοχῆι.

Aurigator, ἵπποκόμος.

Staphis Philoxeni.

Auocat, Πετροπία, Καλαγγεί, Αποροδοεί.
emendante Vulcanio.

Aura exsolitarius, Ιππασίης.

Aurax, Eques solitarius, Vulcanio Legebatur.

Aurifodina, Χρυσωρυχία.

Auripigmentum, Αφρονικόν, Χρυσόμαλλον, Ψιδωδρον.
emendabat Vulcanius.

Aurichalcum,

Lectio: Letterar: ad
 Aurichalcum, Κράμα, π. *ἀργύριον, χρυσόν*
Vulcanius condectabat. *ἀργύριον, χρυσόν*

Aura, Ἄργα, Πυρή.

Auris, Ἄρον, Οὖς, Ἰλίον.

Auricolae, Ἐρσοτελεῖς.

Auricula, Ἰλάριον.

Auris, Ἐρίλιον.

Aurigo,
 ἄροστ.

Glossas Philoxeni.
Aurugo, Ἰκτεγus.

220.

Aurora, Ἡώς, Ἡμέρα.

Auruginosus, Ἰκτεγικός.

Aurificina, χρυσοχοεῖον.

Auribegulus, χρυσεκδέκτης.
Vulcanio χρυσοδέκτης.

Auricoctor, χρυσεκλήτης.

Auruginem, Ἰκτεγus.

Aurunci,

Lectio: Litterar: ad

Aurunci, Οὐκίλοτος Ιταλίας

Aures, Ἀνοαί.

Aurarius, Ἄρρωτος.

Aureus, Ἄρρωτος.

Auruncius, Θεὸς Ἀπολλωνίος.

Auruncus Vulcanio legebatur pro Aueruncus,

Aureus, Πύσιος, Πυλίχρυσος.

Auritus, Ὠτοπέης, Ὠτοπάροχος, Ὠυακωσίλογος.
 "Auritus a magnis auribus dicitur, ut sunt, asinorum
 " et Leporum. alias ab audiendi facultate. dicitur
 Paulo Diacono in fihedis Festi.

Aureus, ἤριβρος.

Auscultat, Ἀκροᾶται, Ὠτανυοῦν.

Auscultatur, Ἐπακροᾶται.

Auspiciis, Οἰονοσκοπίαις.

Auspiciatur,

Section: Litter: ad
 Auspicatur, Ἀπράγγελαι, Ἀγγέλαι.

Auspex, Οἰωνοκόπος.

Auspice, Auctore,
 Fauctrice.

Auspicium, Οἰωνισμός, Σύμβολον, Ἀρχή.

Auspicium, Οἰωνοσκοπία.

Ausumet,

Glossas Philox.

233.

Ausumator, Αναδιωγή, Τιμωρηδήςελας.

Auspices, Οίωροσκοποι.

Auspicialis, Οίωροσκοπός.

Auspex, Προνυβος, Παράνομος.

Austras, Νατίζον, Υγείωνον.

Auster.

Lectio: Litterar: ad

Auster, Νότος.

Auster, Τόρυβος.

Aut, Η', Ξάν, Ξί, Κάγ.

Autumnus, Μελόπιργος.

Autumnus, Οπρίγγα. Onom: Vet:
Autem, Δέ.Autem, Sed, Δέ. Onom: Vet:
Aufert, Αποφείει.

Glossas Philoxeni.

Aununculus, Οἰός πρὸς μηλός.

Autumat, Αἴρει.

Autumo, Ἰεροδουβάρω. Onom: Vet:

Autumator, Ονομαστής.

Auus, Πάππος.

Auxiliarii, Βοηδοί, Σύμμαχοι.

Auxiliaris, ins. Συναρχικός. Onom: Vet:

Auxiliatores,

Section: Litterari: ad
 Auxiliatores, Σύμμαχοι.

Auxilium, Βοήθεια.

Auxilium, Ἰσχύων δόξα ἢ Σύμμαχία.

Axis, Ἄξων.
 Axis, Vulcanio.

Auxiliares, Σύμμαχοι.

Axungia,

Axungia. Ἄξινος ἐν ᾧ τὰς ἄξοντας χρίσσω.
Vulcanius ἐν delendum notavit.

Ἄξιμα, Ἄξιμον.

Axites, Ἀπορροπαλικαί.

Vulcanius emendavit. „Axitiōsi factiōsi dice,
 „bantur: cum plures una quid agerent, facerentque.
 „Axit autem antiquos dixisse, pro egerit, manifestum
 „est. unde Axites mulieres, siue dii dicebantur
 „una agentes. secundum epitomatores. Festi in
 „Schedis legitur.

B.
 Babit, Βαγγία.

Baro, Βαργ.

Baetis, Βασιλίδης.

emendabat Vulcanius, tanquam Baetere, etiam
 antiquis Betere, effat ire. ita quidem Varroni,
 et Sacuvio perdes Nonium Marc: c: 2. n. 79.

Baccatum, Βακκωτόν.

legit Vulcanius.

Batta, Βάτος.

an Bacca?

Baccar, Βιδος ἀπεις.

emendavit Vulcanius. in Schedis Festi. Bacar

" vas vinarium simile baccioni. Baccionem

" dicebant genus vasis longioris manubrii. hoc alii

" trullam appellant.

Babulonicum, Βιδι πρόδύλος.

Badius, Αιδουριος.

Balafce,

Section: Litterar: ad
 Balafie, Οβάνης.

Balatus, Βαλχυός.
 Balatum, Βαλχυός. Exc. Vett. Lexic.

Balo, Βαλχυός. Exc. Vett. Lexic.
 Baiolat, Βασάφι.
 pro Deolat emendatius Vulcanio scribitur.
 Baiulat, Βασάφι. Exc. Vett. Lexic.

Baca, Δάφνης καρπός.
 an Bacca? lauri fructus.

Bacario, Ποροδιάκονος.
 meretriculis in lenonia lavantibus ministrabat
aquariolos, earumque ad secula fordidos.

Glossas
Baculus, Βάκλον, Βακχία.

Philoxeni.

241.

Ballo, Οὐρίον Ιαδάσσιον.
An Balaena? fera bellua marina. Ballena,
Ζίγαιρα. infra legitur.

Balbus, Ψεδδός.

Balbutis, Ληπίον προσπαίσει, Τραυδίσει.
emendat Vulcanius.

Baleari, Σφενδοθήλαι.
an Balistarii? verius Baleares? qui fundi-
tores erant. Caesar B. Gall. II: 7. Numidas
et Cretas sagittarios, et funditores Baleares
subsidio oppidanis mittit.

Ballena, Ζίγαιρα.

Ballistra,

Lectio: Litterar: ad

Ballistra, Σφενδόνη, Μάγλαρον πολεμικόν.

Vitruvius, in Fragmento, quod una cum Onofandro edidit
Nigellius, constanter Βαδίστρα dicitur, Graeco
 auctori, sicut et Lysius Lib. III. Poliorceti Diali
 3. opinabatur. Gloss. Cyrilli Βαδίστρα, Tormentum
murale. Latinis Balista. Cuidio Trist.: l. II. v. 2.
 x. 48. .. graves balistae moenia puffat onus.
 Balceo,

Balneator, Βαδαρεύς.

Balui, Βούβουζ.

Ballistrari, Σφενδοῦναι.

Glossas Philoxeni.
Baltus, Ζωσής.

243.

Barba, Πόγων.

Αεφίχιο Κόννος, Πόγων, Υψηλή
Barbatus, Γενεήλης.

Barbo, Βάκυνδος.

Barbulus, Φάγγος, Ἰχθῦς.

Bardatus, Νάννος, τὸ σκῆνος.

Barginna.

Section: Litterar: ad
 Barginna, ΝεγοΦόρος, Βάσβαρος.

ΠροσΦώνησις βαρβάρι.

Bardus, Ανάισθλος, Βραδύς, Αφρων.

Bardala, Κορυδαλλός, ὄρνειον.
 Κορυδαλλός, Sulpicia, Bardalia. Gloss: Cyrilli.
 Ηεβήχιο Κορυδαλλός. πληνὸν ζῖον

Barisa, Ἴδος ποληγίς.

Bardei, Ἰλλυριοὶ δῆλοι, οἱ καὶ ἀγωνισάμενοι
 ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, κατὰ Κίνας καὶ Μαγίς
 δρακοντάμενοι· καὶ ἐκ τῶν τυραννῶν
 κατὰ τῶν δεσποτῶν. τῶν Σιελίωτος
 δότω περιμενεύσας ἀναρῆι.

Lectio: Litterar: ad
 Barburra, ἈΨυρ, Ἀρόνος, Μάταρος.

Barbitum, Ίδος ὀγγάρος.

Bardes, Δοξίνηςτος, Ίδδουγος, ΔΊδος.
 an Bardalus? Vide supra Bardali, Bardei.

Bacle, Ἰποδήματα ποταμῆια, σηννικά.

Bacchos, Οἶνος.

Glossas

Philoxeni.

Barus, Burrus, Πυρρός.

Barrit, Τρίφει, ἑδέφας βοῶ.

Batis, εἶδος ἀκάνθης βοτάνης.

Bajum, Φίδημα.

Batis, Ξανδός.

Baffus,

Section: Litterar: ad.

Bassus, Ξυκίδος.

Basiliciarius, Μανανός, Απογαῖος.

Bandum, Σιγρον.

Barbatoria, Πυγορονσεία.

Batum, Πράσινον.

Batus, genus herbae. in Septi Schedio.

Glossas

Philoxeni.

Batuit, Καρακόντι.

Batutum, Τυφιδέν, Αινιδές.
Vulcanio τυφιδέν

Baubantur, Ύλακλίσω.

Baubant, Latrant, Ύλακλίσω.

Beata, Ιουδαίων, Μακαρία.

Beatus, Μακάριος.

Beatum, Μακάριον.

Beati, Μακάριος.

Beatae, Μακάριαι.

Bellona,

Lectio: Litterar: ad
 Bellona, Ἐρῴ, Ἐρῳίς, Ἐρὰ ποσειδωνίη.
 in Schedis Festi, Bellona dicebatur dea bellorum,
 ante cuius templum erat columella, quae bellica
 vocabatur, supra quam iaciebant, cum bellum in,
 dicebatur. Varroni de L. L. IV: 10. Bellona
 a bello nunc, quae Duellona a duello.

Bellonarii, οἱ Θεοφορεῖται.
 Lib. de Off. Proconsulis.

Bellaria, Τραγήματα.

Bellum, Πόλεμος.

in Festi Schedis, Bellum a belluis dicitur, quia
 belluatum sit pernicioſa diſſenſio. Corn. Frontoni
Bellum etiam sine praelio est, cum inducitur. Proe-
lium ipsa pugna. adde Nonium Mare: c: 5.
 n: 6a.

Belligerat:

Glossas
Belligerat, Πόλεμῆι.

Philoxeni.

251.

Bellum civile, Εμφύλιος πόλεμος.

Bellum intestinum, Πόλεμος μελαῖν ὀφθαλμῶν.

Bellum, Θηριώδες.

Belluinus, Θηρῆς ὄμοιος.

Bellus, Κομψός, ἡδύς.

Benus, (Donus), Benulus, Bellus.

Bellua,

Bellua, Κήτος, Κριόδαρος.

Benarius, Βενναίος.
 an Bennarius? in Festi Suedis Benna, lin.
 qua Gallica, genus vehiculi appellatur. unde ro,
 cantur Conbennones in eadem benna sedentes.

Bene, Καδῖος, Απαδῖος.

Benignus, Φιδάγανος.

Beneficium, Ευνοία.

Benedictus, Καλοδογημένος.

Benignior, Ἀγαθότερος.

Vepres, Ἀκάρδα.

emendabat Vulcanius, alioquin mendosum Betoraes.

Onom: Vet. Vepres, Ἀκάρδα.

Benignus, Καθαράδος.

Vulcanio Καθαράδος. an Καθός, Ἀγρός?

Benivolentia, Καλοκαγαθία.

Archaice. ceteroquin Benivolentia, scribitur.

Betisae, Οηγία.

Beta, Σέβδα.

herba sic dicta insipida, vel alba, vel nigra,
quod litterae B figuram referat. Columella x.

v. 231; 234.

Betaceus,

Betaceus, Σέωδος.

Vulcanio Σέωδιόςδε. Videtur quidem Betaceus
adiectivum, tamen substantivum legitur Apicio III:2.

Bibere, Πίνειν.

Bibit, Πίνει.

Bibilles, Διμάδου.

Vulcanius legit Builles, ad differentiam rūr
ἐκτερομάδου τανήλου, qui non utrinque, sed ab
altera tantum parte sunt μάδουλοι, id est, δα.
οἶς, sive villosi. Intra Biceres, Διμάδου,
Διμάδου. Villus, Μάδου.

Bibonius, Ποδοπόλιος.

Bibulum, Ibriosum,

an Bibulus, Ibriolus, Πόλιος? praetulit Vulcanius.

Bibula, Πόλιος ἢ ἀναβάλλουσα.

Vulcanius ἐπέχει.

Bidentis, Διχῆς ὄρις. Ὄροντα Πρόβαλα.

Vulcanius pro ὄροντα legit Διόδοντα, vel ὄροντος. ut fit Bidentis eius interpretatio, pro Videntis. an Διόδος πρόβαλον?

Bidens, Διόδος.

Bidentes, ἐπὶ τῶν πρόβαλων, διὰ τὸ διόδοντα ἀνὰ εἶνα.

Festo in Epitome. „Bidentis dicebant quoddam templum, quod in eo bidentibus hostiis sacri, ficaretur. Bidentes, autem sunt oves duos dentes longiores ceteris habentes.

Bilbit, Ἐπισκασμὸς Φωρῆς.

an Bilbit? in Festi Epitome, „Bilbit factum a similitudine sonitus, qui fit in vase. Nallius, „bilbit amphora, inquit. Infra Bilbit, Βοῦ βίβρι. Bilbinus, Ἴδος ἀπτεῖς, nempe Βουβίτριον, quo humor effusus bilbientem excitat sonum, præ longo et angusto faucis, aut vasis, collo.

Bicorum, Διχρον.

Vulcanio legitur Bicoris, Διχρονος.

Bicolor, Διχρους, Διχρονος.

Biceres,

Section: Litterar: ad

Biceres, Διυαδδοι, Διυγοσσοι.

an Biceres? vestes utrimque aratae.

Bimembres, Διυαδοι, Διυογοφοι, Διδωμοι.

Bimus, Διυελυο.

Bima, Διυελυ.

Bicapites, Διυατιφοδοι.

Bilabrum, Διυελυδοι.

Bilinguis, Διυδυωσσοι.

Bifarie, Διυωοι.

Biga, Ευρωγιοι.

Bilbit, Βουβιζοι.

Vide supra.

Biceps

Biceps, Δικέφαλος.

Bidens,
Bidentis, Διενδδα.
Ligo

Biduum, Διμυρον.

Bilis, κοινή μελαυα, κί^α Ίούδαης.

κ. Ίούδαης, Vilis. Gloss: Agilli.

Bilex, Διυελος.

an Bilix. nam Filum, Milos, Licium, ὁ μέλος.
Onom: Vet.

Bilbinus, Εἶδος ἀγρίου.

Vastis praelongo collo et angusto nomen, quale βορβόθιον
Suidae, Hejichio, Folluci Onom: VI:16. Legm. 98. XI:19. Legm:68.
Jf. Casaubone Animaduers: in Atheni: XI:4. alius βορβόθιον,

Εἰσορον.
Dimater, Διδύματος, ὁ Διόυτος.

Bacchi epitheton. Quid. Metam: IV. v. 12

infra Bipater.

Biclus,

Biclus, Βίωλη.

an Ditulus? pro Vitulus. Βίωλη, Vitulus ma-
rinus. Gloss. Cyilli.

Binio, Διναμνα.

monetae genus. a Binus, Binio. sicut a Tern-
us, Ternio.

Biniones, Διναμνα.

Binum, Διναμνα.

Bilibre, Κοίμη.

Bidental, Τόπος κρηνοπομπής.

Bipertiti, Δίχα κρηνοπέδες.

Bibolnes, Διβολος.

Vulcanio videbatur positum pro Biuolnes vel Diuolnes. bis vulnerati.

Bipedus, Διπους.

Bipatentibus, Διπόδες ἀνωμύενοι.

Bipatens, Διπυρρυκλος.

Vulcanio, Διχάρονκλος.

Bilices, Διπλοκτοι.

Legerem Biplices. Infra Biplex, Διπλοκτοι.

Biberat, Πενάκει.

Bilex, Διπλοκτοι.

Legerem Biplex.

Bipennis, Δισηκος ἀξίμη.

Bipertito, Δυσεγίος.

Section: Letterar: ad
 Bifarie, Διξῶς.

Bifaenus, Κοῖφος Ἐξουνοῖος.

Bifetus legendum Vulcanius non dubitabat
Festo in Epitome. "Bifeta porca dicitur, cuius
 " a cervice fetae bifariam diuiduntur, cum iam
 " esse incipit maior sex mensium.

Bifellium, Διέδριον.

Biremis, Δικωπων, Διπρις.
 an Biremes?

Bissinem, Κέχρον.

an Bissimilium, Κέχρον? Infra Milium,
 Κέχρον, Ἰδριος. Festo "Milium quidam ce,
 " pisse nomen maxime a nummorum summa,
 " quae est mille. quod alii Pracee stirpis iudi,
 " cant esse, cum ad illi (forte
 " κέχρον vocant, tam Hercules quam Paari,
 " cum κεδίον. Vide Hesychium.

Bispellones, Μεγεδαπλαι, Κοπιαλαι.

Bispello, ΜεγεΦόρος.
Vespillo, ΜεγεΦόρος. Onom: Vet.

Bifax, Διγυμος, Διπερόβυπος, Διπλός.
Vulcanio Διγυμος, qua ratione etiam Trifax,
Τριπρόβυρος.

Bifores, Δίφυροι, Δίαυροι.
Tibiae, quae cantum dabant biforem. Virgil.
Aen: IX. v: 628. in fauis Cybeles Bereijnthiac
matris.

Vide Casp. Bartholinum de Tibiis Veter. 1:5.

Bipater,

Bipater, Διόρσος.

supra Bimater.

Bifulcum, Διὰ δουρ.

venim Sulcus, Ἀὐδαῖ. infra.

Biformes, Διμορφοί.

Bis, Δίς.

emendavit Vulcanius.

Bissum, Διαισθητόν.

Vulcanio Ἀνέγαρον. Infra Bissum, Ἀνέγαρον.

Bitumen, Ἀσφαλός.

Binium, Διόδος.

Blaesus et Blato, Τραυλός.

Blanditur, Κωδανέει.

Blandae, Κωτίδαι.

an Blandiciae? non intercedo.

Blandus, Κωτίδος.

Blax, Βύχθης.

Vulcanius emendavit. Βύχθης, ὁ μωγός, Blax,
Simplex. Gloss. Cyrilli. Βλάξ Αεφίθης μωγός.
et Βλάκκα. μωγόν.

Blattela, Θρόμβος ἀνεαλός τῶν κορφοῦνων.

infra Blattia.

Bolanae, Μεταπόλαι, Πλαδινάκηνδοι.

Boloniae ipsi cetarii, qui diversa genera piscium
emunt. Gloss: Isidori. adde Donat. ad Terent.
Eunuch: II: 2. p. 26. recte ergo Vulcanius emendabat
Boloniae.

Bolitis, Μογφαί εἰς Δοβίαν.

Boccola, Βίδος ἀγρίαις.

Vulcanius ex coniectura legit Botula. Hispanis
Bota lagena coriacea. ad vocem Boccola accedat
dit Italica Bocale.

Bolbitum, Βόδβιλov.

Blaterat, Μαραοδoyεῖ.

Blaesus, Τραυδός.
Vide supra.

Blato, Μαραοδoyος.

Blatta, Σιδφη.

Blattia, Θεόμβος ἀίμαλος
nempe conchylii, aut muricis, cuius sanguine
purpura tingebatur. vnde Blattiarium

Vide supra Blattela.

Bonus, Ἀγαθός.

Bona, Ἀγαθή.

Bona, Ἰνάγκονλα.

Bonitas, Ἀγαθότης.

Boantes, Βοῶντες.

pro Boantes. i. e. Boantes tanquam boves.

Boa, Βεῖφος.

Vulcanio legendum videbatur ex coniectura.

Bua, Φωρή βεῖφος.

Bofbus,

Bosbus, Βοτρυγος, ως οί Τάδδοι.
 Corruptissime. Vulcanius emendaret.
 Bos, βός.

Boi, ἐτερονος οί Τάδδοι.

in Epitoma Festi quippe. Boicus ager
 „ dicitur, qui fuit Boiorum. Gallorum. is au,
 „ tem est in Gallia citra Alpes, quae Togata
 „ dicitur. in qua sunt Mediolanenses.

Bouilla, Βοοσαβία.

Bona. Νόσος βούν.

Bona valetudo, Εὐνοσία.

Bonorum, Αγαθών, Ἰπτάχόντων.

Bonus, Αγαθός.

Bona, Αγαθή, Ἰπτάχοντα.

Bomuis, Βόμβος.

Vulcanio legendum videbatur Bombus.

Βορ, ὁ τῶν ποδῶν πτερυγίων.

Legerem Boa. crurum tumor visc labore col,
lectus Boa appellatur. in Festi Epitome.

Bombites, Μίγμητος.

Formicae,

Bob, Βόδια.

Vulcanio legitur. Bobuli, Βόδια.

Dominatores, Θοροβοποιοί, Θρώδιον ποιῆτες ἢ
ταραχῆν.

Vulcanio emendatius legebatur. Douinatores.

Botulus, Φύσκος.
in Epit. Felti. Botulus genus farciminis propter connexi-
onem a bolis sic appellatur. Hesychio, Φύσκην.

Boletus, Μύση.
Vulcanio Μύσης.

Brassica, Κράβη.

Bractea, Πέλαδος.

Breue, Βραχί.

Bria, εἶδος ἀψείης.
emendavit Vulcanius, mendose áulis. mensura,
vas vinarium. Charisius Lib. I. Instit. p. 63.
autore S. Leoparde Emend: VI: 17. Bria est vas
vinarium; unde ebrius et ebria dicitur.

Brochus, ὁ τὸ ἀνω χεῖδος ὑδρῆος.

Bruma, Πλειάς, Ἐπομή Χειμερινή.
 Solstitii dies hiemalis brevissima anni, qua Sol
 primum Capricorni gradum ingreditur. forte Κηδίας
 Ἑλληνιστῶν quoque creditur Χειμερινή ἡμέρα. quam
 Καρσάδα dictam suo loco monuit.

Bruttiani, οἱ ὀνομαζόμενοι τὰς αἰσ χερσὶν ὄντες.

in Epitome Festi. "Bruttiani dicebantur, qui officia
 "servilia magistratibus praestabant: eo quod hi primum,
 "se Hannibali tradiderant, et cum eo perseverauerunt,
 "usque dum recederet de Italia. A. Gellius Noct:
Attic: 1:3. "ne qui fortasse de Bruttianis requirat,
 "id significat. Quum Hannibal Paenus cum exer,
 "citu in Italia esset, et aliquot pugnas Populus Ro,
 "manus adversas pugnasset, primi totius Italiae
 "Bruttii ad Hannibalem defecerunt. id Romani
 "aegre passi postquam Hannibal Italia decessit,
 "superatique Paeni sunt, Bruttios ignominiae
 "causa non milites scribebant, nec pro sociis habebant,
 "sed magistratibus in provincias euntibus parere et
 "praeministrare, servitorum vicem, iusserunt. itaque
 "hi sequebantur magistratus, tanquam in senicis
 "fabulis qui dicebantur Lorarii; et, quos erant
 "iussi, vinciebant aut verberabant. quod autem
 "ex Bruttis erant, appellati sunt Bruttiani.
Fulgencio in Lib. de Prisco Sermone n. 51. Congerrones,
 "qui aliena ad se congregant. unde apud Romanos Alrones
 "Bruttiani dicti sunt.

Lectio: Litteras: ad

Brucos, Βρουκος, Μυζός, Ηΐδιος, Βραδός.

Vulcanio videbatur legendum Brutus, Αργονος. nisi
malis legere Βραδός. See Hesychio Βραδός. res,
dicitur μωρός, ἔδμη.

Brutes, Τρίβωδοι.

But, Μίκος.

Bubo, Τλαΐς, Νουκρόραξ.

Bubulus, Βουδάλυς.

Bubula, Βοΐον.

Bucola, Βύδιον, Βυδάλυς.

271
Ctollas Philoxeni
Bubulei, Βουδάται.

Buccae, Τράδοι.

Buccula, Παγαυαδίοι.

Bucerum, Τένρυρα βοός.

Vulcanio, pro fruos. emendatius legitur. Bucerum
" pecus de bubus dicimus. in Epit. Festi seu Saul,
Diaconi fide.

Buccinum, Βουκάνη.
Vulcanio Βουκάνη.

Bucula, diminutive, Δάκρυα, Β. Σ.

Bucola, Β. Σ. διορ, Β. Σ. οδσορ.

Buccones,

Lection: Litterar: ad
 Buccones, Παράβιλοι, Βυκτιοτες.

Bulli, Χρυσονάνταροι.

Burdix, Ξηλιά, Γαυγιά.

imitativum Burdonis.

Brutti, Ανήμεροι Πύδοι.

Buxinum, Πύξινον.

Burrum, Ξανδόν, Πυρρόν.

Bustum, Τάφος, Μνήμα, Πυρά.

Buteo, Τερόπτης.

Legat, ubi Vulcanius, ita supplererit,
malim atque editum

Butio, ^{supplerem. Βίας.}
^{stellaris} ardea minor, tubae sonitum aut mugitum bovis
infra Buteo, Ουίς εidos. ^{imitatur}

Bubit.

Bubo, Φωρή, Βίωβ.

verbum Bubo, sonum Butionis imitatur.

Bufo, Βυσάβιος.

Bullit, Καχλάξ, Ζεϊ.

Bufo et Culo, Ούβη, εidos angidos.

Bufo,

Bufo, Μύσαδος.

Vulcanius coniecit Μύσαδος. quod ni. Μύσ
'αγγονίος, Bufo. Pl: Cyp:

Bunilla, Ορόφυλλος.

Buris, Πύρος ἀπόλης.

Ilidor: Orig: xx: 64.

Var: L. Lat: IV: 31. Bura a bubus. alii hoc a Curuo, Curuum appellant. sub iugo medio Couum, quod bura extre-
ma, addita appellatur. vocatur couum a cauo.
Πύρος ἀκαίης, Temo, Plesum, Amamentum. Pl: Cyp:

Bicturum, Βύλογον.

Plin: N. H: xxxv: 9.

Buteo, Ορνέος εἶδος.

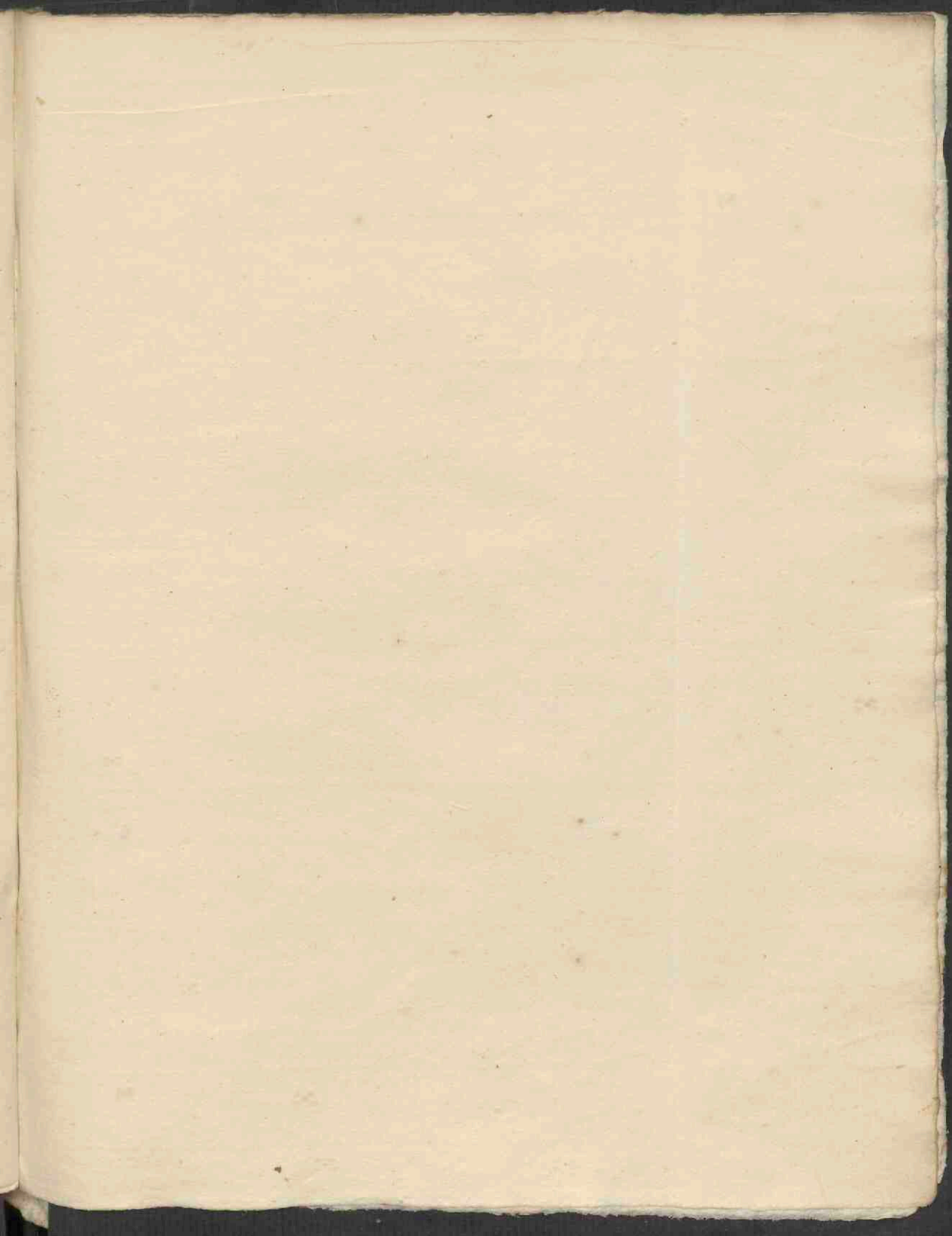
Plin: N: H: x: 8.

Vide supra. Τροχίης

Buxus, Πύξος, τὸ δένδρον.

Ilidor: Orig: xvii: 7. Buxus Graecum est nomen, —
Πύξος enim appellatur — arbor semper virens et propter
lenitatem materiae elementorum apicibus apta. unde
et Scriptura, scribe in buxo. Is: xxx: 8. Ἰσάβου ἐπι πύξου.

Πύξος, Buxus. Πύξιον, Buxetum. Pl: Cyp:
v. Buxinum.

Page 10

Beasts of the Forest

Page 11

and the other of the same kind
the same kind of the same kind
the same kind of the same kind

Page 12

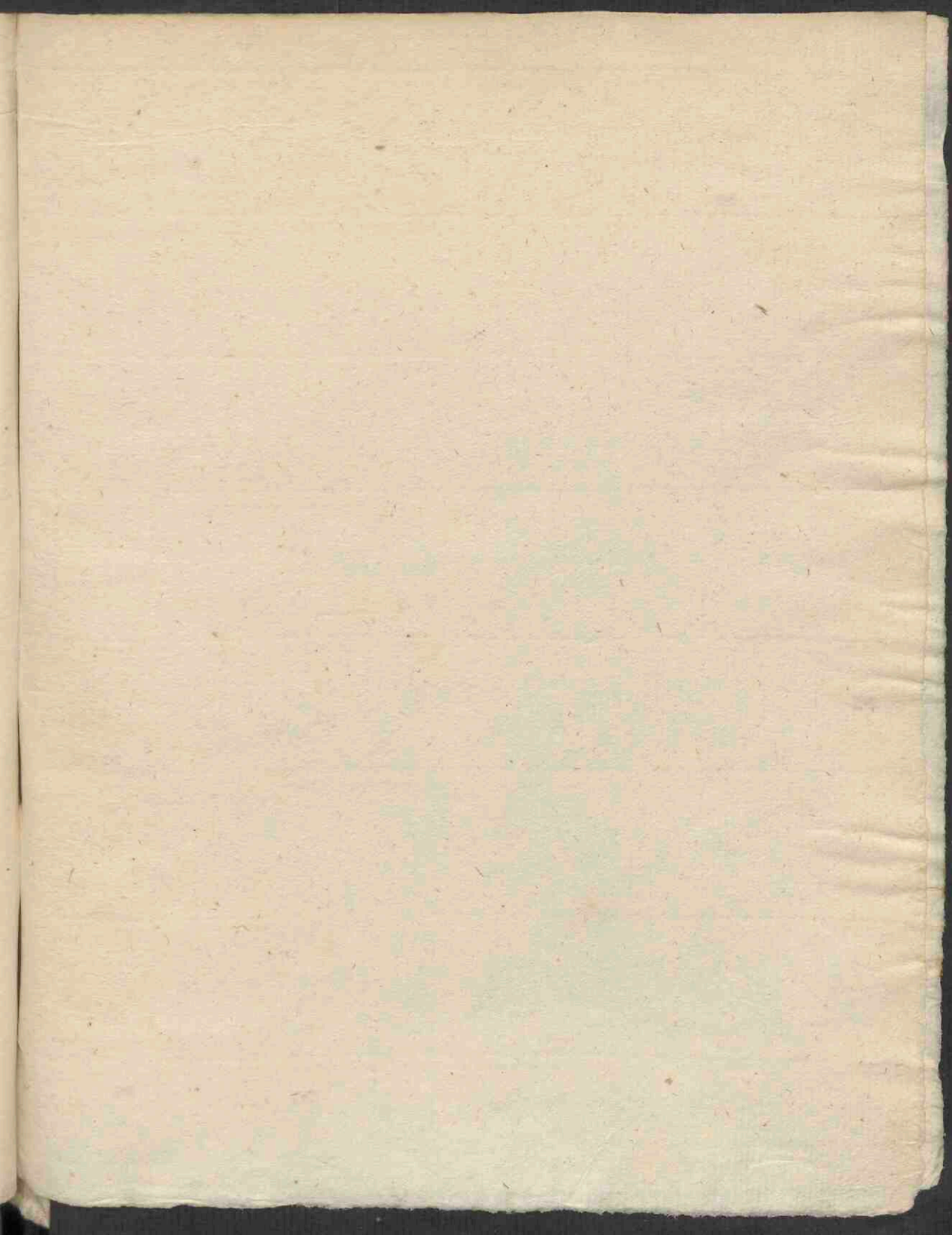
Page 13

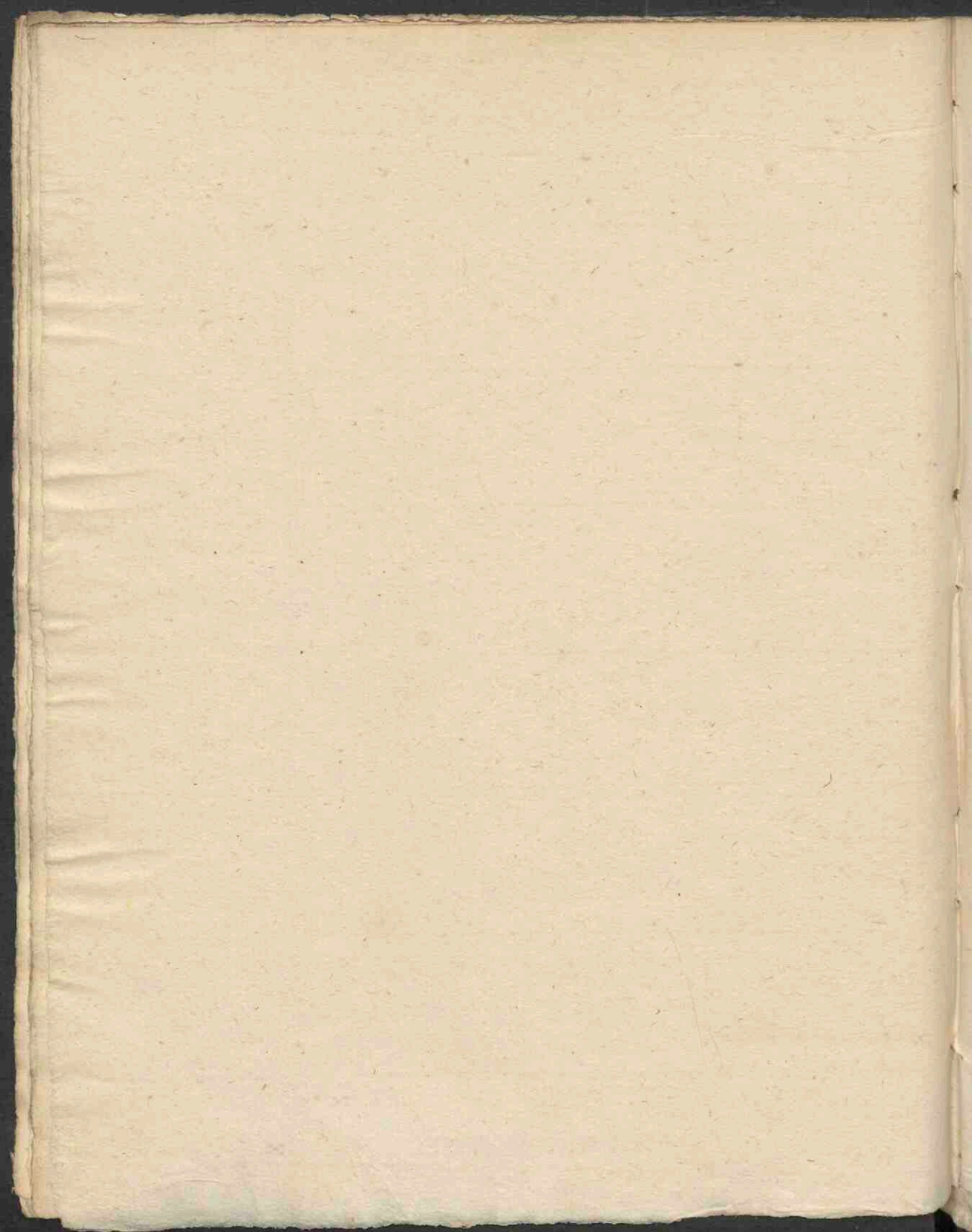
Page 14

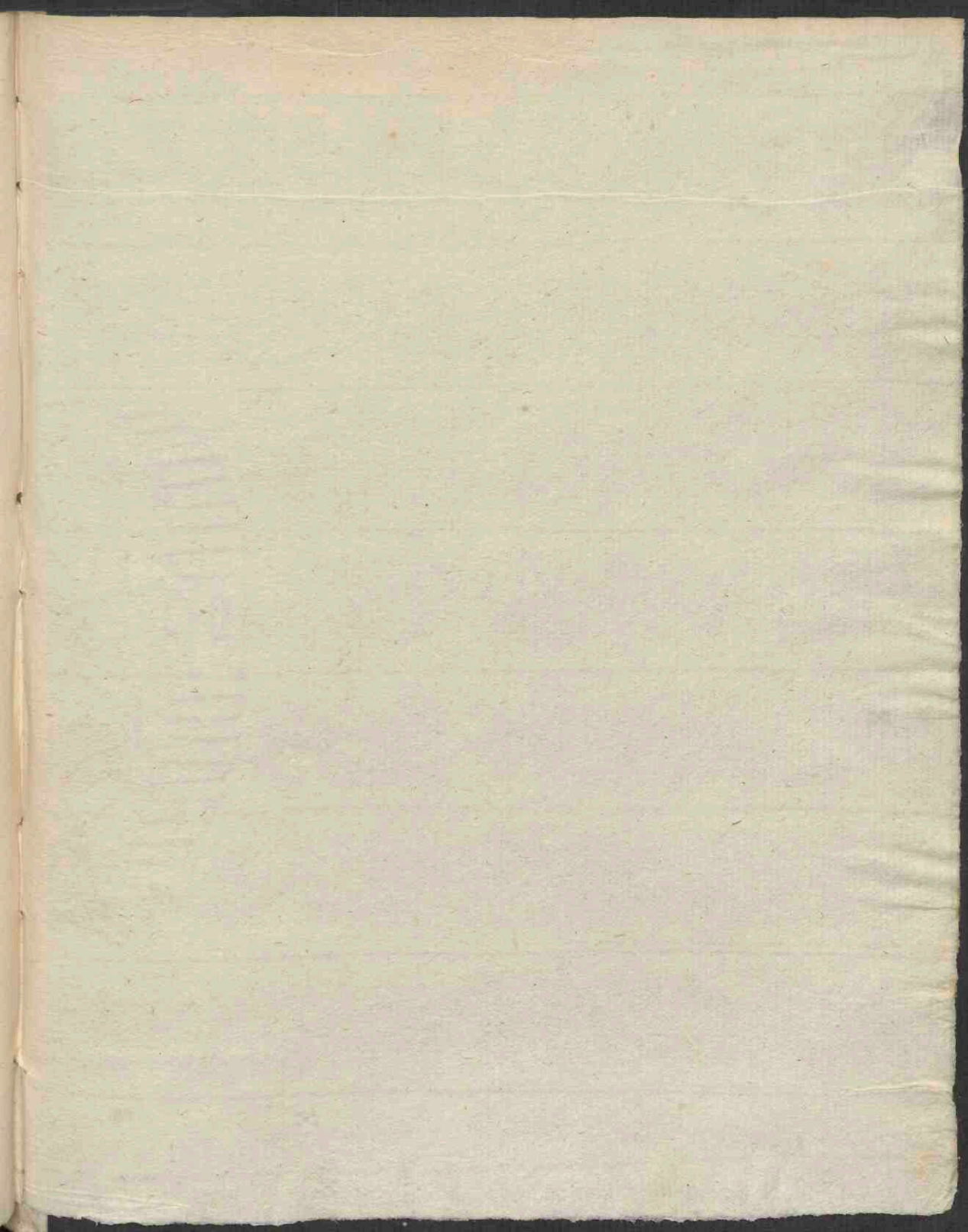
Page 15

Page 16

Page 17

60

